Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

~~101~~ 170
g 25

GW 3685
CA 777

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Epiſtolæ Gaſperini

Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Gaſperini Pergamenſis clariſſimi orato
ris epiſtolaꝝ liber fœliciter incipit.

GAudeo plurimū ac lætor ī ea te ſen
tentia eſſe vt nihil a me fieri ſine cauſa pu
tes Ego enī (etſi multoꝝ verebar ſuſpicio
nes ꝙ a me Semproniū antiquū faīliarē
meū reijciebā) cū ad incredibilē animi tui ſapiam iudi
ciū meū referebā. nihil erat q̄re id ad te ip̄robari puta
rē. Nā cū ⁊ meos noſſes mores. ⁊ illi⁹ naturā nō igno
rares. nō dubitabā q̄d de h̄ fcō meo iudicatur⁹ eſſes Nō
igit̄ has ad te ſcribo lr̄as q̄ nouā tibi de reb⁹ a me geſtꝭ
opionem faciā. ſʒ vt ſi alit̄ hoīes nr̄os de me ſētire ītel
liges tu q̄ ꝓbe cām meā noſti. defēſionē meā ſuſcipias.
Nec ſi feceꝛ nihil ē q̄ vlteri⁹ officiū tuū req̄rā. Uale

ET ſi ātea lrīs ⁊ ſmone multoꝝ nō ſatꝭ ꝓbari fa
ctū tuū intellexiſſē ꝙ veterē amicū deſtituiſſes.
tm̄ cū habere aīm tuū multꝭ iudicijs ꝓſpectū. nullo pa
cto īduci poterā vt ī re temē quicq̄ꝫ a te factū putarē.
Sʒ q̄ꝫ difficile ſit (ꝓſerti in hac vrbe nr̄a) ex animis ho
minū euellē eā opionē q̄ ſemel inciderit. cū ſis prudēs
nihil op⁹ ē te admonē Ego tibi oē ſtudiū meū pollice
or et q̄ntū in me erit ꝑficiā. ne q̄ſq̄ꝫ nr̄oꝝ ciuiū ea re ti
bi ſuccēſeat. q̄ð ſi vlla rōne his poterit ꝑſuaderi nihil
omittā. Si v̄o illos ī ſentētia manē ſēſero. ego vicem
tuā dolebo. Tum tuū erit. nō tm̄ officiū meū ex euētu
quātum ex meo in te aīo ſpectare. Uale

MErito amo te q̄ꝛ nō (vt nr̄i hoīes ſolēt) res ipas
tm̄ ex alioꝝ ingenio. q̄ntū ex tuo iudicas. q̄ð ni
ſi de te mihi certiſſime ꝑſuaſiſſem. vehemenť dubitarē
ne rumor q̄ de me ꝑcrepuit paulo te alieniorē a me fa
cēt Nā cū plærīq̄ꝫ admirarēt̄ ꝙ Tiberij claudij defēſio
nē nō ſuſcœperi. ⁊ ſīt q̄ vltro me accuſāt Et periniquū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

dicũt qꝛ veterꝫ amici ⁊ neccãrij tui cãm patiar(me ſaluo
ac viuo)eſſe deſertã. Ego ꝟo cũ non dubitarẽ multos
hoĩes eſſe qbꝰ animꝰ volẽt ꝙ me ſumme amares. videbã
nõ defuturos q̃ ad te ſcriberẽt me nunq̃ꝫ bono aĩoꝛe ĩ tu
os fuiſſe. Neq; tñ amiciciã tuã. q̃ntũ fortunã ſecutũ.
Sꝫ cum te nõ ignorarẽ. hoꝝ hoĩm ſp ĩſidias paruifeci.
Volui ãt ad te ſcribẽ ne te cõtemptũ a me diceres. Il
lud igiꝛ a me habeto. ꝙ ſi cã tiberij a me defẽdi potuiſſꝫ
(ſalua ea opĩone quã nos oẽs volumꝰ ĩ republica hr̃e)
certe nõ minꝰ in eiꝰ periculo laboraſſez. q̃ꝫ ſoleo cũ de ca
pite ⁊ meoꝝ fortunis agiꝛ Sed nolui famæ meæ picu
lũ facẽ. Turpe eñ eſſꝫ vt q̃ ſp vigilaui ꝓ cõmodis rei
publicæ nũc priuato officio hũc hoĩez tuerer q̃ nõ ſolũ
multꝫ iudicijs. ſed etiã g̃uiſſimis teſtibꝰ rẽpublicã male
geſſiſſꝫ. hortoꝛ itaq; te ac etiã maioꝛẽ inmodũ rogo vt
(ſicut tu facis) bñ de me exiſties. neq; me aliũ putes. q̃ꝫ
cũ ſummo ſtudio olĩ failiares tuos defẽdebã. Scio nõ
lõge abfuturꝝ quin mihi grãm hẽas. ſi ꝯſilioꝝ tuoꝝ me
minerꝫ qbꝰ me ſæpe admonuiſti vt cũ amicꝫ mlta cõtu
liſſẽ oĩa ꝯſilia mea ad ãplitudinẽ reipublicæ referrẽ

q Q Vod tiberio claudio nõ affuerꝫ. minime officiũ tu
um replẽdo. Scio eñ q̃ntũ vnuſq̃ſq; noſtꝝ rei
publicæ debeat. nec dubito q̃ nr̃a neceſſitudĩe oĩa dictu
rꝰ ac facturꝰ fueris. q̃ ſalua republica ĩ tali cã dici ac fie
ri a te potuerit. Sꝫ temeritate ſua res in eũ locũ dedu
cta ẽ vt q̃ reipublicæ bñ cõſultũ voluerit. hũc aut ode
rit. aut deſertũ eẽ patianꝛ. Nulla g̃ mihi ſocietas ẽ cũ
illo. neccãriꝰ meꝰ fuit ⁊ amicꝰ q̃ꝫdiu nr̃æ rei publicæ ali
cui vſui erat cũ ꝟo male cæpit de publicꝫ cõmodis ſẽti
re. ego non aliꝛ ac debeo de hoĩe illo iudico Q̃ꝺ ꝟo ſcrib
te cõſiliũ meũ ĩ hac re ſecutũ vehemenꝛ gaudeo ac tñ
de hoc te hortoꝛ. vt nihil ſit ad qđ te maioꝛi ſtudio horta
ri poſſim. Cum enim antea ꝓpter multa in me officia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

tua maxias tibi grās habere.nūc certe eo maioēs hēo.
q̄ vnicuiqȝ nr̄m r̄ſpublica dȝ eē carior q̄ȝ ꝑuata Uale

M Agnas hēo naturæ tuæ grās q̄ nihil ē q̄re cau
ſæ meæ diffidā. Cū eñ in reb⁹ iudicādis ſūma
prudētia ſis ꝑdit⁹. video nō poſſe fieri vt(qđ multis ꝑ
ſæpe accidit)ipſa legū nr̄aꝝ obſcuritas remoreť ſīnam
tuā. Tu q̄d ſapiētiæ tuæ cōueniat videb Ego vero ta
bulas publicas teſtes ⁊ cætera adiumēta q̄ in huiōi liti
b⁹ ſolēt deſiderari ita pata hēo. vt nō cauillatiōib⁹ (ſicut
nuꝑ aduerſarij)ſȝ ipſa veritate pugn̄re a te iudicer Ua.

S J adiumētis de q̄b⁹ ad me ſcripſiſti īſtructa eſt
cauſa tua. nihil ē qđ a te dubitari cenſeā Ego ei
(quātū ad me attinebit) ꝑſpiciā ne mea negligētia vl
lū ad te incōmodū veniat Tuū erit vidē vt(cum opti
mā cām hēas)nō ipſe tibi defuiſſe videarȝ ⁊ poſt rē iudi
catā venias. ne tibi aliq̄d ſil'e eueniat his q̄ de reb⁹ p̄teri
tis ī cōſiliū veniūt ⁊ p⁹ tēpeſtatē cogitāt. q̄ rōne poſſit
occurri picul' q̄ iā ſunt p̄terita Cupio eñ tibi oīa ex ſē
tētia venire. q̄ ſaluis legib⁹ pn̄t in cā tua meditari. Sȝ
vbi aliud æq̄tas aliud tua voluntas a me exiget. nō di
co tibi ſȝ nec parēti q̄dē meo cōcedere ſi mecū h̄ pacto
cōtendēt vt ipſe pl⁹ apud me poſſȝ q̄ȝ leges ⁊ ꝯſuetudo
iudicioꝝ. Uerū ne te q̄dē h̄ a me exigē ꝑ tua ſingulari
modeſtia arbitror Nō eñ eo te īgenio noui eſſe nec ea
fāilia. q̄ aliq̄d ī nr̄a ciuitate poti⁹ iiuria q̄ȝ iure a ſe īpetra
tū iri velit Cura ne ſæpi⁹ de eadē re te admoneā. vt cū
oīa tibi parata ſint. tu ipſe tibi defuiſſe iudicerȝ Uale.

N Jſi ſcirē de q̄ re ⁊ apud quē agerē. nō auderē cer
te h̄ ꝑſertim tp̄e ad te quicq̄ȝ ſcribē. ſcis eñ q̄ȝ va
næ ſint hoīm ſuſpicaciōes. Et q̄ȝ ꝓmptiſſime liguæ ad
maledicēdū ſȝ cū ſūmæ cauſæ meæ æq̄tas ſit: ⁊ tu ille
ſis q̄ nihil poſſis niſi æquū facē. bona aīo cām meā tibi
cōmēdo Nō dubito multos hoīes eſſe q̄ arbitranť q̄dā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

auaricia me ipulſū vt de ātiq̄s ſedib⁹ ⁊ de auitis bonis
velī. Q. fabiū pellē. Ego ṽo ita īſtitut⁹ ſum. vt nulli⁹
hoīs locupletari icōmodis vnq̄ȝ appetiuerī. Sȝ de iurē
ſuo alteī cedē ꝓpt̄ hoīm īuidiā. aut timidi hoīs aut ſtul
ti videꝛ eſſe. Satꝭ ei mihi erit ꝙ de re nō iniq̄ apd̄ iudi
cē eq̄ſſimū ꝯtēdā Tu āt a ꝯſuetudie ⁊ natura tua n̄ re
cedas Et ego nihil a te niſi qđ tua æq̄tate dignū ſit re
SI a nr̄is legib⁹ nō abhorret cā tua (q̄rā Ua:
bn̄ te ſperare iubeo. Nō em̄ ſum ille quē rumor
ꝑplarꝭ. aut hoīm fama ꝯ̄ æq̄tatē ꝑmoueat. Nec igr̄o
veteri īſtituto magꝭ oportē iudicem attēdē q̄d ſit iure
poſitū q̄ȝ in opīone. ſȝ vt ꝑle ſp̄ caui. ne vnq̄ȝ rumores
an̄ æq̄tatē ponerē. ita ꝓuidēdū tibi cēſeo ne aliq̄ culpa
tua hæc opīo de te cōtracta videaꝛ. Quicq̄d āt igenio
meo aut ſtudio ꝓuideri poterit vt de iurē tuo nemī ꝓpt̄
inuidiā cedas. totū illđ me ſatꝭfacturū tibi polliceor Il
lud ṽo ꝑ tua ꝓuidētia circūſpicies q̄ ſcȝ rōne et fortu
nis tuis ⁊ noī meo bn̄ ꝯſulas. Uale.
MAxīa cā me īpulit vt h̄ tp̄e ad te ſcriberē. nā cū
te maxīs reb⁹ detētū eſſe audierī certe negociū
meū aliud ī tēp⁹ diſtuliſſē. niſi idipm̄ tale fuiſſȝ. vt ſel'a
me neglectū nulli⁹ hoīs neq̄ȝ ꝯſilio neq̄ȝ auxilio poſtea
corrigi poſſit Feres itaq̄ȝ me ſi te maxīas res agitantē
intꝑpellauēo. puto te meōria tenē q̄b⁹ verb̄ tyro vl⁹ fue
rit cū p̄die kālēdas martias vtrūq̄ȝ nr̄m ꝯueīſſȝ. Nā
cū ip̄e bono aīo ſe mecū ī grāȝ rediūſſe affirmarȝ neq̄ȝ ī
ſe vllas oīno r̄liq̄as odij ſuꝑeſſe dicēt. tu me iuſſiſti nō
ſolū eſſe æq̄ aīo ſȝ etiā ocioſo nec āpli⁹ q̄cq̄ȝ đ te ſuſpica
ri Ego ṽo cū illi⁹ verb̄ ⁊ tuæ auc̄ti magnā fidē hīem.
oēm meōriā īiuriaꝝ ac ſimultatū q̄ int̄ nos fuerāt. peī
t⁹ ex aīo diſtulerā q̄d īde ſecutū ſit meli⁹ audies ex hoīe
iſto quē ad te mitto cui nō ſolū lr̄as dedi ſȝ etiaȝ mādā
ta q̄ ſuꝑ hac re ad te ꝑferrȝ poſtea cū q̄ȝ a nob̄ diſceſſiſti

reb⁹(vt putabas)ĩt me ꝛ illũ ꝯpoſitꝫ ĩtueĩt ſaturni⁹ hõ
(vt ſcis)oĩm ſediciosiſſim⁹ is oĩa ꝑtbauit et tm̃ excita
uit odiũ vt fortunæ meæ nũꝗ̃ deteriori loco extiterĩt
Nã(qđ ĩ morb dici ſolꝫ)malũ iſtđ recrudeſcit aliqñ aſ
peri⁹ ꝙ̃ ĩcœpit.qđ a nullo certe alio medico ſanari pt ꝙ̃
a te ipo q̃re ſi me ſaluũ eē vis.ſi fortũas meas ĩcolumes
cura vt ad nos aduoles.op⁹ eñ ē celeritate.ne vis co
me eē cõiectũ vñ nullo tp̃e nõ dico aici.ſꝫ nec ipa q̃dez
ſal⁹ ꝛ ſi cupiat poſſit eximē.

q Qvãtã moleſtiã aĩo ꝑcepi ꝯg̃ta tyronis leuita
te ex h̃ potes cog̃ſcē ꝙ niſi reſpublica me ex ipo
itinere palã reuocaſſꝫ.certe nõ has ſolũ l̃ras ꝯſecutus
eſſem ſꝫ mlto etiam illas anteceſſiſſem.Si q̃ fortunis
tuis vt optebat ñ affui.mĩme accuſab officiũ meũ q̃ cũ
maxie cuperē aĩo ſatiſfacē tuo illa ipa pñiæ nr̃æ chari
tas ex medio curſu q̃ ad te tēdebã plane me ĩuitũ reuo
cauit.Scripſi ãt ad tyronē qb⁹ vƀ oportuit.ac etiã eũ
docui vt nõ putarꝫ tm̃ ſibi ũpaꝫ rē tecũ hñdã eſſe q̃ntũ
mecũ q̃ oĩm q̃ int̃ nos ꝯpoſita fuer̃t.autor atꝙ ſpõſor
fuerã.hortat⁹ etiã eũ fui multꝫ rõib⁹ vt rē ĩtegrã ĩ meũ
aduẽtũ differret ꝯcedētꝙ illđ aĩciciæ q̃ vt pͥmũ cũ pr̃e
ſuo.ita poſtea cũ illo mihi fuit Admonui eũ plib⁹ verb
vt pl⁹ apđ ſe rões meæ valerēt ꝛ reſpcũs ãtiq beniuolē
tiæ ꝙ̃ ſeditões ꝛ odia ſat̃nij Qđ ſi ĩpetratũ ab eo fueĩt
mag̃s ei me hituꝝ grãs pollicit⁹ fui.Si vo ſpē meã ĩp
ba ꝯſilia hoĩm ſedicõſoꝝ viciſſēt determiãui nihil omiſſu
rũ ꝙ ad defēſionē tuã.ꝛ eſtiatiõem meã ptinēt Puto
illũ m̃ pl⁹ creditũꝝ.ꝙ̃ ſat̃nio q̃ res ſi ꝯſiliũ meũ fefelleĩt
faciã vt illũ fci ſui peĩteat.expcõ ĩdies l̃ras ſuas Si qđ
ĩteri ab eo geſtũ fueĩt qđ t̃ accidat tu me ctiorē facias.

NOn pua res ē neꝙ ĩuſitata đ q̃ iã dudũ ad te ſcri
berē.ꝯſtituti hoĩes ei qb⁹ in ꝓuĩcia nr̃a curã tuaꝝ
rꝝ ꝛ eoꝝ q̃ tuis rb⁹ fauēt ꝯmiſēas vidẽt a te mag̃ ĩdies
abalienari.q̃runt oēs(vt rē ipſã vno vbo dicã) ꝙ lupos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

ouiū cuſtodes feciſti Sperabaꝰ q̄dē nos q̄ hic tui ſumꝰ
res tuas ac tuoꝝ pſligatū iri nō poſſe. ab his q̄ ſpꝑ ꝯmo
dis tuis aduerſati fuerūt. ſi ꝓcuratores tui (vt oporte
bat) aduigilaſſēt. ſic idē periculū fcm̄ ē. vn̄ p̄ſidiū expe
ctabamꝰ nam hi boni viri primo ꝑ īſidias deide palā nō
ſolum ad eos qui nō bn̄ tibi volūt ceperūt īclinare. ſʒ
etiā ſe illoꝝ duces pfitent. Opꝰ eſt itaqꝫ maturatione.
dum adhuc res p̄t curari. ne tibi accidat id qđ ſolʒ eue
nire qui mortuo medicum accerſiuit. Uale

q QUanq̄ꝫ maxie ī curſu erā ac ī ipſo itinē venien
di ꝓpt̄ eos rumores q̄ crebri de rebꝰ meis affere
bant tn̄ cum forte mihi occurriſſʒ tabellariꝰ tuus cum
lr̄is tuis q̄s illi reddēdas mihi tradideras. nolui ipſuʒ
ſine meis lr̄is ad te redire. Sed vt ad ea veniā. q̄ ⁊ for
tunis meis ⁊ meoꝝ eminē ꝑfidia ⁊ ſcelē ꝓcuratoꝝ me
oꝝ ſcripſiſti oīa prius cognouerā ita ſe hr̄e maturaſſē
qꝫ maiori ſceleritate diſceſſum meū: niſi fuiſſem maxis
rebꝰ detētꝰ Nihil vo volui ad te rn̄dē đ his q̄ q̄tidie m̄
nūciabant ne forte ꝓderent ꝯſilia mea his q̄bꝰ minime il
la nota eſſe volebā. Nūc vo cum tantā habeā fidē pru
dētiæ tuæ ſūmeqꝫ ī me beniuolētiæ q̄ntū poſtea nemo
te etiā atqꝫ etiā hortor ac moneo vt eos q̄ ꝑtes meas ſe
quūtur ſapient (vt ſoles) de meo aduētu certiores faci
as pſuadeaſqꝫ ill' me nō prius de bōis meis rōeʒ repeti
tuꝝ q̄ꝫ eos ī integrū reſtitutos videro. plura ad te ſcri
berē niſi ſperarē ꝓpe diem apud te eſſe ad tabellarium
tuū me celerit cōſecutuꝝ Uale

q QUod ad te ſcribo tale ē. vt id maxiæ ad rē tuā ꝑ
tineat nā etſi h̄ alienū a te videat tn̄ ncc̄e ē vt ſi
rcē curatū fuerit. mag̃ gl'a ad te ꝑuētura ſit. M. em̄ an
thoniꝰ ⁊. Q. hortēſiꝰ hoīes āpliſſimi iā dudum int ſe (vt
noſti) ad multū odium diſtēdunt ꝓpteā q nr̄is ciuibꝰ
adhuc fuit difficile vtriqꝫ illoꝝ placē. dū ğ ſtudio ꝑtiū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

nr̄a cītas diuiſa ē tot ↄtentiões ī vrbe oriunť vt res iā plane ſpectare ad bellū ciuile videāť. q̄ etſi multi nō arbitranť h̄ poſſe fieri. ego tn̄ aliť iudico Sȝ ꝑopportunū acceſſiſſe tēpꝰ tollēdi hꝰcemōi ꝑiculi ⁊ oīm hoꝝ maloꝝ cām ītelligo. ſi tu (q̄ mlťū ⁊ ſapīa vales ⁊ īduſtria) volueris h̄ onꝰ aſſumē. Noſti q̄ntū ciues nr̄i ť credant cogita ſi cītas nr̄a certior fc̄a fuerit de ↄſilijs ⁊ ſtudijs tuis ī hac re īcredibiľ oīm hoꝝ ↄcurſus ad te fiet trahetq̄ȝ in ſn̄aȝ tuā maiorē ꝑtē vrb̄ ⁊ futuꝝ video vt. M. āthoniꝰ et. Q. hortēſiꝰ ſeipſos tibi ↄmittēt ac vltro velīt ad te finē his oībꝰ ſuis diſſēſioībꝰ imponi. Suſcipies igiť hāc expeditōnē tibi honeſtā ⁊ reipublicæ nccāriā Iudicabiſq̄ȝ nihil poſſe magꝭ ad laudē tuā accedē. q̄ȝ ſi rē iſtā cōſilio tuo ꝑfeceris. Uale.

SI meo aliq̄ officio poterit ſedari odiū. M. anthonij et. Q. hortēſij nullo certe meo ꝑiculo ac labore deſinā donec oīa ↄpoſita ſint ac q̄eta. Uideo enī hāc rē totā cōflatā eſſe paucoꝝ hoīm vitio q̄bꝰ cītatꝭ ocium diſplicet. Tātū vero ilľ oībꝰ ciuibꝰ bn̄ eſſe cupio · vt nō magꝭ deſiderē me eſſe īcolumē q̄ȝ illos ſaluos. Nō nihil etiā mouet me reſpcūs āthonij ⁊ hortēſij q̊s tum reipublicæ cā tū ex ātiq̄ failiaritate chariſſimos hēo. Cōſeq̄r g̊ has meas lr̄ās celeriť ⁊ q̄cq̄d potēit a me vllo ſtudio aut cura fieri totū id libenť ſuſcipiā ſatiſfaciāq̄ȝ expcātioni oīm illoꝝ ciuiū. Satꝭ āt ꝑmij ↄſecutū eſſe me arbitror ſi meo aduētu ↄq̄uero tm̄ īcēdiū extictū eē. Uale.

NOn de re vulgari ac negligēda. ſȝ publicis cōmodis ad te ſcribo. Pudet eī me hoꝝ tpm ⁊ noſtræ reipublicæ miſēt q̄ cū olim ↄſilio eoꝝ hoīm r̄geret q̄bꝰ ipſa ſe cōmiſerat. nūc ad paucoꝝ manꝰ ꝑuenit q̄ illā oīno tenēt opp̄ſſam. Nihil enī ī ↄſilio ꝫ afferebať niſi q̄d ad oīm vtilitatē ꝑtinēt. Neō erat q̄ nō libē dicēt q̄cq̄d reipublice ↄducē arbitrareť. Nec erat q̄ue nec moleſtū

his q̄ itra illos pietes ꝯſabant audire orōez eoꝝ q̄ ꝫ ſe
dicerēt. Et q̄ maiorē hērēt locū ⁊ pṙiæ rōez īdicādo q̄ꝫ
rei ꝑuatæ Si q̄ hodie ſūt q̄b⁹ īdig̃ videāt ea q̄ q̄tidie ne
q̄ꝫ mores maioꝝ neqꝫ legib⁹ fiunt. nullū hn̄t locū pṙiæ
rōez ī indicādo. ex q̄ fit. vt aliȷ̄ qđ rcē ſētiūt ī ꝯſultatiōi
b⁹ nō audeāt dicē. Aliȷ̄ ꝟo q̄ſi oīa in ptāte eoꝝ cēſeāt. de
nulla re volūt deliberationē hr̄e. niſi illa cū ſuis ꝑuatis
reb⁹ ꝯſētiāt. Quare nihil mirꝝ. ſi oīa ꝯfuſa ſint aut ſi re
b⁹ pacꝭ ⁊ belli nihil a nob̄ his ānis ſatꝭ ꝯſiderate ł dcīn ł
fcm̄ fuit. Vn̄ ꝟo hæc tāta īcōmoda reipublicæ accide
rīt. aliud nō iudico niſi q̄ꝛ vnū aliqđ nō hēm⁹ caput aut
pricipē q̄ de nr̄a bn̄ republica ſentiat ⁊ qđ ſētit ad ꝯēm
vtilitatē referat neqꝫ aut gr̄a alic⁹ īpediat aut frangat
metu ne oīa audeat. q̄ ſibi bō ⁊ honeſta videāt Sꝫ null⁹
eſt q̄ ſe velit laborib⁹ ⁊ ꝑicuł ꝓ pr̄ia offerre. oēs patiunt
rēpublicā eſſe dectā ne ī aliqđ diſcrimē reꝝ ſuaꝝ ꝟtant
Tu ꝟo ⁊ ſi gubnatiōe ⁊ cura ei⁹ odio maloꝝ diſceſſerꝭ
tn̄ ꝓſpicies q̄d ad tuā ꝟtutē ꝑtineat. Illđ āt moneo at
q̄ꝫ etiā hortor vt poti⁹ veł ſi reſpublica req̄rat ꝓ illa pe
rire. q̄ꝫ cū ea oēm dig̃tatē tuā ⁊ eſtiatōez amittē. Va.
Quātū cupiā rēpublicā nr̄ām ſaluā eſſe ⁊ illā vt
dē aliqn̄ ī ſedib⁹ nr̄oꝝ maioꝝ repoſitā. nemo p̄t
meli⁹ q̄ꝫ tu iudicare. Neqꝫ certe vnq̄ꝫ ceſſiſſem īꝓbis
aut abdicaſſē me ab ea. ſi ſperare potuiſſē pl⁹ mea ꝯſilia
in ꝯſuatiōe illi⁹. q̄ꝫ vim q̄rūdā ciuiū ad euertēdū publi
cū ſtatū valē. Sꝫ cū iniq̄ꝝ ꝑfidia magꝭ in publicꝭ cōſi
liȷ̄s poſſꝫ q̄ꝫ ego ſolus nunc reſiſtere. nec eēnt q̄ ſe nūc
defenſores publicæ vtilitatꝭ ꝓfiteri auderēt. putaui ad
tēp⁹ huic tēpeſtati cedēdū ⁊ aliq̄ migrādū vbi ſecuē m̄
viuē licēt Quāta poſtea licētia ⁊ īpunitas peccādi fu
erit. tu q̄ int̄ fluct⁹ illos ⁊ ꝓcellas ſæpe agitat⁹ fuiſti. me
li⁹ potes ꝑ te cogitare q̄ꝫ ab alio audire. q̄re min⁹ admi
ror. ſi neō repit̄ q̄ audeat libē ī nr̄o ſenatu orare ⁊ ea di

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

cē q̄ bn̄ de republica ſentiat. ꝙ āt me ad gubnationē eꝰ
reuocas. arbitror te id facē magꝭ q̄dā imēnſo ī rēpubli
cā ſtudio q̄ꝫ aliq̄ certa ſpe liberādæ a me p̄riæ. Nā cum
nihil aduerſuꝫ maloꝝ vim potuiſſē pficē. nec ei opitu
lari dū adhuc ſtare videbat̄ et aliq̄ꝫ vmbrā ſeu ſil'itudi
nē ātiq̄ libtatꝭ retinē q̄d erit ꝙ illi me putares poſſe au
xiliari. quā nō mō expirantē. ſꝫ etiā oīno iā extinctā ac
mortuā viderē. vellē ſaltēꝫ me ad eā vocaſſes cum aliq̄
ſpes hꝰ repādæ ſuperat Nunc vō ad funꝰ eiꝰ ⁊ ad ſepul
cꝝ me credo īuitaſti vt' cui nō obtigerit p illa mori. ſal
tē cū ea funerarer Sꝫ nō puto ſapiētꝭ eē cū nihil poſſꝫ
p̄riæ pdeſſe malle ſecū pire. q̄ꝫ ſine illa viuē. Nec tm̄ iē
eē iudico eiꝰ q̄ bonꝰ ciuis ſit obijcē ſe morti aut picul' p
his q̄ liberi eē neſciāt aut nolūt. q̄ꝫtū ſuā icoluītatē tu
eri ⁊ ſe reſuare donec aut honeſtiꝰ mori pro p̄ria poſſit.
aut tēpꝰ videat q̄ nō fruſtra laboēs ⁊ picula p ſuis ciui
bꝰ ſuſcipiat. Si ġ caſus tulerit vt ſētiā ea poſſe a me fi
eri q̄ p̄riæ ꝯducāt. faciā itelliges me d' reſtitutiōe publi
cæ libtatꝭ maiorē curā q̄ꝫ de mea ſalute agē. Aliud ite
rim nō hēo. q̄d h̄ tpe poſſim nr̄æ reipublicæ p̄ſtare niſi
lachrymas q̄s ſæpe p miſero ſtatu illiꝰ effundā. Uale.

Q Uid de me ſentias facile cōiecto ex turpitudine
hoīs et īfamia eiꝰ qui aīm tuū a me alienare vo
luit. Quāuis eīm cauſa mea a te nō ſatis pſpecta eſſet.
tamē ex vita hoīs eius q̄ me apud te falſis criminibꝰ inſi
mulauit. potes itelligere famā bonoꝝ nō ſolere niſi ab
improb' tentari. Nō ġ (ſi q̄ de me diſſipata ē fabula) cō
moueri te oportꝫ. ppterea ꝙ nulliꝰ hoīs adeo ſpectata ē
vita quin aliq̄d crimen cōfingi poſſit. Illud ſatis erit
mihi ita ī oculis hoīm viuere. vt nemo me iuſte crimi
nari poſſit Sed quid plura de hac re ad te ſcribā: cum
ipſe expertꝰ ſis in noſtra ciuitate ſemp hoīes fuiſſe qui
alioꝝ fame inſultēt ⁊ ſe' putēt eo cōmēdabiliores fieri.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

quo pl'ib⁹ ab eis detractũ ſit. Sꝫ tu ꝓ tua prudẽtia nõ ſolũ ꝯſiderabis de q̊ aliq̃d dicat̃. ſꝫ etiã a q̊ hoĩe ne cui⁹ vita ĩprobata ſit. ei⁹ orationi fidem habeas. Uale

SAtis ſpectata ẽ mihi ĩtegritas tua. nec vllo tp̃e putaui de vita tua dubitandũ Si q̃d ãt de te mihi narratũ fuit qđ ad famẽ tuã ꝑtinẽt. non tñ mutaui iudiciũ meũ. Amo em̃ te ⁊ forte mag' q̃ꝫ credas non qꝫ mag̃ fãiliaritas int̃ nos fuerit ſꝫ qꝛ nunq̃ꝫ de te alit̃ q̃ꝫ de optĩo ciue iudicaui. Illud ãt ſciebã neminẽ tãta modeſtia eſſe aut tã frugi c⁹ vitæ nõ inuideret̃ ⁊ maxĩe ab his q̊ pares ipſis nulla ĩ ꝑte ꝟtutꝫ eſſẽt. hoꝝ hoĩm vt vitã ſꝑ ĩprobaui ita nunq̃ꝫ orõni eoꝝ fidẽ hũi. Maxĩe. eñ puto boni hoĩs eſſe nõ facile de alio hoĩe credẽ qđ ĩp̃e nõ audiuiſſꝫ ẽ em̃ orõ eoꝝ ſuſpecta q̊ ꝓmpti ſunt ad maledicẽdũ de alio: cũ vel ĩuidia id faciũt l' aliq̃ alio dolo ⁊ ſi nõ verũ tñ ſil'e veri ſit. Scio q̃ntũ int̃ hoĩes intſit nec te ignorare ſcio. Satis hoĩem de q̊ ſcrib̃ cog̊ſco. Uiui m⁹ em̃ in ciṫate in q̄ vita noſtroꝝ ciuiũ oĩb⁹ int̃ ſe nota eſt ⁊ q̊ queſtu q̃s vtat̃ aut q̃b⁹ morib⁹ ſit. Nemo ẽ q̊ neſciat qđ ad tuã rem ꝑtineat Reieci hoĩem a me ⁊ iã m'lto ãte q̃ꝫ l'r̃as a te recepiſſẽ ſi q̃d erit ĩ quo poſſim meo officio tibi placẽ ꝯgnoſces me ita reb⁹ tuis amicũ eſſe. vt beniuolẽtia nemini tuoꝝ cedam Uale.

SI tibi nõ ſatꝫ ꝑſpect⁹ eſt anim⁹ eius q̊ te mihi inimicũ reddẽ voluit. nũc primũ ex me ꝯg̊ſces. vt atroci iniq̃tate hoĩs illi⁹ cognita. meli⁹ poſſis iudicare quãta ſit ei fides adhibẽda. Sic em̃ de hoĩe h̃ habeto ita vitã illũ ab adoleſcẽtia ĩſtituiſſe vt poſtea ætate creſcẽte a nullo ſit paſſus aliq̊ in genẽ flagiciȷ̃ ſe vinci. Cum em̃ loco ſatꝫ illuſtri nat⁹ eſſꝫ ⁊ ĩ ciuitate florẽtiſſima in qua facile ſibi erat maioꝝ ſuorũ gloriã ⁊ dignitatẽ cũ laude tueri. Maluit apud alios turpiſſimaꝫ vitã agẽ. q̊ cum oĩ libidĩe ⁊ intẽperãtia opes maxĩas breui tp̃e cõ

ſumpſiſſꝫ.ad has deniqꝫ artes ſe ↄuertit vt ſcꝫ fortuīs
alioꝝ inſidiaret̃.hūc igit̃ queſtū ſibi miſer īuenit.vt ſi
cut ãpliſſimæ opes illi⁹ cū adhuc eis habūdarꝫ nemini
bono vſui fuerūt.ita mō ei⁹ inopia mľtis ĝuis ē.Sua
derē tibi ac plane rogarē ne huiōi hoīem audires cū ali
quid male de me refert niſi te optīe ↄgſcerē.cui nō pn̄t
niſi frugi hoīes placē.habes q̄lis hō ſit hic ſꝫ q̄ntū ei cre
dendū ſit cū is tā īprob⁹ tā pdit⁹ aliū apud te accuſet.p
tua modeſtia pſpicies.Uale.

Etſi admonitore nō egebā.q̄ me de nr̄a amicicia
cōmonefacēt.tn̄ auide tuas lr̄as legi nō qꝫ de aīo
tuo dubitarē.ſꝫ qꝛ me certiorē feciſti de pditi moribus
hoīs de q̄ ad me ſcrib.Cū eñ ad h̄ vſqꝫ tēp⁹ oīa accidiſſe
ſibi putarē īiuria fortunæ magꝭ q̄ꝫ ſuo aliq̄ vicio.ſæpe
calamitatꝭ ei⁹ miſt⁹ fui.Nec īducē in aīm poterā.hoīeꝫ
qui ex florentiſſimis opib⁹ maioꝝ ſuoꝝ tā breui tpe ad
miſeriā pduct⁹ fuiſſꝫ nūc fortunis alteri⁹ inſidiari.aut
alteri p inuidiā velle detractū iri.cū ſæpe legiſſē fortu
nā aduerſam miſeros hoīes ſui recogſcētes facē.Sed
hoc ī his oīb⁹ veꝝ expt⁹ fui q̄ errore aliq̄ aut adoleſcētia
inducti ad pauptatēꝫ venerūt.Neminē vero arbitra
bar tā iniq̄ aīo eſſe.q̄ in his reb⁹ q̄ nullo cōmodo ſibi ac
cedunt.nō deponeret maliciā ſuā ⁊ mallet ſe indignuꝫ
fortuna ſua videri ſꝫ poſtq̄ꝫ lr̄as tuas legi.plane intel
lexi eū nō amētia aliq̄ aut errore ſꝫ inuidia q̄dā et dolo
ad hoc īpelli.Ero itaqꝫ cæteris in reb⁹ cautior ſi aliq̄n
huiōi arte vſus fuerit.Jn tua q̄dē re nihil ē quo fidem
hoīm qui hodie viuūt poſſim habere.niſi cōſentiat cum
his q̄ olim de te mihi perſuaſi.Sꝫ ſi q̄d de alio homine
cōfictum ab eo fuiſſꝫ.facile potuiſſem aut errare opīo
ne aut decipi.habeo igit̃ tibi gr̄as qui non es paſſus ig
norare me diutius qua vita ⁊ quibus moribus is ho
mo eſſet.Si quid in cæteris rebus cognoſces quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

ad me ꝑtieat. facias vt cœpiſti me certiorē rogo Uale

Q Ua vita ſit aut qb⁹ moꝛib⁹. Q. publi⁹. nō ſatꝫ cō
ptū hēo. ſꝫ tñ ita iudico. vt prius a te iudiciū fa
ciēdū ſit de A. ſergio q̄ illū apd te accuſauit. q̄ꝫ vt vllū
crimē ab illo cōmiſſū in te credas. Oib⁹ eni (vt audio)
accuſationū machinis ī criminādo eū vſus fuit. nihil ī
quit his ānis ſine ꝯſilio publij a tuis inimicꝫ eſſe geſtū
multa alia his addidit q̄ illū īuiſiorē faciūt. alios ex tu
is ſuis dixit ab eo pulſatos eſſe. alios vi de fūdo tuo eie
ctos ſpargitqꝫ illū multꝫ ſuſpicionib⁹ ⁊ cōiecturis Tu
vero q̄ carnificē hūc igras. oīa putas ab illo bono in te
aīo dici ⁊ ea non dubitas ꝑpetrata eſſe q̄ hō iſte neq̄ꝫ ⁊
petulātiſſim⁹ de hoīe foꝛtaſſis inocēte ꝯfinxit ⁊ ē narra
uit. Sꝫ ne tuo aliq̄ ł incōmodo ł periculo q̄cq̄ꝫ ei temē
credas ſcito beluā iſtā priuſq̄ꝫ a nob illā eieciſſem⁹ exci
taſſe ſeditiōes tātas ⁊ diſcoꝛdias ī nr̄a citate. vt nulla
eſſꝫ fere tā firma ſocietas aut aīcicia quā ligua ſua nō
labefecēit Nemo erat tāta modeſtia. quē (vbi hō iſte te
terrim⁹ igeniū accōmodauerat) nō aliq̄ ꝑte paruifacēt
Sꝫ poſtq̄ꝫ cœperūt hoīes ītelligē nullū domeſticū ma
lū eē ī citate. nullū etiā publicū c⁹ ille īpulſoꝛ ac ſuaſoꝛ
nō extitiſſꝫ. tāto oīm odio ꝯſpiratū eſt in eū. vt paulū
abfuerit quin manib⁹ vulgi diuelleret. Jllū ḡ velut ali
quā nr̄æ reipublicæ peſtē a nob n̄ dico emiſim⁹ ſꝫ ꝑcipi
tē ex citate ꝑturbauim⁹ ac magno clamoꝛe publico ex
truſim⁹. Js cū apud finitimos nullū ſibi recœptaculū
aut latebꝛas īueniſſꝫ ad vos diuertit nec adhuc ſupio
ri foꝛtūa deterrit⁹ eſt q̄n (vt video) ad āntiquū moꝛē ſuū
redeat. Speratq̄ꝫ poſſe beniuolentiā facile ſibi ꝯpare. ſi
ſe inimicū his oñdēt q̄s ille tuos hoſtes affirmarꝫ. Mł
ta de īſidijs publij de vita ⁊ libidīe ſua expoſuit. ⁊ tñ cū
hoc dt. nullo teſte niſi ſeipſo vtit Nullā affert certā cō
iecturā nullū ſignū qd in quēuis nō poſſit cadē Una

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

res illi audaciā ad accuſandū facit.ꝙ is q̄ accuſat̄ nō ē
tibi ſatꝭ notꝰ ⁊ ſic te īpediri dolore ⁊ iactura tuaꝝ rerū
facile putat.nec oēm rē vel̕ ab ipſo inicio ꝯg̊ſcē. Sꝫ ni
ſi caueas hūc ludū tibi faciet quē ſæpe nos magno ma
lo nr̄o exꝑti ſumꝰ Eſt eī hō peſtifer ⁊ oīs maliciæ arti
fex ac fabcatoꝛ.Oēs tibi ex amicis inimicos faciet nec
cōquieſcꝫ donec ꝑiculū qđ a nob̄ depulimꝰ ⁊ vꝛbi tuæ ⁊
oībꝰ ſenatibꝰ intulerit.Quare ſi ſapis nō ſolū ei nullā
fidē hēbis.ſꝫ nr̄o exēplo id agas cū tuis ciuibꝰ vt hunc
hoīem nō alit̄ q̄ꝫ aliq̄ꝫ publicā ꝑniciē a vob̄ extermīetis
Hæc ad te ſcripſi nō paſſiōe aliq̄ aut odio ī ſergiū nec
beneuolētia vlla ī Quintū publiū ſꝫ oīa recto cū iudi
cio feci.Et qꝛ te valde amo facies qđ tibi viſum fuerit
Sꝫ vbi ꝯſiliū meū ſeq̄ voluerꝭ nihil temē de publio cre
das.iudicabiſq̄ꝫ illū nullo odio tuo dignū.niſi etiā alio
accuſatoꝛe ⁊ alijs teſtibꝰ quoꝝ vita honeſtioꝛ ſit.illū ea
dem admiſiſſe didiceris. Uale.

D Ebis q̄ de vita ⁊ moribꝰ Sergij admones mag̃s
tibi grās hēo Uolo eīn magis h̊ paternū māda
tū videri mihi.q̄ꝫ cōſiliū.Scio te nunq̄ꝫ inductū fuiſſe
vel odio ſergij l̕ beniuolētia publij vt hæc ad me ꝯſcri
bēs cū alt̄ ſit iā publice a vob̄ emiſſus.alt̄ vero nec faī
liarꝭ tibi neq̄ꝫ notꝰ. Nihil ḡ̊ te ad ſcribēdū īpulit q̄ꝫ illa
tua egregia volūtas ⁊ beneuolētia tum ī meipm̄.tum ī
nr̄am rēpublicā Sꝫ (vt noſti) nihil difficiliꝰ q̄ꝫ interno
ſcē q̄̊ quiſq̄ꝫ aīo in nos ſit ꝓſerti cū in amiciciā aſſumū
tur hoīes q̄ in cītate nō habent̄. nihil eīn ꝓter v̱ba ꝑci
pimꝰ quibꝰ ſæpe maxī aīoꝝ motꝰ ⁊ vicia tegunt̄.Fit ḡ̊
vt facile ab eis fallamur .ſꝫ nunq̄ꝫ magꝭ. q̄ꝫ dū aliq̄ paſ
ſiōe īpedimur.Cognitos aūt nō fugē ⁊ nō recedē. lon
ge vt ab oī eoꝝ ſocietate ⁊ cōuictu ita etiā ab oꝛōne.ho
mīs ē (meo iudicio) aut amētis aut furioſi Nō negabo
me v̱bis ſergij allectū eſſe.videbat̄ q̄dē ⁊ in geſtu mole

ſtiã ⁊ in oĩ ſmõe ei⁹ grauitatẽ pferre. Eſt etiã (vt ſcis) grã qdã his q̇ externi ſunt ⁊ ſe nob̄ tradunt aut q₂ vt dicit̃ noua hoīb⁹ placẽt Et maxīe q̄ mag̃ ad hũana ſtudia accedũt. aut ꝙ naturalit̃ his afficimur q̄s ĩ res noſtras affectos eſſe credim⁹. Quibus reb⁹ permot⁹ citi⁹ oĩa admiſi q̄ tãto ille ĩgeĩo fingebat Cõcitat⁹ quidẽ nõ paruo odio ĩ publiũ fueram neq₃ ad vindictã tm̃ mihi volũtas aberat q̄ntũ facultas ꝙ ſi ſors tuliſſ₃ gui⁹ fortaſſis in eũ vlt⁹ eſſem. q₃ ille foret merit⁹ S₃ bñ ſe h₃ ꝙ mihi oẽs mores ei⁹ detexiſti. priuſq₃ tẽp⁹ mihi aptũ ad nocẽdũ fuerit Nõ cõmittã poſt hac vt me hoĩ tã pfido credã nec pmittã vt ciues meos aliq̄ huiõi ſimulatiõe decipiat. Faciã ĩtelliget q̄d ſit dolo ei⁹ eos deludẽ a q̄b⁹ ipſe phũane tã comiter excœpt⁹ eſt. de tua v̄o illa in noſtrã rẽpublicã volũtate egregia ſcito iã me ĩ ſenatu retuliſſe ⁊ expoſuiſſe lrãs q̄s ad me ſup hac re dediſti. mirũ ẽ quãtas oẽs tibi grãs egerĩt ⁊ tãta beneuolẽtia te cõplexi fuerĩt. laudabãt ĩ primis aĩm tuũ q̊ te eſſe in colẽda aĩcicia ꝯg̊ſcebãt deĩde multo mag̃ te amabãt. ꝙ noſtro piculo tãq₃ alicui cõmuni priæ ꝯicaueras Ego vero oĩa q̄ ab his dicebant̃. nõ ſolũ pbabã ſ₃ quã quiſq₃ de te dixerat ſm̃am valde augebã. Sic ex curia diſceſſum eſt. vt publice mihi oẽs h̄ officium iniũgerẽt vt tibi p oĩb⁹ grãs ingẽtes dicerẽ. S₃ cũ ego multo maiores p cã tibi mea debeã ita p vtroq₃ tibi grãs ago vt nunq₃ l' p volũtate mea l' p tuis merit̃ ſatis cumulatas poſſe tibi etiam ferre videar.

Non verebor tacitũ tuũ iudiciũ ꝙ eũ reſtituẽ in grãm tuã ſtudeã quẽ tibi vehement̃ ſuſpectum hẽs Nõ certe cũ te maxīe diligã potuiſſẽ ĩduci ad h̄ officiũ n̄ tua plĩmũ ĩteẽ arbitrat⁹ eſſẽ de r̄b⁹ tuis bñ ꝯducẽ Uideo eq̄dẽ opa ⁊ manifeſtũ Sexti rufi. q̄ cũ te alienũ reddẽt a q̄ntilio p q̊ ad te ſcribo male cogitabat q̄d v̄ co

ſi aīm aduertiſſes priꝰ. a te indicādū eſſꝫ. Sed vt puto
te alia re offenſum ⁊ ꝑturbatū inueīt Facilē ḡ aditū ſi
bi ſperauit ad cōcitandū aīm tuū atqꝫ īflāmandū ɀtra
illū. Ego vero quāqꝫ difficile ſit de altero affirmaē: ⁊ ma
xīe cū de amore ⁊ odio agit̄: tn̄ nō dubitabo fidēꝫ tibi de
vtroqꝫ facē. Eſt eñ alt̄ iā pene mihi notior q̄ꝫ ſibi. ꝓpt̄
antiquā familiaritatē ⁊ ſocietatē in mult̄ꝫ rebꝰ. de alte
ro vero ſæpe id a pr̄e tuo ciue optīo audiuiſſe memī nū
q̄ꝫ maiores eiꝰ amicos ſibi fuiſſe Illud addebat ita inue
teratū eſſe odiū vt iā nulla rōne ſperaret a ſe illud poſ
ſe tolli. Maiꝰ eñ dicebat excitatū eſſe incēdiū q̄ꝫ vt vl
la aq̄ extigui poſſit. Cogita ḡ quātū huic hoī credendū
ſit q̄ maiori odio q̄ꝫ gr̄a dignꝰ ſit. hæc tibi vellē priꝰ no
ta fuiſſe. Nunq̄ꝫ eſſꝫ huc ꝑuētū vt vel antiquū amicū
a te reieciſſes l' inimicū tibi adſciuiſſes. Sꝫ ꝑmitte q̄ſo
te a me exortori. Et plꝰ mihi vni credas q oīa ꝑſpecta
habeo ⁊ te ſūme diligo q̄ꝫ hoī iſti q̄ nō ſentit qđ ſit rectū
nec a veteri odio diſcedit. Si ītellexero te aīm tuū q̄n
tilio reſtituiſſe cōfirmab' meā in te beniuolētiā et aīos
oīm q̄ te amāt nec aperies audaciā his hoībꝰ qui ſibi vi
am nō ſine tuo incōmodo ad te maledicēdo affectāt ali
nd nō ē p̄miū qđ maiꝰ a te ꝓ nr̄a aīcicia expectē q̄ꝫ vt ī
telligā ea me poſſe facile apđ te ɀſeq̄ q̄ ſūt hōeſta Uale

Q q Uanq̄ꝫ de tuo ī me ſtudio ac beniuolētia nunq̄ꝫ
dubitaueri. tn̄ mi ꝙ eſt ꝙ ni te ſꝑ amor meꝰ indi
es creſcat Nō putabā fieri poſſe ꝙ mea beniuolētia cu
mulatior eſſꝫ ſed effeciſti vt nullo temꝑe viſus ſim a te
amari niſi hodierno die cū eñ nulla occaſio olim intue
niſſꝫ quur me ab aliq̄ errato deterrēs. nunq̄ꝫ potui ī læ
ta matēia certū experimētū amor̄ꝫ tui ſumē ꝙ āt nūc
me admones nec pater̄ꝫ me in aīcicia peccare Etſi oēs
maḡꝫ laudibꝫ q̄ꝫ correctiōe delectemur tn̄ nō alit̄ reꝑhē
ſio tua mihi ē iocūda. q̄ꝫ vt īterdū amara īterdū dulcia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

delectāt. Nō q̄ro defēſionē aliq̄ȝ apd̄ te ē ei h ꝑtinaciæ viciū. ea velle tueri q̄ emēdari oporteat. Si tn̄ q̄ntiliꝰ ea modeſtia vſus eſſȝ q̄ poterat certe h malū ſerpē deſiſ ſet. Sȝ cū iniq̄ aīo fert nr̄am ꝯſuetudinē eſſe intmiſſā id egit vt nō ſolū eā cōfirmaret ſuſpicionē quā de ſe cō cœperā. ſȝ etiā multomagꝫ augēt. Accidit ḡ qḋ ſæpe in magnis īcēdijs videmꝰ q̄ vbi neglecta fuerūt etiā ſi mi ma ab ipſo inicio extiterīt tn̄ ad ſūmū cōſurgūt Nūc vero qḋ īſtat agat. Ego q̄ntū ē in me operā dabo vt il lū chariorē aliq̄nto habeā. q̄ȝ ſi nulluȝ odiū intceſſiſſet. Sæpe amor intmiſſus acrior cōſurgit q̄ȝ cōtinuatus Nō te admoneo cū ſis prudētiſſimꝰ ꝙ nihil ī iſta recō ciliatiōe a te agat præt eā opionē q̄ȝ de me hoīes faciūt poſſȝ eīn leuitatꝫ meæ videri aut timidi animi. ꝙ vltro meū aīm ſibi reſtituiſſē. Scio facies oīa ꝑ tua ſapiā q̄ ad honorē meum ſpectabunt. Uale

SCribo ad te de pace ⁊ cōcordia q̄ nuꝑ magno cō ſēſu oīm ciuiū nr̄oꝝ int ſe celebrata ē cū eīn bel la ciuilia tm̄ exarſiſſēt. ꝙ iā ſemel ac iteꝝ ꝑtes int ſe cō curriſſēt magnis viribꝰ Uiderēturq̄ȝ oēs nō de ꝑ̄da. ſȝ de vita atq̄ȝ ſanguīe certare ſtati q̄dā vis diuia vt ego arbitror mētes oīm adeo īflexit. vt neō eſſet q̄ nō ſum mæ pacē ⁊ cōcordiā affectaret. legatꝫ itaq̄ȝ vtrīnq̄ȝ ſuꝑ hac re miſſis. ſtati placuit oībꝰ (depoſitꝫ odijs) renouaē legē aureliā q̄ȝ olī athenīēſes (duce Traſſibulo) tulerīt ne vlla oīno meōria offēſaꝝ extaret. illa eīn ob obliuio nē neſcia īiuriaꝝ īterp̄tat. Orta ē ḡ tāta q̄es in citate vt nulla vſq̄ȝ belloꝝ veſtigia appareāt. hæc t ſignifica re volui vt q̄ ſꝑ bella ciuilia execratꝰ fuiſti nūc tāta pa cis trāquillitate q̄nta neſcio an vnq̄ȝ legerꝫ plīmū gau deas ⁊ nr̄æ fortunæ ꝯ̄gtulerꝫ q̄ niſi maior cura te deti neat. q̄ſo accedas vt non iā ꝑ lr̄as ſȝ in p̄ntia hoc tāto bono ſciēs ⁊ videns nobiſcū fruaris. Uale

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

REm mihi nuncias ĝtiſſimã. Nã vt bella ciuilia ſp execratꝰ fui. ita pacē oĩbꝰ rebꝰ prætuli. Quæ porro p̄t eſſe patria cuiꝰ res pſperæ magꝭ me oblectent aut aduerſæ maiori doloē afficiant q̄ꝫ tua in q̄ oĩa fere cōmunia hēo. Cũ eñ genꝰ aliũde traxiſſem tñ pl'ima ornamēta atqꝫ adiumēta vitæ apud vos conſecutꝰ fui Multas qdē artes atqꝫ honeſtiſſimas diſciplinas a veſtris hoĩbꝰ percœpi. et (qđ nõ in poſtrema pte locãdum eſt) plures amicicias ac ſocietates cum tuis ciuibꝰ contraxi q̄ꝫ ea ipſa patria q̄ me genuit. Prætēa ĩcredibile eſt quãto mœrore eſſē cũ audirē quotidie priuatꝭ odijs et publicis oĩa int̃ vos decerni. Merito ḡ viæ fortũæ ĝtulor q̄ q̊ magꝭ ĩſperata erat eo mihi maiori iocũditati fuit. Qđ vero me hortarꝭ vt hoc tãto bono videns et ſciēs vobiſcũ fruar (vtor eĩ v̄bis tuis) facis amice quã q̄ꝫ adhortatiõe tua nõ egerē ꝛ iã apud vos eſſem. niſi fuiſſent maxĩæ occupatiões q̄bꝰ noſtræ reipublicæ cauſa detētꝰ fui. Sꝫ vt ſpero nõ multos dies abero Interim illud cupio tibi perſuaſuꝫ eſſe. neminē viuē q̄ magꝭ veſtris rebꝰ ſecũdis gaudeat. aut ex veſtra ciuili cõcordia maiorē voluptatē ſentiat. Vale.

MAgni honores his diebꝰ delati ſunt ad anthonium ciuē noſtꝝ hoĩem certe ſapiētiſſimũ quibꝰ nemo noſtꝝ eſt q̄ nõ ſumme lætari debeat. Nõ eñ fieri p̄t vt ſua gloria etiam nr̃a nõ ſit. Eſt p̄terea nõ pua ſpes nobis omnibꝰ iniecta bene ſperãdi de noſtra republica et poſſe aliquãdo ſimili beneficio vti. Si quid eñ aliud eſt quod faciat animos noſtros erectos ad virtutes hoc in primis arbitror eſſe poſitum in ratiõe honoris et gloriæ. Quæ ſi magis virtuti quam fortunæ confertur. videmus omnes vegetiores atqꝫ alacriores ad magnas res conficiendas tendere. Hortor itaqꝫ vos ac diu oro vt noſtræ reipublicæ per litteras

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

cõgratulemĩ. q̃ ſæpenumero cõferẽdo iuſtos hõïes his
qui egregie de ſe meriti ſũt multos duces ſũmos ⁊ op
timos ciues fecit. nõ dubito ꝓ vr̃o in rẽpublicã amore
vos in bonis vr̃is hĩc quicq̃d honorib⁹ ⁊ dignitati hui⁹
hoĩs acceſſit ſed h̃ animi vr̃i iudiciũ gr̃i⁹ erit ſi (vt dixi)
per lr̃as vr̃as ⁊ reipublicæ grãz ⁊ optimis hui⁹ viri fa
ctis dignã gratulationẽ habeatis. Uale.

NUlla re ſcito nos multis ãnis maiorẽ volupta
tẽ cœpiſſe q̃ꝫ poſtq̃ꝫ renũciatũ eſt nob de hõrib⁹
delatis ad anthoniũ. Nõ eñ ſum⁹ illi q̃b⁹ oculi doleãt.
ꝙ eos videam⁹ in republica magnos eſſe q̃ ſua ꝟtute ⁊
induſtria bñ meriti ſunt de illa. ſed h̃ vnũ male nos hꝫ
ꝙ q̃ ꝟtute pares ſunt hõrib⁹ ⁊ dignitate inferiores exi
ſtãt. licet eñ tecũ oĩa loq̃ libere ⁊ debem⁹. cũ te adiutoẽ
et ſocio ſꝑ vſi fuerim⁹. Una tñ res nos (vt ſcrib) meli
us hortat̃ ſperare ꝙ reſpublica ſe ill' cõmittit q̃b⁹ debet
Nõ eñ putam⁹ eos ĩmunes futuros bñficioꝝ ei⁹ qui
aliq̃ ꝑlatione ꝟtutis excellũt. Sꝫ plura alia de h̃ ſcribi
mus. q̃b⁹ verb̃ oportꝫ pr̃ib⁹ cõſcriptꝭ. ⁊ gr̃as agim⁹ ſuæ
ſapiẽtiæ q̃ oẽs ciues bonos ad bñ cogitãduꝫ excitauit.
anthonio ꝟo cõgratulamur. ꝙ ꝟtuti ſuæ fortuna ꝯiũ
cta eſt. Tu vero nos cõmendab illis ⁊ hortaberꝭ vt ſi q̃
loco videbũt eos reipublicæ auxiliari nõ laboribus nõ
pericul' nr̃is peccãt. Sumus quidẽ illi q̃ nõ patiemur
vos aut ſollicitudĩe aut fide ab aliq̃ nr̃o ciue vinci Ua

GRatulor illῦ tibi ex ſñia optimatũ obtigiſſe. q̃ꝺ
de tua reſtitutiõe in patriã ſemꝑ optauerã. Cu
raui ãt añ oẽs rem totaꝫ ad te ꝑſcribẽ vt ĩtelligẽs hoc
meo officio neminẽ eſſe q̃ te pñtem magꝭ affectarꝫ Cũ
eñ ſenat⁹ de ſummis reb⁹ frequẽs ĩ curiã veniſſꝫ. mul
taq̃ꝫ int̃ ſe agitata eſſent q̃ ad ſalutẽ ciuiũ ꝑtinerẽt. po
ſtremo cõmemorata ẽ cauſa tua. Fuit ãt in ea ꝯſultati
one incredibil' de tua reſtitutiõe oĩm patꝝ conſenſus q̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

locꝰ multa de animi ꝟtute de aı̄ moderatiōe ac de ı̄digni
tate fortūæ tuæ hōꝛifice dcā ac rn̄ſa habuit. necnō mlꝭ
to pꝰ ex ꝯı̄ ſn̄a placuit rogationē de hac re fieri Sena
tus ꝗ cōſultū eodē die cōſcriptū fuit. ꝙ nō ſolū patriā
ſꝫ etiā bona tua ⁊ dignitatē recupares. Ego ꝟo (vt ſta
tim dixi) nō expectaui vt hæc patꝝ ſn̄a ad te ferretꝛ ſꝫ
an̄cedē volui vt q̇ aōꝛe ⁊ bn̄uolētia prioꝛ erā citiꝰ tibi
de oībꝰ rebꝰ a nobis geſtis cōgratularer. Uale.

QUo minꝰ expectatæ lr̄æ tuæ de mea reſtitutōe
fuere eo ḡtioꝛes mihi extiterūt. Uideo æq̇dē ꝙ
amoꝛ tuꝰ vndiqꝫ ſe expādit. nec facile dicā q̄ res maioꝛē
voluptate me affecerit an ꝙ ſenatꝰ cōſultū de meo redi
tu ꝓuulgatum ſit an ꝙ tu illud mihi ı̄ primis nūciaſti
Cū eñ oīa patribꝰ cōſcriptꝭ debeā q̇ mihi illū optatiſſi
mū pr̄iæ conſpectū q̇ opes q̇ dignitatē reſtituerūt plꝭa
tn̄ videoꝛ tibi debē q̇ neqꝫ ı̄ exilio vnq̄ꝫ deſiſti me cōſola
ri ⁊ de mea reuocatōe in vrbē ita attētꝰ fuiſti vt oēs ne
ceſſarios meos ⁊ ipſam rēpublicā q̄ me reſtituebat hoc
officio hac hūanitate vincēs. Sꝫ cupio ꝑ te certioꝛ fi
eri vtꝝ mihi liceat ꝓpt̄ inimicos meos tuto eſſe ı̄ patri
a etiam meo more priſco ⁊ cauſis aı̄coꝝ. ⁊ reipublicæ
verſari. Scis q̇dē q̊t inimicos ea res mihi fecerit dum
reſiſto potētiæ illoꝝ q̇ putāt ſe nullꝭ aut legibꝰ aut æq
tati ſubiectos eſſe vnde oīm meoꝝ maloꝝ origo fluxit
Mallē aūt (vt aſſueui) vitā. exilio agē. q̄ꝫ totiēs ı̄ eoſdē
fluctꝰ ac ꝑturbatiōes reuolui. Spero tn̄ ea ſapiētia ac
moderatiōe pr̄es cōſcriptos eſſe. vt nihil decretū ſit ab
his qd̓ nō velīt ꝯſtanꝛ ⁊ bn̄ tueri. Sꝫ magꝭ ſecuro aı̄o
ero. ſi prius a te oīa explorata eſſe ı̄tellexero. Uale.

NUlla res ē q̄ te ꝑturbare debeat ſi eo tp̄e de pace
agitꝛ q̊ maxie ı̄ de victoria tuæ ptꝭ oīa ꝓmittē et
ſperaē videberꝭ Maiorē (crede mihi) modeſtia tua laudē
referes. q̄ꝫ tuliſſes gloriā ex victoria: hꝫ (nō ego) q̇d ma

gnificū ⁊ admirabile ī ocul' hoīm fama bellorꝝ multaqꝫ
ſæpenūero ipſa diſciplīa militarꝫ magꝫ reipublicæ adiu
mēta īgenerauit q̄ niſi ſuſcipia⁹ ⁊ ſinglari q̄dā laude p̄
dicem⁹. certe l' īuidi l' īſueti rerꝝ maiorꝝ videbimur. Sꝫ
caue q̄cq̄ꝫ ex his q̄ repoſita ſunt magꝫ in fortūa q̄ꝫ ī v̄tu
te poſita tu l' mīme cōpares. Nulli⁹ eīm īpatorꝫ aut du
cis maxiorꝝ exercituū laus ⁊ gl'a tāta fuit q̄n illa ⁊ cē
turionib⁹ cōis eſſꝫ ⁊ his q̄ manu fortit' cū hoſte cōflixiſ
ſēt. Modeſtiæ v̄o. hūanitatꝫ. clemētiæ cæterarꝝ v̄tutū
nemīnē is hꝫ ſociū l' p̄ticipē. q̄ ill' rcē vtit'. Quare tibi
perſuadeo nullā ex tuis laudib⁹ maiorē. q̄ꝫ ſi publicꝫ cō
modis īſeruies ⁊ paci ſtudeb' q̄ ſi rcā ſit oī bello melior
(ſp fuit. Vale

NOn igro de pace ſp auide audi
endū eſſe. etiā ſi muros (vt dr) aries p̄cuſſerit. ſꝫ
illā nō arbitror pacē eſſe dicēdā. q̄ pl⁹ habitura ſit īſidi
arū q̄ꝫ beneuolētiæ ſcio a te oīa bono aīo dici. ſꝫ (pl⁹ pu
to) nō ſatꝫ attēdis q̄ cauſa ad pacē hoſtes meos īpulerit
Cū eīm ſe deſtitutos oī p̄ſidio viderēt ⁊ iā oīa deſpata.
cogitauerūt q̄ rōne poſſent aliqd̄ ſpaciū reſpiratiōi da
re nō vt ſibi p̄petuū eſſꝫ q̄eſcēdū. ſꝫ vt acri⁹ bellū poſſēt
reſtituē. Nemo q̄dē naturā eorꝝ meli⁹ nouit q̄ꝫ egoipſe
qui ſup̄iorib⁹ tp̄ib⁹ ſæpe de fallacia eorꝝ doct⁹ fui de hinc
p̄ſuadēt vt te ſponſorē pacis p̄ ipſ' p̄bеas nec p̄ſpicis q̄
nō tā aīo pacē optēt. q̄ꝫ vt tp̄i cōſulāt Nollē ſapiēs eē
meo p̄iculo vt hāc animi modeſtiā tātifacerē q̄ illā vi
ctorie quā ī manib⁹ hēo ātcferā. Quare nihil aliud ha
beas noli mihi ſuaſor eſſe ī ea re q̄ mihi poſſꝫ p'la quam
credis nō ſolum incōmoda. ſꝫ etiā vitæ meæ pericula
afferre. Vale.

SI optas a me ſcire q̄d a te maxīe veli. ſūma ē ne
minorꝫ amiciciā meā facias quā ego tuā. ſcis q̄n
tū amani te ⁊ q̄ntū excolueri. Nunq̄ꝫ vllū fuit tm̄ in
re mea cōmodū. qd̄ p̄ te nō negligerē nec incōmodum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

q̄d ꝓ te n̄ ſuſciperē. vbi h̄ vſui tuo accedē ītellexeri. Ne
ſcio quo alio officio aut q̄bꝰ ſignis maioribꝰ tibi declara
re potueri q̄ntū te. ⁊ diligerē ⁊ obſeruarē. Tu niſi me
ames et chariſſimū lr̄as. neſcio quā cām ſatꝫ idoneā af
feras. Cū eñ cæterꝫ in rebꝰ ſꝑ optaueri alios vincere.
certe ī hoc vno ⁊ ſi a te non vellē in amore ſuperari: tn̄
parē te mihi eſſe maxīe cupio. Vale.

Litteræ tuæ magnā mihi attulerūt moleſtiam.
Amo eñ te ex aīo ⁊ valde obſeruo. Tu v̄o mi
hi videris amiciciā meā ſubaccuſare. Nec ſatꝫ intelligo
quorſum hæc v̄ba tua ꝑgāt. Vellē poſſem aīo īperare
et reſpōdere mihi modeſtiꝰ. Sed poſtq̄ꝫ me cogis. cū bo
na venia tua. vellē reſpōderes mihi q̄n̄ tibi ī amore nō
reſpōderim imo q̄n̄ te amādo nō anteceſſerim. Aut eñ
vim amiciciæ ignoras. aut male ab alio audiuiſti. Nō
nego te nullū in amicicia nr̄a officium ꝑtermiſiſſe nec
erat iſta commemoratio tua nccāria. niſi me plane vis
(vt mihi videris) ingratū in te dicē. poſſem hoc in loco
mihi niſi pudor eſſꝫ impedimēto. multa narrare q̄bus
agnoſceres nunq̄ꝫ me tibi vllo officio aut beneuolētia
ceſſiſſe: ſꝫ nō cōmittam vt bn̄ficiorꝫ meorꝫ videar maio
rem rationem habere quam amiciciæ. Nihil eñ mihi
videt̄ minus amātium eſſe. quam ſui officij meminiſſe
et alieni obliuiſci. Vinceris ergo me amando. nullo te
vnq̄ꝫ beneficio affecerim quin fueris ſemꝑ in his rebꝰ
attentiſſimꝰ. quæ vſui meo accederēt. Nullum ergo ꝓ
te laborem nullum periculum ꝓ tua ſalute ſuſcœperi
quid eſt quod a me velis. in quo me accuſas. cupio om
nia a te ſcribi ⁊ eſt (vt dicit̄) amicorꝫ ꝓprium omnia in
ter ſe aperta habere. Si quid erit quod a me ſit corri
gendum. dabo operam vt quo tardius te amādo proſe
quutꝰ fui. eo celeriꝰ non ſolum hāc moram proſequen
do corrigā. ſed aliquādo etiā antecedā. Vale

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

NOn putaui id te latuꝝ tā inīq̄ aīo. qđ ego ꝺe q̄ſſi
mo certe ſꝑ ad te ſcripſerā. ſꝫ poſtq̄ꝫ res iſta q̄ ſi
ne lite erat fuit ī cōtrouerſiā ꝺeducta. ⁊ amicoꝝ ꝓpriū
eſſe ꝺicis oīa int̄ ſe hīe apta. ita rñ ꝺebo tibi. vt nō putes
me ad te ſine cā ſcripſiſſe. Sæpe ad me Caius cecilius
q̄relā ꝺetulit qđ nihil ſumma faīliaritas quā mecū hꝫ
ſibi apud te ꝓfuit. quum ſemel ac iteꝝ te aꝺmonuiſſeꝫ
nullū ex oīb⁹ officijs tuis poſſe mai⁹ eſſe. quā ſi mea cā
illū recōmiſſum habuiſſes. nec patereriꝫ ſibi a tuis iniu
riā fieri nunq̄ꝫ tñ aꝺꝺuci potuit vt v̄bis e⁹ fiꝺē haberē
ꝺonec ſ̄mone ⁊ lr̄is multoꝝ iꝺem afferri mihi ītellexi.
Scripſi ḡ aꝺ te ⁊ q̄ potui moꝺeſtia vſus fui. Satꝫ mi
hi erat cōmonefacē te ne ego min⁹ a te amarer. quā tu
a me ꝺiligebariꝫ. q̄ res (vt viꝺeo) tibi ꝑmoleſta fuit. Sꝫ
liceat his q̄ ſe amāt: aliq̄d int̄ ſe expoſtulare liceat etiā
accuſare iraſci. Nō illud putēt altiores eſſe veræ amici
ciæ raꝺices. quam vt leuiſſimis cauſis tolli ꝺebeāt. Si
placꝫ. facile cōceꝺā tibi me ſuperatū eſſe a te nō ſolum
beneuolētia ſꝫ etiam oī officio ⁊ ꝺiligētia ī me ⁊ in eos
oēs q̄ mei ſunt. Ero iōfficioſus etiā (ſi vis) ⁊ cōtumeli
oſus ī te oīa tibi cōceꝺā. ſi illud mihi cōſtabit nō te pu
tare alio nūc me eſſe in te aīo quā olim cū te iudicabis
maxīe a me ꝺiligi. Vale.

QVod ī me fueriꝫ æquo aīo. h̄ tuæ moꝺeſtiæ fuit.
Sꝫ cū ignorarē cām cur me aꝺmonēs. illꝺ ego
iudicaui nō fuiſſe aīciciæ tuæ. ꝑſertim cū nulli⁹ errati
cōſcius fuiſſē. Sꝫ nō cōceꝺā caio cecilio qđ iure poſſit
aliq̄ loco ꝺicē ſe nullū officiū meū neglexiſſe. Si vero
quicquā a me optauit qđ min⁹ quā æquū eſſꝫ ipſe poti
us ſibi īputet. Nihil eē puto. qđ aīcoꝝ cā ꝑter honeſtū
ſit agēꝺū ꝙ ñ viꝺero creꝺerē me facile paſſū eē a ncc̄ā
rijs meis (vt ipſe ꝺt) īiuriā ſibi fieri. illud viꝺeat ne ve
ri⁹ poſſit a ſe ꝺici noluiſſe me rōneꝫ ncc̄arioꝝ meoꝝ ne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

gligẽ cũ vltro ĩuect⁹ eſſʒ. iudicaui q̃dẽ nõ min⁹ me a te diligi quã hũc hoīez q̃ (vt video) vult aĩcicia tuã abuti Qui ãt lrĩs ⁊ ſmõe alioꝝ idẽ ĩtelligẽs nõ maiorẽ fidẽ oportẽ illꝰ hẽri quã ſibi arbitror. Sunt em̃ oẽs aut inimici aut ĩuidi. Sʒ hic ſit finis. Quãtũ me ſcis amatur⁹ ĩ te erit. Spero ꝙ ſũma beneuolẽtia me ꝑſeq̃rꝭ Ego oĩa ꝑ te ſuſcipiã q̃ dig̃ ſunt nr̃a amicicia. Vale

NIſi de tuo ĩ me aĩo ſatis ꝑſuaſuʒ haberẽ. dubitarẽ ne tibi moleſt⁹ fuiſſẽ. cũ his dieb⁹ cãm lucrecij apud queſtorẽ noſtꝝ ꝯ neccãriũ tuũ defẽdi. Sʒ cũ ſuperiorib⁹ tꝑib⁹ nihil a me geſtũ in aĩcicia nr̃a cog̊ſcẽs qđ a veteri æſtiatione nr̃a alienũ eſſʒ. Putaui in h̃ facto meo te nõ ꝑmutaturũ fuiſſe iudiciũ meũ neq̧ ea de re ad te nõ ſcripſi. qꝛ te negligerẽ. ſʒ partim occupatiõib⁹ meis. ꝑtim qꝛ iudicarẽ ita te ſẽtire vt nihil a me ſine cã in tuos eſſe factũ credẽs. Quare a te maxĩe velĩ vt: ſicut facis: pl⁹ mihi credas ſi forte aliť de ea re ſcripſiſſʒ quã de his hoĩb⁹ qui inť nos diſcidiũ optãt. Niſi eĩ ſperarẽ ꝓpediẽ apud te eſſe diligentiſſime iã oẽm cãm ad te ſcripſiſſẽ. Interĩ h̃ de me iudicab̃ nullo tꝑe amiciciæ tuæ reſpectũ maiorẽ me habuiſſe. quaʒ dũ cãm iſtã honeſtiſſimã cũ rõne cõtra hoĩem tibi neccãriũ ſuſcœpi

BEne ẽ ꝙ: vt ſoles: de meo ĩ te aĩo iudicas. Cum eñi te valde amarẽ. anteferrẽq̧ oĩbus q̊s poſtea notos habebã. nõ poterã cogitare q̃n idez tibi de me accidẽt. ꝑſuadebãq̧ nihil a te geſtũ in defenſione lucrecij qđ nõ officio tuo alienum eſſʒ. Gaudeo tñ ac plurimũ lætor. ꝙ his cogitationib⁹ ⁊ ꝯſilijs meis acceſſerũt lr̃æ tuæ. q̃ illi⁹ veterꝭ beneuolẽtiæ tuæ q̃ in me ⁊ neccãrios meos ꝑpetui amorꝭ teſtes eſſẽt. Qđ aũt ĩ iudicio ꝯtra neccãriũ meũ ſteterꝭ: nec repħẽdo nec accuſo. Scio em̃ id a te: vt ſcrib: honeſtiſſima rõne factũ. Pl⁹ ego vni tibi q̃ʒ oĩb⁹ alijs credo Noui em̃ modeſtiã ⁊ antiquã con

ſuetudinē prudētiæ tuæ. Si qd vo ī hac re culpa necā
rij mei ƺctū eſt id velī ſcias mihi oīno diſplicuiſſe Tu
quid ad officiū tuū ptineat videb. Ego vo iudiciū me
um de te nō mutabo. Vale

Cupis a me ſcire q̄ i ſtatu res nr̄æ ſint. caput ē:
q ſi oēs i excidiū noſtꝝ cōiuraſſēt vix deteriori
loco poſſem⁹ eſſe. Cōflictamur eīn bell' nō ſolū exteris
ſꝫ etiā: qd ſūme deteſtandū ē: ciuilib⁹ ⁊ iteſtinis. Foris
vagant hoſtes. paſſim agri diripiunt rura hoſtili incen
dio flagrant. hoīes cædunt Intra mœnia vo int ciues
male cōueniт. Neō eſt q̄ publicæ vtilitati ſuiat. Quiſ
qꝫ vult ī cītate prim⁹ eſſe. Null⁹ pudor nulla reuerētia
legū in vrbe ē. Jā palā ſeditiōes parāt ciues Nihil ma
li ē qd āpli⁹ reſtat. niſi ipſa captiuitas q̄ nos oēs hoſtili
ferro ac ſuituti ſubijciat. Eo qdez ꝑuentū ē vt mimū
maloꝝ mortez ipſam iudicē. Vides q̄ ſit priæ nr̄æ for
tuna. q̄ tolerabilior aliqnto eſſꝫ niſi nos ſpes oīs iā de
liqſſꝫ Vale

Etſi rumor ſiniſter de reb⁹ vr̄is
aduſis ad me delat⁹ eſſet. nō tn̄ putabā oīa apud
vos deſperata eē. Pl'a ḡ qꝫ venire mihi ī mentē potu
iſſent. vob acceſſerūt Sꝫ oīa vob ab externis hoſtibus
aduerſa ceciderūt. ꝑmat bellicus tumult⁹ et circūſonat
mœnia vr̄a. Tolerāda ſunt oīa u fortit' ferēda q̄ ab ill'
vob' iminēt. Illud mag' viſum ē mihi miſeꝝ. qd de ſedi
tione ⁊ odijs ciuiū ad me ſcripſiſti. Quæ res niſi de cō
ſilio ⁊ auctoritate eoꝝ q̄ bn̄ volūt reipublicæ cōſultū
eſſe iſtiget plane mihi diuiāri videor oīa futura q̄ etiā
tu maxie times. Nō ſat' admirari poſſum q̄ amētia ci
ues tuos ī hāc diſcordiā traxerit. niſi forte aliq ſint q̄
ſe putarēt reꝝ dominio potituros. ſi oīa ī ptāte hoſtiū
veniāt Et ē timendū ne inimicoꝝ veſtroꝝ dolo peſtis
iſta cōtracta ſit q̄ facili⁹ illi victoria potiant Mallē hoc
loco poſſe a vob' hoc maluz leuare ꝑ meo pſidio quā eo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

tꝑe cōſulere quo vr̄a reſpublica mīme pt ꝯſilijs iuuari.
Sꝫ poſtq̄ꝫ res eo ꝑueñ vt id qđ poti⁹ volebā nō poſſit
a me fieri.nō omittā vt non ad te ſcribā. q̄d de nr̄æ rei
publicæ ſalute ſentiā. Explorādū ē ab ipſis q̄ rēpubli
cā ſaluā volūt q̄ quiſq̄ꝫ aīo ſit ⁊ ſapient̄ ſollicitādi ſūt
oēs olim ſocij nr̄i.vt fidi ⁊ amiciciæ veterꝫ meminerīt
Præſidia ſocioꝝ ſunt a vob̄ occulte ī vrbē recipiēda.
donec viderit̄ꝫ vi poſſe cogi illos q̄ nō bn̄ ſentiūt de lib
tate vr̄a. Nunq̄ꝫ aūt morb⁹ iſte curari poterit.nec ma
lū hoc qđ iā inueterauit a vob̄ tolli.niſi abſcidat̄ ab ip
ſo corꝑe illa ꝑs q̄ eſt ægra. Spero ꝙ ſi meo cōſilia tua
ciuitas vſa fuerit.breui ītelliges a vob̄ depulſū eſſe oē
periculū qđ in ipſis viſcerib⁹ abūdat. Sicut em̄ ego ſē
tio q̄d vos ī re vr̄a facturi ſitis etiā atq̄ꝫ etiā ꝓuidebit̄
Ego em̄ nō min⁹ de veſtra ſalute laboro.q̄ꝫ ſi oīa vobiſ
cum mihi eſſent cōmunia. Uale

NE deſideriū tuū differam.ſtatim ſatiſfaciā de eo
qđ maxīe optas a me audire. Abſolut⁹ es pari
bus oīm iudicum ſentētijs ⁊ lis ſcđm te data. Nunq̄ꝫ
vidi attētiorem aut magꝫ eruditū in cauſis agēdis.q̄ꝫ
ipſe eſt cui cām tuam mādaueras. Ibi em̄ patuit quā
tum vis dicēdi poſſꝫ apud iudices Fuit quidē adeo væ
hemēs ⁊ acer in ꝓpulſandis criminib⁹ quæ tibi obijcie
bant̄. vt oēs iudices ⁊ tibi perbenignos. ⁊ aduerſarijs
infeſtos redderet.laudabāt omnes ingenium oratoris
hui⁹. Probabāt cauſam tuam. ⁊ æquitatē iudicum ꝑ
ferebāt. Cum vero itum eſt in ſentētiam.tant⁹ omni
um cōſenſus fuit.vt non min⁹ in rem cōgratulati ſint
q̄ꝫ ſi negocium cōmune ageret̄. Hæc ad te volui ſcribē
vt animū tuū liberarē ea ſollicitudine qua:vt ſcio: mł
tum afficiebaris. Uale

HAbeo tibi grās ⁊ magīs q̄dē.ꝙ me liberaſti ſolli
citudīe maxīa ⁊ moleſtia Sꝫ nō miori voluptē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

id me affecit.qđ ad me ſcripſiſti de patrono meo homīe
modeſtiſſimo ⁊ eloquētiſſimo.delector em̄ vehement
laude ſua ⁊ officiū ei⁹ ſꝑ magnifeci Nā etſi nunq̄ȝ dubi
tauerī de mea cā quin ſcđm me lis eſſ ȝ dāda.tn̄ qꝛ in iu
dicijs nō alit̄ q̄ȝ in nauigādo ſæpe īminet piculū niſi is
qui gubnatoꝛ ē perit⁹ in arte ſit Semꝑ verebar ne æq̄
tas cauſæ meæ.aliā fortunā habuiſſet ab ea quā opta
bā.Gaudeo itaqȝ me talē ſortitū eſſe oratorē in q̊ neqȝ
ſumma eloquētia neqȝ ſtudiū defuit :breui:vt ſpero: ꝑ
meipm̄ illi cōgratulaboꝛ.Interim ſignificab ei me ſum
mā ei⁹ ſtudijs atqȝ officijs hr̄e gr̄am. Uale

Q Uid de te ſentiāt oēs ⁊ aīci tui ⁊ ciues tui.ſigni
ficari tibi a me deſideras. Oīm vna ē ſn̄ia.nemi
nē ex æqlib⁹ tuis maiorē eſſe īgeīo.ſȝ maxīe verent̄ ne
illo ſatꝫ modeſte vtarꝫ.Quare mi athoni ſi fama bona
te delectet.ſi opīo hoīm quā nūc certe nō ꝑuā ſuſtines
vide ne cæterꝫ ꝟtutib⁹ tuis q̄ magnæ ſūt ſola modeſtia
deficiat Intelligo q̄dē te ſūmū ī vrbe nr̄a ciuē futuꝝ ſi
ingeīo tuo modeſte vti ſciuerꝫ.Qđ vt facias etiā atqȝ etiā rogo Uale

D Um modeſtiā a me deſide
rari ſcrib ſcio hoc nō̄ pueīat. Sȝ faciā ītelligēt
oēs ⁊ ciues ⁊ aīci mei.ſ[illegible] nunc ꝟt⁹ ſit.nec iſtā [illegible] eſſe.
Nō p̄t fieri q̄n iſta ætas multa hēat q̄ rephēdant̄ a ſeni
b⁹.Et ſæpe q̄les repiunt̄ q̄ ꝓpt̄ īuidiā aut cōfingūt ali
quid.aut maiora vicia nr̄a faciūt ſi q̄s l̄ īgeīo l̄ ſtudio
p̄ſtare ill̄ videat̄. Jn̄ ſcio cām oēm ꝓceſſiſſe.qꝛ hoīes cū
oīa ī me laudauerīt.ſubſtrahūt mihi opīonē modeſtiæ
ſȝ nō ꝑmittā eos eē diu ī iſto errore. Incūbā in h̊ vnū
vt neqȝ ætate ī q̄ ſum.neqȝ laboē īpediar.quin oīa faciā
q̄ ad extīmiatiōeȝ hoīm accædūt tu me (vt facis) ad hāc
rem adiuuab.vt ſicut tuis adhortatiōib⁹ ⁊ ꝯſilijs mlto
ardētioꝛ fact⁹ ſum ad bonas artes.ita me beneuolētiaȝ
meoꝝ ciuiū cōſeruaſſe ꝑ te intelligā. Uale.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

NUnq̃ alias de maioribꝰ q̃ nũc rebꝰ ad te ſcripſi.
Tãtę enĩ ſunt vt nõ mõ te ad legẽdũ inuitare
ſz etiã valde cõcitare hẽant. Maximi q̃de apparatꝰ agi
tant̃ q̃les forte a nr̃a vrbe ꝯdita nõ fuerũt. Magni ęq
tatꝰ cõſcribunt̃. claſſes ĩſtructiſſime armant̃. fabricant̃
nouę triremes. apparaturq̃ bellũ ingens mari ꝛ t̃rę
cõtra gentem nob̃ inimiciſſimã. Et ẽ oĩm ſpes nunq̃
tẽpꝰ fuiſſe nob̃ datũ. q̊ meliꝰ de victoria cõcipiendũ fue
rit. quã ſi accepti fuerimꝰ. ęt̃na ẽ pax vrbi nr̃ę futura.
Oẽs enĩ gentes: hac vna excepta. q̃ nob̃ bellũ inferre
poſſẽt. aut nob̃ amore deuicte ſunt. aut armis aut vi cõ
preſſe. Nihil aliud ḡ nr̃ę reipublicę reſtat. q̃ vt etiaꝫ
hãc nationẽ frenemꝰ qđ nob̃ factu nõ erit difficile. mõ
cõſilijs nr̃is celeritas adhibeat̃. hẽmꝰ oĩa q̃ facile pñt no
ſtris conatibꝰ victoriã ſuppeditare hoſtis ĩprouidus ẽ.
nos ꝯſilio muniti. Ille ĩparatꝰ nos oĩbꝰ rebꝰ neccãrijs ĩ
ſtructiſſimi. Ille domeſticꝭ ꝛ exteris bellis iã fractꝰ ꝛ de
bilitatꝰ eſt. Nos vero ĩtegri ꝛ nunq̃ alias potẽtiores.
Quid plaꝛ̃ q̃ multę vrbes a fide ꝛ ſocietate nr̃oꝝ ciui
um defecerũt. Nr̃ę ãt vrbes q̊tidie viribꝰ nr̃oꝝ ſocioꝝ
augent̃. Nihil ḡ ẽ quur nõ plane iſtã victoriã manute
neamꝰ. nihil deeſſe nob̃ nouimꝰ ſz bñ etiã de ipſa matu
ratiõe ſpero: cũ nunq̃ ad huiõi rẽ cõficiẽdã prudẽtiori
bꝰ aut fortioribꝰ ducibꝰ vſi ſumꝰ. Scripſi ad te vide ne
quicq̃ coꝝ pluꝰ efferas: q̃ reipublicę interit. ſz h̃ nolui
te ignorare: vt qđ maxime te optare ſciebã. de maxīs re
bus a nob̃ q̃ hic agitant̃ ꝑ me doctior fieres.

PRiuſq̃ lr̃as tuas recepiſſẽ iã oĩa de q̇bꝰ ad me
ſcrib̃ apud nos diuulgabant̃ qđ minime oporte
bat fieri. ſi mos ãtiquꝰ in nr̃o ſenatu fuiſſꝫ ſeruatꝰ. Ni
hil enĩ apđ nr̃os maiores cuſtodiebat̃ magꝭ. q̃ ſilẽtiũ ĩ
deliberatiõibꝰ ꝛ ꝯſilijs reꝝ q̃ ad puplicã vtilitatẽ ꝑtine
bãt. Sz de h̃ ſatꝭ ad te q̃ iſta nõ ignoras illđ magꝭ ad rẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

q̄ nūc agit̄ ꝑtinē arbitror. vtꝝ ſapient̄ a vob̄ deliberatū
ſit de bello ſuſcipiēdo. ꝓ q̄ tāt⁹ apparat⁹ īſtruit̄. Video
q̄dē ſpōdere certā victoriā p̄ſiæ tuæ: ⁊ oīa bn̄ ſperare.
Ego vo cū nihil mag̃ icertū videā q̄ȝ exit⁹ bellorꝝ ⁊ oīa
q̄ agitat̄ patefacta hoſtib⁹ vr̄is videant̄ eē. vereor ne vr̄a
cōſilia fallant̄. Quare ſi poti⁹ de pace fuiſſȝ deliberatio
vr̄a ſūpta. ea res nō ſolū honeſtior. ſȝ etiā tutior vob̄ fu
iſſȝ. Poteras em̄ exēplis aliaꝝ gētiū vti et videē ſæpe
multas cītates bella ſuſcœpiſſe. q̄ q̄ȝuis oīa expedita: et
ſtructa habuer̄t. tn̄ īfœlicē exitū ſortitæ ſūt Cartago
vrbs potētiſſima mlt̄ī ānis (duce hanibale) bellū geſſit
cū rhomaīs ⁊ quāq̄ȝ vaſtitatē italiæ vidiſſȝ ⁊ rhomam
bn̄ captā tn̄ exit⁹ nō fuit victoriæ: ſȝ captiuā tādē ſe vi
dit ⁊ rhomaīs legib⁹ ſuire Cyrus etiā rex perſaꝝ cum
annis fere t̄gīta mlt̄a bella fœlicit̄ geſſiſſȝ: bellū ſcythis
intulit ſperabatq̄ȝ illa gēte victa ſe poſtea ī ꝑpetua pa
ce futurꝝ. Quē aūt finē tāti conat⁹ ei⁹ habuerūt thomy
ris regīa ſchithaꝝ: capto r̄ge ⁊ ducēt̄ militib⁹ ꝑſaꝝ cæ
ſis: ſat̄ edocuit. hæc a me non ꝯmemorant̄. vt bella q̄ a
vob̄ gerēda ſunt malū exitū h̄eant. ſȝ dū licet. aīm vr̄m
poti⁹ ad pacē ⁊ ꝯcordiā q̄ȝ ad bellū ꝯuertat̄ Nec ē aliq̄
res q̄ hæc vob̄ diſſuadē debeat: poterit em̄ maiore cum
glr̄ia totū h̄ negociū cōfici q̄ȝ illud bellū admīſtrari. qr̄ ꝯ
hoſtē nō īputatū: vt ſcrib̄: ſȝ ꝓuidū ac potentē bellū ſu
ſcipit̄ Et ē timēdū: ne aliæ gētes ſe īmiſcēt. ne cītates
q̄ nūc metu potētiæ vr̄æ cōiunctæ adhuc vobiſcū ſunt
deficiant a fide. erit itaq̄ȝ ſapīæ vr̄æ oīa iſta videē: mode
ſtiæq̄ȝ ⁊ hūanitat̄. nō auertē aīm ab orōne eoꝝ q̄ pacē
vob̄ ꝑſuadēt. Si āt ī ſuſcœpto cōſilio vr̄o manet̄ ꝓui
dē ne ī ſenatu vr̄o deliberata fuerīt ea. q̄ añ ad hoſtes ꝑ
ueniāt: q̄ȝ a vob̄ q̄cq̄ȝ īcœptū ſit. hæc ad te ſcripſi q̄ plu
rimū ī r.p. potes: vt ſi tibi viſū fuerit. ſenatū de hac re
habeas ⁊ maturi⁹ de his rebus int̄ p̄res cōdeliberet̄. ego

eīn ꝑ fide ⁊ beneuolentia mea in vos oēs cupio. vobis
Voibꝰ bñ cedẽ. Vale
SI vllo tp̄e de rebꝰ mag
nis ad te ſcripſi. Illō pfecto ē ſūmū ac maximū
oīm. q̄ tāta mihi vident̄ mala rebꝰ nr̄is īpēdē: vt niſi de
us aliq̄s a nob̄ hæc ipſa auertat. facile poſſum nr̄aꝝ ꝑ
tiū deſolationē ac minas diuiṅari bellū eīn atrociſſimū
et famē īcredibilē ac peſtē q̄lē nōdū neqꝫ legimꝰ neqꝫ au
diuimꝰ. tota ferme ꝓuīcia iā dudū ē ꝓpeſſa neqꝫ vis tā
ti mali aliq̄ ex ꝑte adhuc remittit̄. ſꝫ malū h̄ dictim īte
greſcit ⁊ ſp̄ deteriꝰ hꝫ. Cogita ḡ nō diu poſſe nos tātas
clades ꝑferre quō eīn vſqꝫ nūc ꝑtulimꝰ Nūc v̄o defeſſi
patiēdo ſumꝰ ⁊ ſpes ipſa q̄ donec aliquid potuimꝰ. nos
aīabat ad hæc ipſa mala ł repellēda fortit̄. vel pferēda
ſapient̄ ita r̄miſſa ē: vt nullo oīno eſſe videat̄. Quis ḡ
nō facile diuiṅari poſſet nō ſolū deſolationē veꝝ etiā il
lā ipſam vrb̄ nr̄æ vltimā interitionē: erit eīn tēpꝰ in q̄
vbi nr̄æ ciuitatꝭ veſtigia fuerīt. hoīes q̄rēt neqꝫ extabūt
vlla ſig̃ huiꝰ olī potētiſſimæ ac florētiſſimæ p̄riæ nr̄æ
niſi deꝰ irā ſuā remiſerit ⁊ cœperit nos tātis malis feſ
ſos iā tādē ꝓpitius aſpicē. Et qm̄ hūana p̄ſidia res nr̄ās
deſtiterūt cogimur (q̄d in tēpeſtate ſæpe nautꝭ accidit)
oīa cōſilia nr̄a oēm ſpem ⁊ cogitationē ad deū referre
ad quā rem cōſequendā nobis eris ⁊ adiutor ⁊ ſocius.
Quāuis deꝰ videat̄ auertiſſe aīm. ⁊ aures a nr̄is p̄cibꝰ
tn̄ ſperamꝰ clemētiā ſuā mutaturā eſſe in meliꝰ mala q̄
bus cōflictamur: ac pene cōficimur. Vale.
LIttē tuæ tantā attulerūt aīo meo moleſtiā: vt
nullo tp̄e maiori ī merore fueri. Cū eīn eo ꝑdu
ctæ ſunt fortūæ nr̄æ r. p. vt iā nihil p̄ſidij poſſit ab hoī
bꝰ expc̄ari maxīe timēdū ē: ne diuīo etiā auxilio p̄uati
ſumꝰ qđ ſi nr̄o aliq̄ errore nob̄ accidiſſꝫ. putarē oīa nō
ſolū æquo: ſꝫ etiā forti aīo ꝑferēda Sꝫ cum hi ſemꝑ fu
erimus. qui pro libertate communi: pro fide ſociorum

maxīa bella magno cū periculo ſæpe numero ſuſcœpe
rim⁹.neſcio q̄ iniq̄tate fortunæ eo ꝑuentū ſit.vt diuīo
ſimul ⁊ hūano ꝑſidio priuati ſim⁹nec ꝓcul abeſſe vidō
mala oīa q̄ vrbi nr̄æ euentura diuinaſti. Quærēt(vt
ſcrib̄)fortaſſis hoīes q̄ poſt nos viuēt.vbinā fuerūt tā
tæ vrb̄ fundamēta ⁊ tādē illa ipſa patriæ nr̄æ fama q̄
diu in italia floruim⁹.forte iteribit.poſtq̄ꝫ neqꝫ id extra
bit c⁹ rei grā nr̄a gloria ⁊ nomē dudū īgēs fuit. Una
res p̄t in tātis mal̄ cōſolari.q̄ hēm⁹ exēpla clariſſimaꝝ
vrbiū atqꝫ regnoꝝ q̄ ſimilē exitū aliq̄n habuerunt. ita
vt nihil aliud ad nos q̄ꝫ ipm̄ nomē ꝑuenerit. Plures
vero ego arbitror cītates fuiſſe q̄ ſuis tꝑib⁹ gl̄a reꝝ ge
ſtaꝝ īſignes ⁊ p̄clare extiterūt cū qb⁹ fama ſimul extin
cta fuit ꝓꝑt̄ inopiā poetaꝝ aut oratoꝝ q̄ ſua geſta aut
orōne aut carmīe illuſtrarēt ⁊ nō paterent̄ eaꝝ rerū q̄
digne īmortalitate eſſēt.memoriā iterire. Utinā nr̄a
r.p.q̄ gl̄æ auida fuit.ita ⁊ hoīes ꝯquiſiſſꝫ q̄ꝝ eloquētia
ſempit̄na eſſꝫ reꝝ nr̄aꝝ memorādaꝝ cōmēdatio Nūc
incipio ītelligē q̄nta debeat eſſe veneratio apud oēs ci
uitates magnificas coꝝ.q̄ ſciunt egregia rōne reꝝ l̄ pa
cis vel belli fcā cōplecti quā maximā oportunitateꝫ de
fuiſſe nr̄is hoīb⁹ nō ſatis poſſum admirari.cū iudicare
poſſent oēs ſuos conat⁹ ac labores a ſe fruſtra ſuſcœp
tos eſſe.ſi ꝓuiderēt q̄ rōne poſſent īmortales fieri. Sꝫ
de h̄ hacten⁹: cōſiliū vero tuū q̄ in reb⁹ extremis dicis
eſſe vtendū.ſuſcipio ⁊ laudo quāquā ſerū eſt(vt aiūt)
temp⁹ placādi ſuperos cū mag̃ nccītas quā nr̄a volū
tas facit nos ſupplices. Mallē h̄ remedio vſi fuiſſem⁹
cū nob̄ oīa erāt integra ⁊ ſignū fuiſſet ea a nob̄ fieri ex
aīo de q̄ re plura nō ſcribo poſtea q̄ꝫ a nob̄ corrigi nō p̄t
Facim⁹ ġ qđ ⁊ ipi nautæ ī ſūma tēpeſtate faciūt(vtar
eñi libent̄ exēplo tuo)iam arbore fracta ⁊ caſſata naui
nr̄a oēs vota faciam⁹ſi dep̄catio nr̄a exaudita fuerit.ne

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

ingrͣi repiamur aduͣſus numīa. Si ꝟo fata nulla nr̄a
pace īflecti potuerīt eo bono fruemur q̊ vtunꝫ illi q̄ ī ſu
is reb⁹ aduerſ̄ nihil a ſe ꝑtermiſſum eē ītelligāt. Uale.

MAximā oīm laudē hodierno die cōſecut⁹ ē exer
cit⁹ nr̄. q̄ fortiſſima pug̃ euſqꝫ ī acie ſtetit ꝯ ho
ſtes. vt ꝑtinacit̄ ꝓ defēſiōe p̄riæ moriēdo clariſſimā idē
victoriā retulerit. Amot⁹ q̊ ē a nob ille ingēs met⁹ ac
ſūma toti⁹ vrb trepidatio. Cū eīm maluim⁹ ſemel ꝑire
quā diuturna obſidiōe p̄mi. īſperatā victoriam ꝯſecuti
ſum⁹ q̄ ī bello nob certe viſū ē ipm cælū ac oīa numīa
ꝓ nob militaſſe tal' eīm huiuſcemōi maxi cōflict⁹ exit⁹
fuit vt vix vll⁹ nr̄oꝝ militū in bello occiderit. Quā ꝟo
fortunā alia ꝑs habuerit. ex h̄ apparet ꝙ oēs tanq̄ꝫ pe
cudes ad moriēdū pati fuerūt. Sig̃ vigīti militaria ca
pta. caſtra oīno hoſtiū fracta ⁊ direpta ſunt neō in illa
pug̃ fuit q̄ aut ī ore gladij excœpt⁹ nō ſit. aut a nr̄is co
pijs intc̄œpt⁹ Cū āt victor nr̄ exercit⁹ in vrbē reuerte
reꝶ pl'imis ac maxīs hoſtiū tropheis ornat⁹ mirꝝ in mo
dū tota cītas nr̄a fuit ad ſpectaculū effuſa Neō erat q̄
nō daret laudes ⁊ gr̄as deo. Oēs ꝟo nō rē hūanā. ſꝫ di
uinā laudabāt. Tāta ꝟo læticia ⁊ exultatio oīm fuit.
vt nō iā multoꝝ hoīm. ſꝫ vni⁹ facies eadē atqꝫ idē aīm⁹
videreꝶ: Nulli⁹ ꝟo hoīs edes oīb⁹ nō patebāt. Paſſim
nr̄a militia excipiebaꝶ. tāta largitate ⁊ reꝝ oīm copia.
vt nunq̄ꝫ ī ſola ſumma fertilitate agroꝝ maior fuerit.
Uolui hæc tibi oīa nota eſſe. vt q̄ ꝑiculoꝝ nr̄oꝝ ſꝑ ſo
ci⁹ fuiſti. etiā publicæ trāquillitatꝭ ꝑticeps fieres ⁊ for
tunis noſtris cōgratuleris. Uale

QUo min⁹ expectatū fuerit a me de liberatōe vr̄a
eo mihi victoria de q̄ ad me ſcrib: iucundior fuit
etiā ⁊ g̃tior. Nō poterā q̄dē nō mag̊ dolore cōfici. cum
audiebā vrbē vr̄am arctiſſima obſidiōe cinctā eſſe dole
bā: ⁊ pl'imū cītati q̄ diu caput nr̄æ ꝓuīciæ fuerat. debē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

in deditionē hoſtiū venire. liberaſti ğ me hodie maxĩo tĩo
re: q̃ ꝓ vr̃a ſalute cõficiebar. ⁊ hẽo tibi q̃s debeo gr̃as. q̃
me ꝑticipē feciſti rex q̃ vob̃ ꝓſꝑe ceſſerūt. Intelligo q̃
dē ex his q̃ vob̃ diuinit⁹ cõtigerūt. q̃ntæ curæ deāt ſa
l⁹ vr̃a hoīb⁹ eſſe. cū eadē iā deſperatꝫ oīb⁹. a ſuperꝫ īmor
talib⁹ cõſeruata fuerit. Neminē arbitror eſſe q̃ non in
dicet iſta: vt ſcrib̃. numina cœli ꝓ vob̃ nõ ſolū pugnaſſe. ſꝫ
etiā viciſſe. Sed aliud a vob̃ etiā atqꝫ etiā vidēdū eſt.
ne aīm vr̃m nimiū ī ſecūdis reb⁹ efferatꝫ Et illō maxīe
ꝓuidēdum eſt vt victoriam vr̃am potius ad diuinam
cām q̃ꝫ ad hūanā referatꝫ Sum⁹ cū fere oēs ī pericul̃
nr̃is aīo ſubmiſſo ⁊ tūc ſumme veneramur. ac extolli
m⁹ dñm deū. Neſcio q̃ iniq̃tate poſtea ingrati repiamur
cū ſūma votoꝝ attigim⁹. deīde q̃runt hoīes nullaꝫ fœli
citatē eſſe ꝑpetuā ⁊ fortunā accuſant. Ego vero nullam
aliā eſſe ꝓſperā fortunā aut aduerſā iudico. q̃ꝫ diuinaꝫ
ꝓuidētiā. q̃ hoīes nūc reb⁹ aduerſ exercet: nūc rōne cor
rigit. deīde āt rex alia ē rō: q̃ꝝ īſtabilitas ſæpi⁹ vicio no
ſtro. q̃ꝫ fortunæ nob̃ accidit. Nec ad te iſta nūc ſcribo.
q̃ putē a te ignorari: ſed vt ciues tuos cõmonefacias
nullo tp̃e deū eſſe magꝫ timēdum. q̃ꝫ vbi maiora ab illo
bñficia ſuſcœpim⁹ Spero bñ de ciuibus tuis nõ nihil
tñ valebit apud eos autoritas tua. ſi docuerꝫ nihil ma
gis r. p. cõuenire: q̃ꝫ vt fortitudinē ī bello. ita religionē ī
pace colē.

NIhil ē qd̃ libẽti⁹ faciā. q̃ꝫ de maxĩs
et pulcherrīs reb⁹ q̃ hic fiunt te certiorē reddere
Poſtea ei q̃ꝫ nr̃a ciuitas hoſtili metu libera ocio ⁊ paci ſe
dedit. īcredibile ē q̃ntū ſtat⁹ ipſe reipublicæ reformari
indies ⁊ q̃ſi renouari cœpit. Si q̃ erāt veteres int̃ nr̃os
ciues diſcordiæ oēs ſtati ſublatæ fuerūt. Pricipes vr
bis nouas affinitates inerūt. Artes q̃ ꝓpt̃ vim belloꝝ ī
terierāt maiore cultu quā patrio: ac maiorib⁹ opib⁹ re
petunt: neqꝫ vnq̃ alias ī tāto ꝓcio fuerūt. Plurimæ vero

leges antiq̄:⁊ vetera ſtatuta q̄ īterierāt:ꝓpt̄ nr̄az īſolē
tiā ac negligētiā mō renouant̄. Et ꝯ̄i fere oīm ꝯſēſu iā
approbata ſūt:qb⁹ ſi obtēperatū fuerit ncō dubitat qn̄
breui nr̄a ī citate(is eñ ē ſtat⁹ vrb nr̄æ(aliqn̄ btiores
videamur. ꝙ diuturnā calamitatē expti ſum⁹ ⁊ fortit̄
ꝑpeſſi:quā ſi eadē:qb⁹ diu freti eram⁹ tranquillitatē ⁊
ociū ſꝑ hūiſſem⁹ Gaudeo itaqꝫ h̄ t̄ ꝯ̄ia facē. vt q̄ ſꝑ nr̄æ
gl'æ attētiſſim⁹ fuiſti:fœlicitatē nr̄am hoc tempore nō
ignores. Uale.

D E his q̄ ad me ſcripſiſti:magnā certe voluptatē
aīo ꝑcepi. Cū eñ ſꝑ cōtinuo in metu ſteterī: q̄ꝫ
diu fuit de vr̄a ſalute dubitatū:mag̃ moleſtia me libera
ſti:cū ſuꝑiorib⁹ lrīs tuis ītellexi citatē vr̄az ab obſidiōe
q̄ opprimebat̄ liberatā eē. Illud āt tāta læticia me affe
cit. ꝙ m̄ renūciaſti nō ſolū vos ḡuiſſimo ꝑiclo eē exēp
tos. ſꝫ etiā ipſā r.p. q̄ſi nouā aliq̄ꝫ formā ⁊ btiorē ſtatū
dictim ſuſcipe. Gaudeo mediuſ fidi⁹ ⁊ pl⁹ q̄ꝫ credi poſſꝫ.
fœlicitate vr̄a lætor Uideo eq̄dem illa egregia maioꝝ
vr̄oꝝ ī r.p. fūdamēta mag̃ ſtudio a vob̄ excitari Nā cū
leges ī qb⁹ vr̄æ citatꝫ ſal⁹ erat poſita:q̄ſi ī obliuionē ve
ſtrā veiſſēt:nec mos ātiqu⁹ ī vrbe ſuaret̄. nihil mirꝫ fu
it ſi pr̄ia vr̄a ad obſidionē ꝑducta fuit. Nūc vero reſtitu
tꝫ legib⁹ ⁊ r̄petita oī bō ꝯſuetudie. ſpero nūq̄ꝫ citatē ve
ſtrā āpliorē:ā opulētiorē fuiſſe. q̄ꝫ breui tpe futa ſit. mō
in medio curſu nō deficiatis. Sed vbi quiſqꝫ priuatæ
potētiæ magis quā reipublicæ inſeruiat. timēdū erit:
ne hac noua libertate fruſtra gauiſi ſitis Retinēda eſt
ergo int̄ vos concordia. nec ꝯfutādæ ſunt leges antiq̄
et edenda ſunt noua īſtituta:nec ꝑmittēdū eſt vt quiſ
q̄ꝫ pl⁹ poſſit in ciuitate. quā æq̄tas quaz iuſticia. qđ ſi a
vobis ꝑfectū fuerit. plane video r.p: vt ſcribis. in tota
prouincia eſſe futurā. ⁊ vos impaturos his gentibus
quib⁹ aliquādo ſeruiuiſtis. Uale.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

SCio te nouaꝝ reꝝ cupidū eſſe ⁊ accuſaſſe me ſæ
pe qđ nunq̄ȝ ad te ſcribo de his rebꝰ: q̄ hic fiūt fa
ciā hodierno die ne deīceps poſſis crimīari negligentiā
meā. Implebo te nō vulgaribꝰ vt mľti ſolēt: neq̄ȝ falſis
mēdacijs. ſȝ magnis ⁊ de q̄bꝰ certos autores hēmꝰ. Nu
per ex ægypto q̄dā in vrbē nr̄am nauigauerūt a q̄bꝰ cū
nr̄i ciues diligent̄ pcūctati eēnt. de oībꝰ rebꝰ retulerūt
ꝑris diebꝰ nauē: vn̄ ſoluerāt multas natiōes oriēt̄ ac
pľimas gētes auſtrales cōfluxiſſe. Aiebāt āt regē ipm̄
nihil tale ſuſpicātē: ſe effudiſſe ex vrbe regiā ī occurſuȝ
hoſtiū q̄ cū toto exercitu īſidijs inimicoꝝ intercēptꝰ fu
it. Nec multo pꝰ ſiḡ hoſtilia fuiſſe ad vrbē alexādriam
mota: q̄ trepidatiōe fuga ex omni pte ꝑcœpta ē agitari
Alij mare rubꝝ petebant: alij vo libyā. Quiſq̄ȝ eo fere
bat̄. quo metꝰ eum impellebat. Quid deīde ſequutū ſit
ſit dicūt ſe nihil certum hr̄e. Nam ſemꝑ vētis ad pup
pim flātibꝰ. ꝓſpeꝝ curſū mag̃ celeritate ad nos tenue
rūt hæc ſi vā ſunt. multū arbitror illa ad ciues nr̄os ꝑ
tinē. Agit̄ enī de ꝑuata pecuīa nr̄orū hoīm q̄ ſe ī ꝑtibꝰ
ilľ exercēt. Si q̄d ē qđ ad te ꝑtineat. curab ⁊ nunq̄ȝ ni
mio detrimēto fieri poterit trāſigant̄ a te oīa idē ⁊ ego
facturꝰ ſū. Aliud ad pn̄s nō hēo qđ ad te ſcribā. Si alij
curſū ex ea regiōe ad nos habuerīt: faciā te de oībꝰ rebꝰ
(certiorē Vale

NOn puto dubitādū ex his
q̄ ad me ſcrib̄ q̄ vri hoīes q̄ ī ægypto v̄ſant̄ paſſu
ri ſint maxīa detrimēta. niſi rōnes ſuas: int̄ inicia reꝝ
nouaꝝ ī aliquā regionē tutā cōtulerūt. Multa enī ſūt
quæ me ī maxim metū ꝯducūt: nā ſi cīitate alexādria il
læ natōes barbaræ potitæ fuerīt. cadē ruina ſæpe tra
hēt: nō tm̄ ægyptioꝝ opes. ſȝ etiā oīm q̄ ex mľtis ꝑtibꝰ
negociādo ibi v̄ſant̄. Si vo diu ī obſidione manēdum
erit: timēdū ē. ne pecuīæ mercatoꝝ ī ſumptū belli priꝰ
exhauriāt̄. q̄ȝ ſuo ære publico aut ꝑuato vtant̄. Quid

futuꝝ ſit. nihil poſſũ rebꝰ meis diuinari. Nã cũ ſuꝑiori
bꝰ annis oĩm pecuniã meã eo loco cõiecıſſẽ. video vna
die oẽs fortũas meas eſſe conſũptas. niſi ꝓcuratores
mei tepeſtiue vſi ſint ꝯſilio. Cupio ḡ de oibꝰ rebꝰ certi
or a te fieri. Si q̄s forte ex oriẽte ad vos nauigauerit.
curabis vt quãcunq; fortunã res nr̃e ſubierint. nihil
ſit qđ ꝑ te me lateat. Vale

Multa ex finitimis regionibꝰ ad nos afferunt̃ q̄ti
die noua de ĩcredibili apparatu validiſſimi exerci
tꝰ regũ orientaliũ ꝯ̃ ciuitates ⁊ t̃ras nr̃i ĩperij. Nihil ad
huc tñ certi hẽmꝰ. Miſimꝰ aũt in varias ꝑtes ꝑcũctato
res nr̃os. q̄ ſagacit̃ edocerent oĩa. hos eñ ĩdies expecta
mꝰ. Sumꝰ aĩo ⁊ viribꝰ intẽti. q̄ rõne a nob̄ atq; ſocijs
periculũ illud ꝓpulſemꝰ. Duas ad hãc rem vias hẽmꝰ.
Cõſtituimꝰ eñ ſi nob̄ ita: vt fama ẽ. renũciatũ fuerit
ab his q̄s ꝑmiſimꝰ ſuꝑ h̄ negocio: legatos nr̃os ĩ orien
tẽ mittẽ. q̄ cũ hijſdẽ r̃gibꝰ de pace tractẽt. q̄ res ſi agi po
tẽit. mãdã ill̃ dedıꝰ: vt neq; pecuĩa neq; pollicitatiõe vl
la rẽ ĩficiãt (dũmõ res q̄ ab ill̃ poſcat̃) a pactio nõ diſce
dat. Qđ ſi ĩfecta re iudicãt redeundũ eſſe: tũc his arti
bus vtant̃: q̄bꝰ facile barbari vincunt̃ Serãt int̃ ipſos
diſcordiã. Fingãt ſimulẽt atq; diſſimulẽt oĩa. deinde at
tentẽt q̄bꝰ illoꝝ odia int̃ ſe ĩflãmari poſſint. Exercitus
diſſipent̃: nec vllũ finẽ his rebꝰ faciãt. donec an illi ipſi
exercitꝰ diſſipent̃ aut bellũ qđ nob̄ cõminabant̃ in ſe cõ
uertãt. Si vero hec nr̃e cogitatiões ſi hec nr̃a cõſilia
nos fallant. ſtat manu pugñre ⁊ oĩa priꝰ expiri. quã bar
barꝫ nationibꝰ ſeruire. Sũt eñ nob̄ arma ⁊ equi habe
muſq; viros audaces ĩ bell̃. neq; duces nob̄ deerũt. q̄ cõ
ſilio et viribꝰ nõ ſolũ fortit̃ cũ hoſte cõfligẽ. ſz etiã vin
cere ſciãt. Quid ſit futuꝝ deus nouit. nos bene rebꝰ no
ſtris ſperamus. Vale.

Bellũ mihi ſignificas magñ apparatu ab oriẽtali

b⁹ regib⁹ īſtitui ꝯ veſtꝝ īperiū ſ; nihil a voƀ ꝑtermitti
qd̓ ad ꝓpulſandū h̄ ꝑiculū a vr̄is ciuitatib⁹ et ſocioꝝ ꝑtie
at. Nō video qd̓ poſſit ꝉ ad hāc ſapiam vel ꝟtutē vr̄a;
addi. Si eñ fortuna cōſilijs reſpōderit. nō dubito oēs
iſtos belloꝝ cito mot⁹ quieturos. Si ꝟo manu dimicā
dū erit. ſpero etſi copijs īferiores ſitis. tñ ⁊ robore mili
tū ⁊ ſcīa rei militarꝫ ſuꝑiores futuros. Quāuis eñ hææ
natiōes barbara multitudie æq̄tatū ⁊ potētia ſꝑ mul
tū valuerīt. raro tñ in ſuis bellis victores fuerūt. Ma
gno clamore belli ꝓlia incīūt Fortes primo īpetu viden
tur ſpargūt tela ſua temē. S; cū ad enſes ventū eſt.
fracto agminē oēs terga ꝟtūt. Nr̄i ꝟo exercit⁹ nec ſeg
nes ſunt ad īuadēdū. nec min⁹ fortes ad ſuſtinēdū. vꝉ
pericula ꝉ caſtrēſes labores. q̊ticēs ab hoſte laceſſunť oīa
tñ prius (vt facitꝫ) tētāda ſūt quā expectāda fortūa belli
Qd̓ ſi vr̄a ſapīa a voƀ euitari nō poterit qn ſit. cōfligē
dū cū his barbarꝫ. decertādūq; a voƀ fortiť ꝓ gl'ia vr̄a
ac īperio qd̓ a vr̄is maiorib⁹ ampliſſimū ⁊ illuſtre accē
piſtis. cauēdū maxīe erit. ne hoſtis vos imꝑatos offen
dat. Nā dū exploratores ī oēs partes dimiſiſtis q̄ ad
vos referrēt de ꝯſilijs hoſtiū. de motib⁹ ſi q̄ ab illꝭ agitāť
dū legatiōes mittunť ad eos. īterim occupādi ſunt adi
t⁹ artes īueniēde. cōſcribēd⁹ eſt exercit⁹ ⁊ oīa ita a vobis
ſunt īſtruēda. q̄ſi iā inť fines vr̄os ⁊ ī medio regno ver
ſarenť. Celeri⁹ eñ legati vr̄i agēt de pace ⁊ totū nego
ciū cōficiēt ſi ītelligēt vos nō min⁹ ad bellum paratos.
quā ad ociū ⁊ concordiā. S; q̄ʒ ſpero hæc a voƀ ꝓ vr̄a
ſūm a ſapīa iā eſſe ꝓfcā. plura ad te de hac re non ſcribo
S; q̄d ē qd̓ ꝓ vr̄a. r. p. poſſit a me ꝉ ꝯſilio ꝉ manū fieri. li
benť oēm laborē atq; oīa ꝑicula ꝓ vr̄a ſalute adibo Vla.

N Ouiſſima res his dieb⁹ noƀ accidit. neq; ab vllo
nr̄oꝝ ciuiū alias audita. de q̄ ego te certiorē faceꝛ
cēſui. vt negligēs nullā rē fore tantā aut tā occultā. q̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

nõ m̃atie cuperẽ tibi ĩ primis eẽ notã. Puto (ni fallar)
te olim cũ apd nos eẽs. ĩtellexiſſe q̃ꝝ hoĩm factõe. citas
nr̃a ĩ exiliũ miſerit ſulpitiũ hoĩm p̃tĩæ amãtiſſimũ de q̃
fcã pl̃a non ſcribo. Res eñ iſta ad citatẽ ur̃am ptinet
Interĩ hoſtes nr̃i ĩuaſerũt vrbẽ. q̃ optio ciue pſcripto
ſuæ temeritati breui penas dedit. Obſeſſa q̃dẽ ciuitas
fuit cõmeat⁹ incluſi ita. vt res plane ad deditionẽ expe
ctaret. Cũ ṽo ſulpiti⁹ aĩo ſe ad primũ cõuertẽs. cœpit
agitare noua cõſilia q̃b⁹ hoſtẽ iã inſultãtẽ mœnib⁹ deui
ctũ ſuis ciuib⁹ tradẽt. Repẽte ſe in caſtra hoſtilia cõtu
lit dixitq̃ꝫ de reb⁹ maxĩs ṽba apud ducẽ hoſtiũ facẽ. q̃ co
miter excœpt⁹. inq̃t ſe nulla etiã rõne patriæ teneri q̃
nunq̃ꝫ ei⁹ culpa nec vllo errore tam male de ſe mœrita
eſſꝫ: deinde hoſtẽ nr̃m monuit. vrbẽ niſi vno mõ a ſe ex
pugñ poſſe q̃ ſi cõſilijs ſuis obtẽperatũ eſſꝫ. nõ dubiũ
breui illos vrbe potituros Ait eñ locũ nõ eſſe longe a
mœnib⁹ arborib⁹ cõſitũ. ſuaſitq̃ꝫ vt de ĩduſtria fugam ſi
mularꝫ. occuparetq̃ꝫ locũ ĩſidijs aptiſſimũ futuꝝ inq̃t
et ciues remiſſiores eſſe ad cuſtodiã noctuq̃ꝫ facile poſ
ſe mœnia cõſcẽdi ⁊ totã ciuitatẽꝫ capi. Quæ res cũ ab
hoſte credita eſſꝫ. neq̃ꝫ alit̃ quã ipſe conſuluerat factita
tũ deide oĩa nr̃is ſignificat. q̃ portis aptis circa ſecũdã
vigiliã effuſi. hoſtes ĩ inſidijs poſitos ꝯcluſerũt pauciſ
q̃ꝫ bñficio noctis elapſis. cæteri cõpreſſi ſunt cæſi aut
capti. hæc nondũ patefacta eſſe volum⁹. q̃ maturi⁹ ex
ercitũ noſtꝝ ad coꝝ mœnia pducam⁹. Tu aũt hæc ſe
creta hẽbis. dum efferẽdi tẽp⁹ datũ eſſe p lrãs ĩtelliges
Vale. data ſandali kalẽdis februarijs ãte ortũ ſol' cũ

Sulpitij magnũ ĩ r. p. aõrẽ. hæc geſta eẽnt.
narras Ego ṽo plĩmũ gaudeo oĩa vob̃ pt̃er ſpẽ
euenĩſſe. Sꝫ nõ poſſũ ĩduci. vt factũ ciuitatꝫ pbẽ de exi
lio viri. Nõ eñ ciues tui ſp ſulpitios hẽbũt Nec erũt
qui patriæ male de ſe meriti bñ referrẽt. Illud autem

maxie̅ a vob̄ cauēdū ē. ne aliq̄n ciues ꝑatos de ſua p̄ria
bn̄ meri. pꝰea ſibi res nr̄a publica īfeſtos ſētiat. cū ⁊ au
xilio militari viros optīos req̄rat. ⁊ p̄mū locū in ſena
tu eē his q̄ nō dubitāt patriā q̄libꝫ rōe oppſſā liberare.
mō ipſi oīa poſſint q̄ velīt. Qđ āt ſcrib ne hāc vr̄am vi
ctoriā efferā. haud mlt̄a admoitōe īdigeo. vtinā ita au
xilio. vt fide cōſilia vr̄a iuuare poſſē. Spero vos oīa ſa
pient ꝓſpexiſſe. q̄ ī vtrāq; ꝑtē poſſint accidē. Nec vob̄
deeſt ꝯſiliū aut vires ad hāc maximā rē ꝯficiēdā. Sed
nō forte mioꝝ ſapiæ ē ſcire vincēdo vti modeſtia ⁊ ali
q̄n ī medio curſu victoriæ ſubſiſtē. quā vltra ꝓgredi.
Nō dico tā bonā occaſionē negligāt. Multa eñ ſūt q̄
vob̄ hāc illā victoriā ꝑmittāt. īprouiſus aduēt⁹ vr̄ tre
pidatio inimicoꝝ. nouitas fc̄i mœror ſuoꝝ q̄s fere oēs
audierūt īſidijs vr̄is eē intercœptos. Oīa apđ illos ꝑtur
bata. ita faciliora vob̄ p̄ſtabūt. Sꝫ cū in reb⁹ bellicꝭ for
tūa magnū īperiū h̄eat. multa a vob̄ timēda ſunt. Sꝫ
neſcio an aliđ magꝭ quā qđ hi q̄ cœperūt vincē nō ſatꝭ
pericl̄a attēdūt. Nihil nō temē ſæpe ab eis fieri ſolet.
At hoſtib⁹ interī creſcit anim⁹ ⁊ ſpes q̄ p̄mo īpetu exci
derat maior his īſurgit. Præterea nōnunq̄ accidit vt q̄
in fugā v̄ſi erāt reſtaurēt bellū ⁊ acri⁹ pugnēt. quā ſi a
p̄cipio nō deſperaſſēt de victoria. Pl̄a de hac re ſcribe
rē ſi mihi ociū eſſꝫ aut ſi tuā cītatē egere ꝯſilio putarē.
Et ē etiā nō p⁹ fc̄m. ſꝫ āteq̄ res fiat ꝯſiliū de ſūmis re
b⁹ habēdū. Vos āt: vt ad me ſcribꝛ: iā īſignia ad vrbē ho
ſtiū mouiſtis. opto vt illū exitū vr̄a ꝯſilia īueniāt. quē
fortuna viſa ē mihi pato ī ſucceſſu vob̄ ꝓmiſiſſe. Rē ꝑ
gratā m̄ fecerꝭ. ſi mature de exitu rerū vr̄aꝝ oīa ad me
ſcrib. Vale.

SJ te noua delectēt. hēo q̄de vn̄
poſſim abunde huic tuo deſiderio ſatiſfacē. Nr̄a
quidē ꝑtiū meōria tantæ reꝝ mutatiōes nō fuerūt. q̄n
tæ hodie īſtāt ⁊ iā ī nr̄is ꝑtib⁹ fiūt. Oēs fere cītates h⁹

nr̃æ ciſalpinæ galliæ nouas res agitāt. Aliæ veteres
dn̄os deponūt et ſe ī libtatē vīdicāt. Aliæ ſibi nouos
tirānos faciūt. Multæ dū nouis reb⁹ ſtudēt. ſuo magꝭ
quā alieno īgeīo vtuoꝛ. Ml'tæ exēpla cæteraꝝ ſequūꝛ
Nōnullæ conanꝛ reuocare antiq̄s dn̄os q̄s bella potē
tiū de pⁱcipatu ſuo dpoſuerāt Nec vlla ē cītas in hoc
īperio q̄ ſatꝭ vl' ꝯſilio l' rōne ī tātis motib⁹ vtaꝛ. Ciues
ali⁹ ī aliū cōſpirāt. Populi eos hn̄t ſui furorꝭ duces. q̄
vi ⁊ ſcelē. cæteros anc̄ellāt. Cremana olī vrbs opulen
tiſſima iutra paucos annos ml'tos pⁿcipes mutauit.
nunc ſub tyrāno ſæuiſſimo ē poſita Brixia crebris æq̄
tatuū ꝓpulſatiōib⁹ atterit ⁊ iā videt ſtatū ſuū īclinaē.
hoīes iudicāt illā breui nouū dn̄m hiturā. Pergamū
v[e]ro magnis belloꝝ ciuiliū diſcordijs opp̄ſſa. cæteros
hoſtes ī ſe admiſit. Certaꝛ ei nō ſolū vtra ꝑs īperat ſꝫ
etiā vtra ſit. Necꝫ malū ipm ī venis ē (vt aiūt) ſꝫ mul
to forti⁹ ī medijs viſcerib⁹ æſtuat. Nō enī ſub vno tā
to pⁱcipe. ſꝫ ſub diuerſ ⁊ ī manib⁹ tyrāni affligiꝛ. Nā
cū aliqn̄ magꝭ ingenijs ⁊ animis ſnoꝝ ciuiū floruiſſet.
nūc fcā coloīa ē. ⁊ oīs crimīe hoīꝫ ſordidiſſimoꝝ ⁊ agre
ſtiū repleta quā vrbē vnā ī tota ytalia oīm miſerrimā
atqꝫ īfortunatiſſimā facile poſſū iudicare. Innūerabi
les aliæ ſunt q̄ ſuā ⁊ ipſe īfœlicē fortunā hn̄t ⁊ magī
tēp[e]ſtate poſitæ. Sꝫ oīa meli⁹ ītelliges ab eo quē cum
his lr̄is a te mitto. Tu ſi q̄d magnū habes ī his ꝑtib⁹ ī
quib⁹ verſarꝭ oīa ad me ſcribe ne q̄cq̄ꝫ reꝝ nr̄aꝝ īgrē.

EPiſtolā tuā plenā nouaꝝ reꝝ accepi. Miſeret
me ꝯditōis ⁊ ſtat⁹ tot magnificaꝝ vrbiū ⁊ pplo
rū ꝑuiciæ viæ Cū enī ī tota latio nulla eſſꝫ ꝑs īgenijs
aut armis illuſtrioꝛ. video illā veterē gallicæ ciſalpiæ
gl'am iā ꝓpe defloratā eſſe ⁊ ad deſolationē redactā Sꝫ
hoc hꝫ oīs maxiaꝝ reꝝ fortūa vt cū ad ſummū ꝑuene
rūt. tūc ītelligam⁹ ꝓpe exitū eſſe. Græcia ipſa (vt exem

plo maioꝝ paulo altiꝰ repetã: diu nõ ſolũ diſciplis ſʒ eti
am ytaliã vicit. nec ꝓcul abfuit. qn ꝺuce alexãdro ma
cedoniæ ĩ iperiũ orb terraꝝ obſidẽt. ſʒ eo ex rebꝰ hũanis
ſublato. circa ipſã ꝟtice defecit Rhoma ꝟo exẽplũ oĩm
ꝓuĩciaꝝ ac nationũ iniciũ ĩperij qð a regibꝰ ſũpſerat.
ſub cõſolari imꝑio ꝗuſqꝫ ad ꝑthos extẽdit ſub ĩꝑatori
bꝰ vero nõ ſolũ famã. ſʒ etiã potẽtiã ſuã cũ finibꝰ orbis
termĩauit tñ nõ potuit illð ĩperiũ qð olĩ dñatũ erat. ł
cõſeruare ł tueri. ſʒ vidit oẽm ſuã gloriã pimo a cõſtan
tino ĩ græciã. deĩde ab externis regibꝰ mõ ad occidẽtẽ.
mõ in ſeptẽtrionẽ eſſe trãſlatã. h vno gaudet ⁊ cõſolat̃.
qð nemo ẽ ex his ad ꝗs regnũ nr̃i orb manauit. q̃ non
gaudeat ſe rhomanoꝝ regẽ dici. Ueſtra ãt gallia iã eo
uſqꝫ ⁊ fama reꝝ geſtaꝝ ⁊ optĩaꝝ artiũ excellẽtia creue
rat vt cæteraꝝ ꝓuĩciaꝝ ſplẽdorẽ vincẽ ⁊ ãñcedẽ nr̃m
videret̃. Nõ hẽo q̊ ſolatio meliꝰ poſſũ fortunã vĩam le
uare. quã his exẽplis q̃bꝰ ſæpe vti ſoleo. qñ aliq̃d mihi
accidit qð nimis duꝝ ſit atqꝫ aſpeꝝ ĩ rebꝰ meis. Nihil
aũt ĩ hac regiõe agit̃ qð ſua nouitate aut magnificẽtia
ſit ſcribẽduʒ. Sumꝰ cũ oẽs ĩ tãto ocio: q̃nto neſcio an
alias fuerimꝰ ⁊ vereor ne h forte ꝟtuti priſce ⁊ bonis
actibꝰ nr̃is noceat. Nã vt nĩmia fortunæ aſꝑitas. ita ĩ
moderata ꝓſperitas ſæpe gloriæ nocuit. Uale

Etſi ea de q̃bꝰ ad te ſcribo nõ ita noua ĩuſitata ne
ſint vt nũq̃ʒ alias hoĩbꝰ aliq̃d huiõi obtigerit. tñ
non ꝑiã ex opĩone q̃ habit̃ admirationẽ excitarũt Ue
cturius hõ (vt ſcis) quondã habitꝰ nr̃oꝝ ciuiũ opulẽtiſ
ſimꝰ. re ſua male ꝓcurata multũ æris alieni ꝯxit. cauit
aũt magnopere ne id a q̃quã neccãrioꝝ. aut eoꝝ q̃ hoĩeʒ il
lũ diligebãt. reſcitũ eſſʒ Quid poſtea egerit. tñ aptum
fuit cũ fortunis eiꝰ ampliꝰ ſuccurri nõ poterat. res for
taſſis aliq̊ ãno alias cõpoſita fuiſſʒ. Cõtractis ꝗ vndi
qꝫ ſarcinis eiꝰ quã occultiſſime potuit. ipſe ꝓficiſci pere

gre ſimulauit.matur cꝫ affuturuꝫ primo die ſextilis
aut ipſis kalēdis pollicitꝰ fuit.hortatuſqꝫ ē nos oēs q̇
diligebamꝰ vt ſponſionē ꝓ ipſo facēmꝰ.ſi q̇s forte cum
cōueniſſꝫ in iudiciū. Arbitrabamur āt illū aut nullo.
aut ꝑmodico ære alieno teneri.Qđ ſi mag̃ etiā tenere
tur.putabamꝰ eū ſoluēdo eē.Quid pl'a: fideiuſſionē ꝓ
illo fecimꝰ deīde ꝑfectꝰ Cū vͦ dies ꝯcti æris aduenisſꝫ
iſto hoīe(vt ex bona fide oportebat)die ſtatuto nō ꝯpa
rēte:paulo poſt ad ſatiſdationeꝫ repoſcimur a credito
ribꝰ.Multa de illo queſti ſumꝰ orabamꝰ iudites vt diē
termī nob̄ ꝓrogarēt.Qđ vbi a nob̄ īpetratū iri cogno
uimꝰ neceſſe fuit ꝓ illo dependē.Renūerataqꝫ fuit illa
ſūma pecuniæ.quā ſuis creditoribꝰ debebat.Quæ res
etſi ꝑincōmode cæterꝫ acceſſerit.mihi tū adeo g̃uis fuit.
vt nunq̄ꝫ ſperē poſſe me exoluē ære alieno qđ eiꝰ rei g̃
tia cōtraxi. Nunq̄ꝫ poſſe fieri putaſſem.vt aut hō ille
ad tantā inopiā veniſſꝫ aut ſuos huiōi machinatiōibꝰ
et dolis petēt.Sic res euēit.vt fides ill' q̇bꝰ nil pudorꝫ
aut modeſtiæ īeſt ꝑſtat.Cæti maxīe h̄ factū admirant
ſꝫ ego penā fidei meæ ꝑferro. Tu ſi q̇d aliq̄n ſponden
dū a te erit ꝓ alio exemplo meo cautior fies. Nullam
eīm artē arbitror eſſe q̄ minꝰ grāæ ⁊ magꝫ incōmodi affe
rat hoībꝰ quā eam q̄ docet ꝓ alieno debito ī iudicio ſiſti
et fideīubere.Et eſt notum ꝓuerbium:Qui pedem in
laqueū mittit ſuo tātum periculo ⁊ labore exoluit.Sꝫ
tarde in re mea perſpexi. Vale.

IDibꝰ februarijs redditæ ſunt mihi lr̃æ tuæ qui
bus mihi ſignificas de perfidia vecturij.Et me
ſapienter admones quod tuo exemplo in re mea fiam
cautior. Facis hoc pro tua in me beneuolētia quæ ſum
ma eſt ⁊ maximas tibi dico gratias.Sed illud velim
ſcias paulominꝰ me hac tua iactura eſſe animo cōmo
tum.quā ſi in ꝑte meaꝝ fortunaꝝ dānū fcm̄ eſſet.Ita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

eũ ſp̄ de te iudicaui. nihil poſſet accidẽ qđ nõ mihi ꝓ p̄
uĩ eſſ; .qđ ego arbitror mult; olĩ ꝑ te ſignis ꝯſpexiſſe.
Nec lõge abeſſ; qñ h̄ tp̄e tibi aĩm meũ recõdere ſi facul
tas adeſſ;. Sʒ cũ aſſiduis bell' pr̄ia nr̄a iã attrita ſit. ac
pene ꝯſũpta. nec reddit⁹ agroꝝ dñis rñdent. nec ille ar
tes ĩ cĩtate exercent. qb⁹ magni ꝓuct⁹ ⁊ pecuniæ int̄ ci
ues agebant. oĩa q̄dẽ emolumẽta nos deſtituerũt et ſi
qui ſũt qb⁹ opes ⁊ pecuniæ ſint. neĉ tñ eſt q̄ nõ mallet
ſuas res ĩ portu cõtinẽ. quã ſe maĩfeſtis ꝑicul' cõmittẽ
Si qđ ẽ tñ in q̄ tibi poſſim aliq̄ ſtudio l' opa mea ꝓdeſ
ſe. oĩa bono aĩo faciã q̄ vſui tuo ĩtellexero eẽ. Nec volo
cõſiliũ tuũ debẽ ĩtelligi his reb⁹ q̄ ad te ꝑtinẽt. cæteris
vero ĩ reb⁹ vtar prudẽtia tua. Pecuiã nõ poſſũ mea te
iuuare. ſatiſdationẽ ãt nõ dubitabo ⁊ cautionẽ ꝓ te fa
cẽ ⁊ obligare oĩa mea. ſi ĩtelligã q̄ tibi ſuꝑ hac re volun
tas ſit ⁊ ſi nihil erit ꝓ te depẽdendũ. Qđ ſi cog̃uero te
nulla ĩ re ꝓpt̄ vẽcũdiã officio meo voluiſſe vti. Minu
es eã opiõnẽ quã ſp̄ m̃ de te tuo ĩ me officio atq; ꝑpetuo
Quod d̄ reb⁹ inſitat; ad te ſcribo vi añore fecerã
Queor m̃ rẽ t̄ g̃taʒ ꝑficẽ. Scio ei te ſp̄ haꝝ reꝝ cupi
dũ fuiſſe. Faciã g̊ te ꝑticipẽ fcĩ pulcherrĩ. neq; m̃lt; ãnis
añ a q̊ quã nr̄m auditi. Juuẽt⁹ ẽ ĩ cĩtate nr̄a p̄ncipes. q̄
cum libtatẽ publicã armis diu p̄ſſiſſ;. act⁹ (vt nos oẽs
putam⁹) ꝯſcia reꝝ ſuaꝝ tãdẽ cœpit cõſilia ſua ĩ meli⁹ v̄
tẽ. Uocato ei ppl'o ad cõtionẽ. orõeʒ hũit apđ illũ egre
giã atq; illuſtrẽ ĩ q̄ ⁊ ſui ꝓpoſiti ⁊ admĩſtratiõis q̄; geſ
ſerat reddita rõe. ciues docuit q̊ aĩo ĩ republica eſſ; mõ
ſibi ꝯcedẽt ꝯĩ libtate cũ ſuis ciuib⁹ ſecure vti. Multa ſa
pient̄ ⁊ magnifice ad hãc rẽ adegit q̄ admirationẽ oĩb⁹
facerẽt poſtq̄; v̄o ab eo ꝑoratũ fuit. magnũ aliquãdiu
extitit int̄ nos ſilẽtiũ. alijs nõ ſatis ſe intellexiſſe arbi
trãtib⁹. alijs (quib⁹ maior ꝓuidentia ineſſet) dubitanti
bus quorſum illius oratio pergeret. ſed cum omnibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

libtas dicēdi fcā eſſet. ac plane hortaret ꝓoraretq; vnū quēq; optimū ſniaȝ ſuā dicē. neq̄ fuit q̄ nō diuias atq; i mortales grās ei agēt. q: r. p. i ſedē ſuā reduxiſſȝ polli citiq; ſum⁹ oēs nō ſolū rei ipunitatē futurā. ſȝ etiā po tētia nroꝝ corpm ſalutē ei⁹ atȝ icolumitatē defēſuros daturoſq; operā vt priuat⁹ aliqn̄ beatior viuēt. quā oli cū ſol⁹ vrbi ipetraſſȝ. Quæ res vbi ab illo itellcā fuit. ipſe oēs ſuos faſces pplo ſubiecit. donauitq; ātiq̄ libta te patriā leges antiq̄s reſtituit nec aliqd ex priſca ⁊ bō cōſuetudie libtatꝫ omiſit. Nūc vo æqli iure fruit nobi ſcū. Nos āt i tāto ocio ſum⁹. quātū nunq̄ alias ſpera re auſi fuiſſem⁹. Credo te huic nræ fœlicitati nō min⁹ gratulari quā h̄ pulcherrimū ei⁹ fcm̄ admirari. Prop ſēa oīa volui a me ſignificari tibi. Si qd vo erit qd vl in ſenatu nro vl apud pplm geri a me ꝑ tua cōmodita te poterit hēbis me ſummū amicū ⁊ quo ꝑ tuo iure in oīb⁹ rebus tuis libere vtaris. Vale.

Recte vob accidit qd pria via antiq̄ libtate dona ta ē. Siue ei caſu h̄ obtigerit ſiue ꝯſilio. nō pt h̄ nō diuinit⁹ vob accidiſſe. Sȝ magno ſtudio a vob curā dū ē. vt vro bono iſto quā diutiſſime poſſitꝫ frui. Nulla autē res magꝭ h̄ efficiet. quā ſi rex ſūma ad ples delata fuerit.. Sophocles (vt ē i fabul græcoꝝ) cū vellet q̄dā tragedia. h̄ idē ꝑſuadē athenieſi pplo paridē idutit ab inferꝭ. q̄ lōga orōne athenieſes hortabat ne leonē i vrbe nutrirēt. aut nutrtū diſcerēt æq̄ aio ꝑferre. Quā rē ſa pietiſſim⁹ poeta ſuo carmi iſeruit vt ⁊ ꝗuitate autorꝭ et nobili figmēto docēt pplm nō cōmittē potētiā vrb alicui vni q̄ opib⁹ ⁊ igeio cæterꝭ ꝑſtaret ꝙ ſi ea ſibi liber tas eſſȝ cōmiſſa ſuadebit ſuitutē eſſe ꝑferendā ne cōtu macia ppli dño ꝗuiore vteret. Nihil vnq̄ fuit ꝙ rho manū pplm dūm gētiū. æque libtate priuaret quā cū maluit eā ptātē q̄ erat oīm eſſe paucoꝝ ⁊ ſeruire poti⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

impatorib⁹ q̄ȝ regre. Incredibile ē q̄ntū reſtituta liber
tas delectet. ⁊ cū alt̄ in ingratib⁹ cōferendis ſtudet alte
ro ḡtioſior videri. facile euenit vt nō poſſint oēs iure
æq̄ vti. cū plures ſint ī citate q̄ qui opib⁹ vel eloquētia
aīos multitudīs ad ſe alliciant. Quæ res ſi a vob̄ etiā
atqȝ etiā nō fuerit ꝓuiſa. verēdū ē ne poti⁹ a vob̄ nou⁹
dn̄s ſit ī veſtrā rēpublicā īuect⁹. quā ꝑpetuo a vr̄is cer
uicib⁹ ſublata ſeruit⁹ Nō dubito hæc eadē ꝓ vr̄a ſapiā
(quæ ſūma ē) prudent̄ a vob̄ ꝓfici Sȝ niſi edoct⁹ fuerit
de ſuo ꝑiculo ppl̄s: videb̄ breui ī varia ſtudia illā ſcīdi
nec ſatꝭ intelligē quorſū fcā ſua vergāt. Qđ aūt cupis
oī officio tuo vl̄ ī ſenatu l̄ in ppl̄o ꝓ me defungi nulla
me noua voluptate afficis. Eſt eīn non ſolū tibi vſita
tū ſȝ etiā q̄tidianū oēm curā ſuſcipe. q̄ vſui meaꝝ rerū
accedat. Aliud nō ē qđ a te magꝭ velī: quā vt me (ſicut
facis) marīe diligas ꝑſuadeaſqȝ tibi neminē viuē. cui⁹
beneuolētiā ⁊ veritatē maioris faciā. Vale.

Tandē ex maḡ ſollicitudine ⁊ metu liberat⁹ ſum
Spero te multoꝝ ⁊ lr̄is ⁊ ſermone intellexiſſe
me dū iter etruriæ ꝑagerē. q̄ peterē vrbē rhomanā ī q̄ſ
dā īcidiſſe. q̄ aſſiduis latrocinijs īfeſtabāt eā ꝓuinciā ⁊
fere oēs viaꝝ adit⁹ occupāt. Putabā ī man⁹ carnificū
ꝑueniſſe. q̄ me multꝭ modis cruciarēt. Ego vo cū aīm
ipm meū pararē ad fortit̄ ꝑferēdū oēs penas q̄s illi m̄
inferre voluiſſēt. neqȝ iā iſtos q̄cq̄ȝ rogarē. īueni apud
eos maiorē pietatē. q̄ȝ fuiſſē vnq̄ȝ auſus ab eis ſperare
Cū eīn q̄ ſīna eſſem aut q̄b⁹ artib⁹ quo ue q̄ſtu vterer
diligent̄ perq̄ſiſſent. rn̄diſſēqȝ ad ea q̄ mihi viſa fuiſſēt
illo tp̄e ꝓ meis fortunis dicēda. ſtatim me bn̄ ſperare
hortati ſunt detinuerūt me apud eos aliq̄t dies oīqȝ of
ficio ī me atqȝ hūanitate ꝑfuncti ſūt. Cū vo ipſis viſū
fuit (habito int̄ ſe cōſilio) nō ſolū me ſine vllo īteruētu
pecuniæ dimiſerūt ſed etiā mihi nccāriū cōmeatū p̄ſti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

terũt. Omiſſo aũt ꝓpoſito rhomã petẽdi (hita pri⁹ illis
maxia gr̃a) icolumis ad meos regreſſus fui hæc ad te
mag̃ ſtudio ⁊ voluptate ſcribo quẽ ſcio ꝓ ſinglari ĩ me
bñuolẽtia tua ſp adūerſ caſib⁹ meis ĩdoluiſſe ⁊ maxĩe
ſecũdis reb⁹ lætari. Vale. de tuo ſtatu ad me ſæpe ſcri
Q q Uuod hũaniſſime tecũ p̃dones (bas Vale
egerint nõ tã fortunæ tuæ attribuẽdũ ẽ. quã mo
rib⁹ tuis. Es eñ oĩm hoĩm lepidiſſim⁹. Aliq̃ ſcio ꝓfue
rũt tibi illæ tuæ facetiæ ⁊ in oĩ ſmõe tua ſuauitas nõ
min⁹ fortaſſe. quã q̃ nũq̃ rei pecuniariæ opulẽt⁹ fuiſti
Eſt eñ gen⁹ hoĩm mag̃ auarũ q̃ crudele. Cũ g̃ ꝑbenig
n⁹ et comis eſſes nec habes q̃d lucri tecũ facerẽt. ꝑbẽ ſi
bi ꝓſpexerũt ne diu fiẽs ill' ſumptuoſus ita ego factũ
iudico. Illud ṽo qđ ĩ tuo diſſceſſu fcĩ ab ipſis narras
non ſolũ liberũ diſſceſſum. ſ; etiã cõmeatũ ⁊ cætera offi
cia hũanitatẽ eos tibi p̃ſtitiſſe. nõ ſat; poſſum admirari
cũ vix huõi pietas ĩueniat apud tales hoĩes q̃ ſe volũt
frugi ⁊ bonos dici. S; (vt arbitror) hi q̃ ſcelerib⁹ ſuis
diu freti ſunt repetẽt int̃ dũ auidius honeſta ſtudia. q̃
illi q̃ ſp int̃ leges ⁊ iudicia viuũt. Quicq̃d fuerit maxi
me tibi g̃tulor. q᷑ me ex metu maximo ⁊ te ex periculo
nõ paruo liberaſti. Cupio tñ eiuſmodi fortunã nõ ite
rũ experiendã Et eris vt ſpero deinceps in tua ſalute
cuſtodiẽda cautior. habeo tibi gr̃as q᷑ de tua liberatiõe
in primis ad me ſcripſiſti. Sciebas eñ me nõ min⁹ tu
is q̃ meis incõmodis angi. hortor vero te atq; obſecro
vt ad nos accedas. Facies eñ rem oĩm poſt tuu; redi
tum amicis tuis gratiſſimã. mihi vero adeo iocũdam
vt nulla maiori voluptate cumulatius poſſis me affi
cere. Vale.

R Em nõ cõſuetã ad te ſcribo. quã ſi q̃nta ſit ex tua
prudẽtia iudicauer; excitabit (crede m̃) quãdã ad
res mag̃s incredibilẽ in te amorẽ. Caius luci⁹ cũ per

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

ætatē nōdū poſſit ad nr̄os reipublicæ mgrāt⁹ admitti nuꝑ mag̃ ꝯſēſu citatꝫ abſolut⁹ ē a legib⁹ q̄ nihil p̄ter morē antiquū fieri ꝑmittūt. Cū eñ ꝓpt̄ crebros cōflict⁹ mlt̄i duces ex nr̄is aīam fortiſſime pugnādo amiſiſſēt neqꝫ vltra nob̄ ſuppeterēt q̄ ad tm̄ mitterent. tanta ſuperiorib⁹ bell̄ h⁹ adoleſcētꝫ v̄t⁹ in pugnādo ꝯſpcā fuit. vt milites nr̄i nunq̄ꝫ ſe victuros niſi ip̄o duce ſperaē poſſint. Jtū ē itaqꝫ ex ꝯi ſiña ꝯ leges nr̄ās ceſſitqꝫ honeſtas vtilitati ⁊ iſtituta nccītati paruerūt. Quæ res mō cū tibi viſa ſit. tm̄ iſlāmare te dꝫ atqꝫ īcendē vt nihil dies ac noctes magꝫ cogites. q̄ꝫ ⁊ quō etiam tu viam tibi ad hu̇ōi gloriā facias. Qd̄ ē difficile n̄ erit. ſi nihil tā arduum putauerꝫ. qd̄ magno ⁊ nobili aīo nō ſit facile. Ua.

C [C]Aiū luciū donatū eſſe nr̄a republica egregia dignitate ꝓ ſua v̄tute. bono exēplo factum iudico Nec aliud puto ī nr̄a citate eſſe q̄ꝫ vt vnuſqſqꝫ tm̄ in nr̄a r.p. poſſit: q̄ntū v̄tute ⁊ reb⁹ a ſe geſtis alios añcedit Sꝫ vereor ne plærīqꝫ cū gl̄ia maioꝝ magꝫ q̄ꝫ ſua v̄tute confidāt. idipm̄ moleſte ferāt. Scis ḡ q̄ ſæpe vrbi nr̄æ īuidia attulerint Nā cū pl̄imæ ſint aliæ peſtes q̄ magna plærūqꝫ reḡ cōterūt. neſcio an vlla ꝑnicioſior. q̄ꝫ hæc quā ſtati dixi. Quæ ſi vna modeſtia euitari nō poſſit. id forte legib⁹ ⁊ p̄riæ meli⁹ conducēt tarde ad honores accedē. q̄ꝫ itēpeſtiuis magiſtratib⁹ cum īuidia ⁊ odio ml̄toꝝ vti. Sꝫ cū nulla ſit humilitas (vt aiūt) q̄ morſus huiuſce hoīm vitare poſſit. oīa q̄ caſus tulit ſūt magno aīo ferēda ⁊ eo forti⁹ v̄tute vtēdū. q̊ magꝫ a pl̄ib⁹ illa expugnant̄. Proboqꝫ id nr̄æ citatꝫ fcm̄ q̊ cai⁹ luci⁹ abſolut⁹ ē legib⁹ ⁊ ī illa dignitate ꝯſtitut⁹ quā ille ſæpe ꝓ p̄ria fortiſſime pugnādo emeruit. Quātū āt iſta res priorib⁹ ſtudijs meis. q̄ ꝓ republica ſuſcœpi. adiecerit. breui ītelliges gl̄a eñ caij nr̄i ſæpe me e ſomno excitat. Nō q̄eſcā ḡ. donec quē ætate ⁊ gl̄ia superoꝝ ꝓpe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

æq̃lē video:eũdē et magnitudīe aī ⁊ reb⁹ magnifice ge

Non te ꝑuat⁊ cōmodis(vt Viſtis ꝯſecut⁹fuero
ſæpe ãtea)ſ; de ſalute nr̃oꝝ ciuiũ has lr̃as ad te
obſigui. Si vnq̃ꝫ tēp⁹fuerit q̃ tibi ſtat⁹:r.p.curæ fuẽit
vide vt hodierno die illi ⁊ ꝯſilio tuo ⁊ auxilio vel̃ adeſ
ſe Multa em̃ īpendēt.q̃ niſi attētiſſime a te ſint ꝓcura
ta.facile erũt ī magnũ eruptura īcēdiũ. Quare etiã at
q̃ꝫ etiã iter ad nos feſtina. Nec vlla res tãta ſit.q̃ tuũ
aduẽtũ remoreť. Oēs q̃dē pñtiã tuã affectãt.ſciũtq̃ꝫ ī
te vno ꝯēm oīm ſalutē eſſe r̄poſitã. Noli itaq̃ꝫ tãtam
oīm expcãtionũ differre ꝑſuadeaſq̃ꝫ ť oī pr̄icipatu me
li⁹ eſſe hoīez a ſuis ciuib⁹ diligi. ⁊ hãc ꝯſeq̄ glãm nullũ ꝓ
r.p.ł ꝑiculũ ł laborē effugiſſe. Plã de bñuolētia ⁊ ſpe
oīm ciuiũ ī te poſita ſcriberē.niſi tu q̃ oīa noſti. et ſum
me patriã diligis.ea tecũ meli⁹ ꝓſpicēs Vale

Si ea ī me eſſ; ł autoritas vt mał reipublicæ ſub
ueīre poſſē nullũ certe ł laborē vł ꝑiculũ ꝓ ꝯī ſa
lute fugerē. S; multa ſũt q̃ incutiũt mihi huiuſce rei
diffidētiã ac deſꝑationē. Nã ⁊ plærīq̃ꝫ ex nr̃is malunt
poti⁹ oīa ꝑturbare vt ipſi ꝑeſſe videanť.q̃ꝫ æq̃ iure inť
nos viuē ⁊ pl̃es ſunt ī cĩtate q̃ nõ intnoſcũt q̃d inť ſer
uitutē ⁊ libtatē ciuiũ ſit. Si q̃ ꝟo iueniant in cĩtate.q̃
bñ de republica ⁊ iudicēt ⁊ ſentiãt.nihil em̃ orõ ad mł
titudinē valet Nec video itaq̃ꝫ q̃d poſſit mea pñtia pa
triæ ⁊ ciuib⁹ nr̃is afferre.niſi vt młtas inimicicias ne
q̃ꝫ mihi necc̃arias neq̃ꝫ r.p.aſſumã. Qđ ſi in ea ſm̃a oēs
ſunt vt ſalutē meã his fluctib⁹ ⁊ ꝓcelł.r.p.cōmittã nõ
recuſabo aõre pr̄iæ oīa pri⁹ expiri.quã fallē tantã ciuiũ
nr̃oꝝ expcãtionē habes iudiciũ meũ de r.p: Tu q̃d ſim
factur⁹ cũ de volũtate ciuiũ nr̃oꝝ iteꝝ cōſtiterit ad me

Qvis ſit nr̃æ cĩtat⁊ ſtat⁹ ex ſcribē feſtĩa Va
h potes intelligē q̄ nunq̃ꝫ melioꝛib⁹ auſpicijs ia
cta fuerũt fundamēta nr̃æ r.p.q̃ꝫ hodierno die Cũ em̃

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

oli ſenatꝰ nr̄ cogeret vt de ſūmis rebꝰ ꝯſultarz. oēs faū
ebāt tpi. Si qñ ſiñā īt pñes diuidebat. neō erat q̄ qđ ſē
tiebar audēt libē ꝯſulē. Nūc vo ñ ꝯcurrit tāt ſtudijs
ad libtatē nō fictā neqꝫ vmbratilē vt olī: ſꝫ ꝛ qlē a pñi
bꝰ nr̄is nō accœpimꝰ vt nunqꝫ viſi ſumꝰ nob viuē niſi h
tpe in q̄ nūc ſumꝰ. Pauci em̄ q̄ publicā libtatē opp̄ime
bāt de citate eiecti. oēs æq̄ iure vtunt. licꝫ cuiqꝫ de nr̄a
r. p. et q̄d ſētit dicē. ꝛ qđ vt libē ſētire. Studia q̄ priua
ti rebꝰ adhibebant oīa ad āplitudinē. r. p. ſunt cōuerſa.
Deſqꝫ in h vno marie ſūt intēti. qs eoꝝ potiſſime ꝓſit
citati Si g̊ cupis int tuos magnꝰ haberi. accede ad hāc
nr̄am. r. p. quā optimā ꝛ pulcherrimā hēmꝰ. Tm̄ q̄dē ī
ea poteri. q̄ntū cæteri labore induſtria ꝛ ſollicitudīe p

Q Uod optīa. r. p. vtimī. magi vr̄a ſtab. Uale.
Qꝫ mea cā gaudeo. Mihi em̄ cū maxia ps vitæ exa
cta ſit. nihil p̄t eſſe q̄ diu vtēdū ſit. Ueſtra āt ætas q̄ ī
meliori curſu ē in futuꝝ ſpectat mlta q̄ ſibi iure poſſit
in gerēdis mgr̄atibꝰ ꝓmittē. Si q̄d vo erit in q̊ poſſū
patriæ ꝓdeſſe nō ſolū oēs labores fortit ꝓ illa ſuſcipiā
ſꝫ etiā oēs moleſtias ꝛ ſollicitudīes æq̄ aīo ferā. ꝛ ſtatī
fructꝰ ꝑcœpiſſe ex laboribꝰ ꝛ ſtudijs meis arbitrabor. ſi
vr̄am. r. p. optimā atqꝫ ampliſſimā poſteri vr̄is vna vo
biſcuꝫ reliq̄ro. Si āt illa officio meo nō eguerit. gaude
bo ſūmos atqꝫ ſapiētiſſimos ī vr̄a citate rep̄iri. q̄ optīs
legibꝰ ꝛ ſapiētiſſimis īſtituti patriā poſſint tueri. Ego
vero iā magi ociū qꝫ negociū. cōcedi ſenectuti meæ deſi
dero. Uos q̄ ī ea exornāda atqꝫ locupletāda. occupati
eſtis ꝓ vr̄a ſapiā cōſiderabiti quid reipublicæ cōueniat.
Quicq̄d em̄ de ea cōſtitueriti boni ego cōſulā. Uale

Q Uid de publica vtilitate nr̄oꝝ ciuiū ſentiam. ꝛ q̄
rōne ea res meliꝰ poſſit a vob agi. Cōſtitui ad te
ſcribē vt oīm ꝯſilioꝝ meoꝝ rationē tibi ī ꝑmis aperiā
Sæpe aīo ꝓſpexi quō nr̄æ citati vectigalia et cæteri

ꝓuēt⁹ſine vllo nřoꝝ ciuiū aut ſocioꝝ incōmodo maxi
mo poſſint adaugeri Sꝫ ad hāc rē ꝯficiēdā. video op⁹
eē mihi tuo ꝯſcīn atqꝫ prudētia. Nō ignoras ānis mł
tis ātea neqꝫ mercatores neqꝫ publicanos(ꝓpt̄ īcurſū
pirataꝝ)tute potuiſſe h̄ nřm mare nauigare vnde acci
dit. vt multo minorꝫ nřa vectigalia venirēt. Nā cum
vnuſqſqꝫ pacto iſto cōducet vt ſibi. nō reipublicæ pere
ant. ncce ē vt nauigādi lucꝝ illā ad hāc vecturā īpellat
fitqꝫ vt nō velint piculo ſua cōmittē. cū maior ꝑs incō
modoꝝ ad eos ꝑueniat ex q̄ nřm ærrariū nō ꝑuā iactu
rā ac diſpēdiū ſuſtinet. Quid aūt mercatorib⁹ accidit
ꝓpt̄ metū pirataꝝ. q̄tidie ītelligim⁹ cū fere oēs artes ī
ciuitate nřa defectu merciū ad nihilū deuenerūt qđ dā
nū nō ſolum ad priuatas ꝑſonas. ſꝫ etiā quouſqꝫ ad ip
ſam. r. p. ꝑuenit. Conſilium meū erat vt publicæ trire
mes inſtruerent̄ ꝯſcriberēturqꝫ hoies aſſueti bellis ma
ritimis. q̄ cōmeat⁹ tutos redderēt. hoc eñ modo ⁊ aīos
nřoꝝ ſocioꝝ confirmarem⁹. ⁊ vectigalia nřa recupera
rem⁹. q̄ ꝓpe modū interierūt. Mercatorib⁹ autē mare
tutū eſſꝫ. piratis metu nřæ claſſis nō audentib⁹ vaga
ri hoc ſæpe in nřo ſenatu cōmemoram⁹ q̄ etſi a multis
oīno ꝓbarent̄ tñ aut ꝓpt̄ inuidiā aut ꝓpt̄ grām coꝝ q̄
me nō pñt æqs ocul' aſpicē. nōdū ea res ī ꝯſultatione
deducta eſt. Sꝫ vbi te adiutorē ad hāc rem habere ſpe
ro facile obtētu ea oīa fieri de q̄b⁹ ad te ſcripſi. Non fu
gies ergo(velud cōfido: hūc laborē ſuſcipieſqꝫ tū reipu
blicæ cauſa tū ſumma in me beneuolētia tua hāc ꝓcu
rationē tibi honeſtā ⁊ reipublicæ q̄ꝫ vtilem.

Nisi res de q̄ ad me ſcrib̄ poſſit alit̄ q̄ꝫ pñtia mea
expediri ꝓpediem accedem ad vrbem. Sꝫ illud
valde miror q̄ in re aptiſſima. nemo eſt qui tibi cōſen
tiat. Non video eñ quid ad tuū cōſilium addi poſſit.
Nā ſi nřa. r. p. diu oppſſa fuit. volum⁹ ncce ē vt mare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

qđ his ãnis piraticꝫ latrocinijs vexatũ fuit. aliqñ nr̃is
vectigalib⁹. ac mercatorib⁹ pateat aliter nr̃a. r. p (q̃ vix
adhuc ſtat) breui nulla erit. Cõſtitui tñ pri⁹ ad ſenatũ
hac de re ſcribẽ ⁊ hortari q̃ſdã q̃ ĩ ſẽtẽtijs dicẽdis ꝑ̃uces
in pñes hñt. vt h̄ negociũ r. p. agat̃ q̃ res ſi ab hoĩb⁹ ĩferi
orꝫ ordĩs tractet̃ ſæpe. ĩuidiã magꝫ efficit q̃ʒ. r. p. rõ poſ
cit. Et qꝛ moleſtiã tuã ꝯgui. ſcio id te nõ moleſte paſſu
rum. qꝫ ea q̃ a te ſapient̃ ꝑ publica vtilitate pſpecta fue
rãt. ab alio pficient̃. Curab̃ ãt vt ſi q̃d hui⁹ rei in cõſul
tationẽ venerit. his lr̃is certior fiam. Vale.

SI de nr̃a r. p. ad te liberi⁹ h̄ tp̄e ſcribẽm q̃ʒ oli fece
rĩ nihil ẽ qđ admirari te oporteat. Nunq̃ʒ em̃ tẽ
p⁹ fuit q̃ vehemẽti⁹ ad te ꝑ publica vtilitate ſcribẽdũ
fuerit. Nã poſtq̃ʒ te ex cura ei⁹ exemiſti. alij timidiores
fcĩ ſunt. alij v̄o tm̃ audaciæ atq̃ʒ licẽtiæ aſſumpſerunt
vt nihil putẽt ſibi in ſentẽtijs dicẽdis vetitũ. Si ḡ cu
pis illã ſanã eſſe. oĩb⁹ poſthabitꝫ ad eã gubnãdã atq̃ʒ re
gendã accedes fundamẽta q̃ mala iacta ſunt tua auto
ritate ⁊ ſapiã euertes priuſq̃ʒ illi ſe confirmauerit ⁊ aſ
ſuefacient multitudinẽ ſuæ libidĩ ſeruire. Vide vt ſi q̃
ſunt nõ rcẽ de cõmuni ſalute ſentiẽtes eos (ſi potes) de
ſede ſua demoueas ſi min⁹ maiorez habeas r. p. q̃ʒ priua
tæ amiciciæ rationẽ: Quos v̄o timidos ad ſuſcipiẽda
ꝑ ſuis ciuib⁹ pericula aĩaduerterꝫ. orõne tua excitabis
et eos inflãmab̃ ad fortit̃ ſuſtinẽduz oẽs labores. quoti
ens rõ aut nccĩtas hoc ab eis ꝑ republica depoſcet. Su
ſtines q̃dẽ incredibilẽ oĩm bonoꝝ expectationẽ. Facies
itaq̃ʒ quicq̃d reſpublica hoc tp̄e faciendũ eſſe tibi ſuade
bit. Sʒ vnũ hoc a te q̃ſo. nõ obliuiſcarꝫ te illum eſſe cui
ipſa reſpublica ſe ⁊ ſuos oẽs cõmendat. Vale.

CVm lr̃æ tuæ de ſtatu r. p. delatæ eſſent nõ mul
to poſt aliæ ſupuenerũt q̃ nunciauerãt oĩa a te
priuato odio ac maliuolẽtia fieri. nec alio ĩ ſtatu citatẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

eſſe.quã olim cũ eã icolumẽ atqꝫ florẽtẽ reliq̇. Nõ poſ
ſũ induci vt hæc a te cõfecta eſſe putẽ. Sʒ illud maxīe
doleo ꝑuatꝭ diſſẽtiõib⁹.r.p.euerſũ iri. Siue eñ illi qdã
in te maliuolẽtia cãm hoꝝ maloꝝ dicãt ĩ te redire: ſiue
(qđ poti⁹ reor) tu illoꝝ mores ⁊ cupiditatẽ dominãdi
nõ poſſes ferre nr̃a r.p.nõ p̄t qcq̃ꝫ ex hac re lucrificari
Gaudebã me illud a pat̃a ĩpetraſſe vt ꝓ multꝭ laborib⁹
ac ꝓ maxĩs ꝑicul' q̃ ſæpenumero ꝓ publica ſalute ꝑpeſ
ſus fuerã.aliqñ ocio ac q̇eti donat⁹ eſſem. Licẽtqꝫ mihi
cũ.diu int̃ fluct⁹ ac tẽpeſtates ei⁹ ꝟſat⁹ eẽm.tãdẽ reb⁹
meo labore cõpoſitꝭ in portu q̇eſcẽ Sʒ poſtq̃ꝫ eo ꝑuẽtũ
eſt.vt l' ego nõ poſſim in h̃ meo ocio l' illa nõ poſſit ĩ pa
ce eſſe.nõ deſerã h̃ in extremo tꝑe illã q̇ oẽm ſuꝑiorẽ vi
tã ſꝑ ĩ laborib⁹ ac ꝑicul' ꝓ ſalute ei⁹ exercui. Nauigabo
itaqꝫ ad vos q̃ꝫ primũ hi venti erũt. Spero dũ adhuc
oĩa noua ⁊ recẽtia ſunt.poſſe oẽm cãm oriẽtiũ maloꝝ
per me tolli. Qđ ſi a me ꝑfici nõ poterit.tñ neqꝫ ſtudi
um meũ neqꝫ diligẽtia vnq̃ꝫ aberit Tu ꝟo veli ꝓ tuo ĩ
r.p.amore ꝑpetuo id mihi p̄ſtes.vt pl⁹ apud te.r.p.vti
litas.q̃ꝫ vlli⁹ hoĩs odiũ aut ĩuidia valeat. Uale.

NIſi reb⁹ tuis caueas ĩplicab' te aliq̊ ĝui ĩcõmodo
credis vnũquẽqꝫ eo eſſe ĩ te aĩo.quo tu ĩ aliĳs es
Fallerꝭ crede mihi nã ex his q̇ tibi ĩ pñtia vident' amici
pauciſſimi te ex aĩo diligũt.ſi ꝟo me audies. abdicabis
oẽs illos a te.q̊ꝝ frons ẽ blãda ⁊ q̇ oĩa q̃ a te fiũt ĩmen
ſe laudãt. Suadeo in oĩb⁹ reb⁹ a te gerẽdis vtarꝭ conſi
lio. Caĳ iecturĳ oĩm certe ſapiẽtiſſimi ⁊ q̇ te ſũme dili
git is nõ patiet' te ĩ delectu amicoꝝ errare. Nemo ẽ ex
nũero nr̃oꝝ hoĩm.cui⁹ prudẽtiã pluriſfaciã q̇ optĩe de
nr̃a natura ⁊ morib⁹ nr̃oꝝ ciuiũ p̄t iudicare qcq̇d ille
tibi ꝑſuaſerit.veridici apollinis(vt aiũt)dictũ puta ſi
attẽdẽ voluerꝭ. videb' illũ nec poſſe ꝓpt̃ ſapiam errare
nec velle ꝓpt̃ ſũmã ĩ te bñuolẽtiã. Cupio qđ cõſtituas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

intellige͂.vt cu͂ ea opi͂one in q̄ adhuc fuiſti mutatuꝫ t
eſſe cognero.amiciciæ nr̄æ ſatis co͂gratularer.
QAij lecturij co͂ſilijs maxi͂e vtor.Semꝑ em͂ illi⁹
ſapi͂am pluriſſeci ſi bona venia tua dica͂:videris
mihi min⁹ bn̄ de me ſentire cu͂ diſſuades me illoꝝ hoi͂m
amicicia vti q̄ꝝ fro͂s bla͂da e͂ ego ꝟo lo͂ge a te diſſentio
ſꝫ cu͂ hoib⁹ ita viue͂dum e͂ vt ſuus vnicuiqꝫ mos eſt.no͂
iudico ſapie͂tꝭ eſſe.cu͂ cæteri ſibi arride͂a͂t.ipm flere aut
nimiu͂ ſeueꝝ eſſe.cu͂ alij ſint i͂ ioco.ita em͂ vita͂ inſtitui.
vt me ſꝑ pn̄tib⁹ reb⁹ acco͂modare͂ nec paterer aliquem
mihi iure iraſci.q̄tie͂s a͂t mihi licꝫ.ſcito me nihil libe͂ti⁹
face͂ q͂ꝫ cum his ꝟſari.q̄ꝝ ſapi͂a doctioꝛ fieri poſſim.iſta
ſcio nondu͂ ſu͂t ab emul᷑ meis relata.hæc ſunt q̄ ꝑ mea
ca͂ duxi hoc tꝑe tibi rn̄de͂da no͂ q꞉ tuis admonitio͂ibus.
ſucce͂ſea͂ . ſꝫ vt ſi qua͂ no͂ bona͂ opi͂one͂ de me co͂cœpiſſes
ego me apud te purgare͂.tu ſi q͂d alit᷑ de me fert᷑ q͂d ſi p̄
ter dignitate͂ ⁊ eam æſtimatione͂ q̄ de me habet᷑ oi͂a(vt
facis)amice ac libere ſcribas.Vnu͂ velim ꝓ tua hu͂ani
tate i͂peratu͂ iri a te ſinas.vt nihil de me tenere credas
pl᷑es em͂ ſunt q̄ aut adio aliq͂ aut i͂uidia co͂moti veniu͂t
ad i͂pugna͂du͂ aliena͂ fama͂ ro͂ne l᷑ ca͂ honeſta i͂ducti h͂ ſi
mihi p̄ſtiterꝭ ſꝑ q͂ꝫ maxi͂e tuis admonitio͂ib⁹ delectaboꝛ.
SPero me ai͂o ꝑſpexiſſe q̄ ro͂ne poſſit tua ca͂ in i͂
tegꝝ reſtitui.ne id lo͂ge aberit.mo͂ de ea reco͂ſiliu͂
habeas cu͂ his q̄ te i͂ lauta ꝑte eſſe deſidera͂t.Cu͂ em͂ idi
bus ianuarijs forte co͂ueniſſem Caiu͂ corneliu͂ hoi͂em i͂
iure ciuili prude͂tiſſimu͂.multiqꝫ adeſſent oe͂s tibi ſu͂mi
amici i͂cidim⁹(neſcio q̄ mo͂)in ſmone͂ de reb⁹ tuis.Fue
ru͂t a͂t q̄ dicere͂t l᷑ nunq͂ꝫ ſe iniquus audiuiſſe.q͂ꝫ ea͂ ſn̄aꝫ
quæ ꝑdie i͂ iudicio crimi͂ali de te lata eſſꝫ.Cui rei cum
oe͂s offenſi fuiſſe͂t.nihil aliud diffinitu͂ fuit.q͂ꝫ q꞉ ſingl᷑i
factu͂ illud nimis i͂dig͂bant᷑ ego ꝟo cu͂ ia͂ diſceſſum i͂de
foret ai͂m ad ca͂m aduerti.Cu͂qꝫ diligeti⁹ ea͂ i͂ſpexiſſem.

cognoui nihil ex more maioꝝ niſi in ea lõgitudie actũ
eſſe Nã potẽtia aduerſarij tui mag᷒ cãm iſtã q̃z æq̃tas.
rexit Cõſulo ꝓuoces ad ſuꝑiores migrat᷒ q̃ de huiõi ſẽ
tẽtijs hñt ↄ̃gicẽ. Semꝑ enĩ hoꝝ iudiciũ habitũ fuit in
nr̃a citate ꝗuiſſimũ neq̃z vnq̃z a cẽſura eoꝝ appellatũ
fuit Sꝫ vide vt ad hãc rẽ corneliũ tibi patronũ ↄ̃ſtitu
as q̃ ⁊ cãm tuã optĩe nouit. ⁊ ĩ dicẽdo acerrim᷒ ẽ h̃ ſi fe
cer᷒ video te ſuꝑiorẽ. Si q̃d ãt erit ĩ q̃ mea oꝑa poſſit ti
bi ꝓdeſſe. ſenties me nõ ſolum paratũ. ſꝫ etiã maxime
cupidũ ad oĩa q̃ tibi cõmode accedãt Uale

NOn dubito oẽs aicos de eoꝝ iniq̃tate q̃ ſĩnaꝫ ↄ̃
me tulerũt. ſæpe cõqueſtos eẽ. Neõ enĩ ẽ q̃ non
maxĩe ꝑ ĩdignitate hui᷒ fcĩ cõmoueri dẽat nec p̃t fieri
quin inet᷒ bonos oẽs tãgat vbi iã apte iuſticia opp̃ſſa
eſt te ṽo nõ ſolũ diligo. ſꝫ etiã admiror q̃ me (nullo ĩ te
officio meo) ſꝑ vt frẽm amaſti nec vnq̃z paſſus ẽ fortu
nas ab his ↄ̃culcari. q̃ oĩa volũt potẽtiæ ↄ̃ ius ⁊ æq̃ta
tẽ cõcedi. Seq̃r g̊ vt ĩ cæter᷒ reb᷒. ita ⁊ ĩ hac ↄ̃ſiliũ tuũ
quãq̃z rẽ illã ꝓꝑe deſperatã ac relictã habeã. Q̃d ãt me
hortar᷒ vt patrocinio Caij cornelij vtar certe ſuades.
Semꝑ enĩ vidi ĩ cauſis oratoꝝ eloquẽtiã plurimũ va
lere ⁊ iudicijs velud q̊dã ĩ regno ſuo dñari. Sꝫ neſcio
quõ ea res a me bñ trãſiget. Nã ĩ re pecuniaria op᷒ eſt
et ego ſuꝑiori lite nõ ſolũ argẽto (q̃d apud me fuerat)
exhauſt᷒ ſũ. ſꝫ mag̊ etiã ære alieno teneor. Sꝫ illud te
rogo atꝫ obſecro. vt q̃d remediũ ad aliquã oportunita
tẽ potes ꝑ alios adhibẽ. nullã occaſionem p̃termittas.
Cõſtitui q̃dẽ (niſi aĩci mei ſpem meã deſtituer̃t) aut ĩ ĩ
tegꝝ reſtitui. aut oẽ patrocinĩũ ſil' peſſundare. Uale.

QUa res ĩ tuto ẽ (vt aiũt) ĩ portu naviges Nihil
eĩ q̃d ab amic᷒ deſiderari poſſꝫ. defuit t̃ ad victoriã
tuã Pugñũ ẽ eĩ ſtudio atq̃z diligẽtia vt eo res tuo ↄ̃du
cat̃. q̊ tãdem ſuꝑ his ꝑuenit Nemo fuit q̃ alit̃ hac ĩ tua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

cauſa ſollicit⁹ eſſet. ac ĩ ſua ⁊ fortaſſis eo magꝫ ꝙ in cau
ſis amicoꝝ decet aliq̄n nos attẽtiores eſſe. q̄ꝫ in re nr̄a.
Grãs g̃ q̄s debeo m̄ ⁊ amic⁹ tuis dices nõ q2 illi aũn tu
um ignorẽt. ſꝫ vt tua apđ illos teſtatior ſit bñuolẽtia.

NUllũ officiũ ẽ qđ magꝫ neccāriũ dicã. quã his g̃
tificari a qb⁹ bñ accœpti ſum⁹. Nec op⁹ eſt tua
admonitiõe. quãquã ſꝑ oĩa q̃ a te dicunt̃ nõ ſolũ me de
lectãt. ſꝫ etiã illa magnificatio. Scribã g̃ ad aĩcos nec
illud graꝝ genus ꝑtermittam Poſtq̄ꝫ em̄ res mea ſtu
dio eoꝝ ĩ tuto ẽ locata. Nihil ẽ qđ a me eorũ officio ſa
tiſfieri poſſit. Sꝫ faciã. ĩtelligẽt nullũ me finẽ q̃ ad vi
uã huic maxĩo bñficio eoꝝ factuꝝ tibi vo plĩmo debeo
qui ꝓ beneuolẽtia de his reb⁹ quas maxĩe audire opta
bam. certiorẽ me añ oẽs feciſti. Vale

SCio me oĩb⁹ poſthabitis. magno ſtudio ꝑfeciſſe
oĩa q̃ ad te ꝑtinẽ ĩtellexi. de qb⁹ nũc ad te ſcribo q̃
ſint a me ordĩe geſta q̄ꝫ primũ ĩ ꝓuĩciã appuli ſtatĩ cõ
ueni hoĩes regiõis illi⁹ ꝑcũctatuſqꝫ ab ill' fui an merca
torib⁹ cõmeat⁹ adhuc eſſent liberi de q̃ re cũ ſatꝫ edoct⁹
fuiſſem ab eis cõtuli me alexãdriã expeditiſqꝫ pri⁹ mer
cib⁹ tuis. q̄ꝫ de reb⁹ meis quicq̄ꝫ ſciuiſſeꝫ: ꝑtin⁹ curaui ne
tẽp⁹ qđ mihi ad cætera negocia tua ꝑ breue erat ꝑmiſe
rim eſſe ocioſũ. Cõſtitui g̃ vndiqꝫ ſarcinas. Et q̃ para
tiores eſſent ad nauigãdũ adduxi illas ĩ portũ. Ad ſe
cũdũ vero yd⁹. marcij cũ iã oĩa in naui ꝯpoſuiſſeꝫ. nau
tæ a portu ſoluerũt eã ⁊ cũ ſecũdi eſſent vẽti oẽs fere
vno tpe cœperũt vela facẽ. Quid ĩde ſecutũ fuerit. nõ
multo poſt renũciatũ mihi fuit. vix duas vel tres na
ues ad ſummũ corticem applicuiſſe in quib⁹ tua fuert̃
Cætere vero (vt dicebat̃) naufragium fecerunt. Sen
tio nõdum ꝓpter mœtum tẽpeſtatis illas ex eo portu
adhuc ſe dimouiſſe. ſed q̄ꝫ primũ illas tempeſtas remi
ſerit iter ad nos facturas. quod noſtra numina vtinã

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

bñ dicēt hæc tibi ꝑ nr̄as triremes ī primis nota eē vo
lui vt de oīb⁹ reb⁹ tuis doctior eſſes ⁊ deponēs oēm ſol
licitudinē. ſi quā forte ex h̄ naufragio cōcœpas. In cæ
teris āt reb⁹ cū ſis prudēs. nihil ē q̄re te admoneā. Sa
tis em̄ ꝑ teipm̄ potes iudicare mł'to chariores merces
q̄ȝ ſi naufragiū nullū fuiſſȝ Reliq̄ cum tēp⁹ fuerit expe
diā. Tu ſi q̄d aliud voles ī re tua me facturꝫ ꝑ lr̄as tu
as mihi ſignificabis: Uale

NIhil ad hāc tuā ſollicitudinē addi potuit Effeci
ſti. vt ſi oīa aduerſū accidiſſēt. tn̄ gr̄az tibi habu
iſſem. ꝙ maiori ſtudio negocia geri nō potuiſſēt. q̄ȝ hoc
tpe mea geſſiſti. Plimū tn̄ gaudeo ⁊ maxīe ḡtulor. ꝙ
tuæ negligētiæ fortūa ꝓfuerit. Cū ei tm̄ pecuniaꝝ cā
tuæ negligētiæ fortūa ꝓfuerit. Cū ei tm̄ pecuniaꝝ cā
illaꝝ merciū effudiſſē. vt nūq̄ȝ alias tm̄ æriꝫ negociādi
gr̄a ꝯſūpſeri. vidi pene oēs fortunas meas ſil' euerſas
fuiſſe niſi diuīo munē nr̄a illa nauis cæteriꝫ pereūtib⁹
incolumis portū ſubijſſȝ. Eo āt mihi ḡtiores fuerunt
lr̄æ tuæ q̄ min⁹ de reꝝ nr̄aꝝ ſalute ſperabā. Nā paulo
anteq̄ȝ eas recœpiſſeȝ. iā rumor exort⁹ erat de h̄ naufra
gio ⁊ fuerūt q̄ dicerēt nullū oīno ꝑiculā effugiſſe. Q̄d
aūt me admones de caritudīe merciū. vt ī re mea cau
tior ⁊ prudētior fiā. rcē vt cætera facis Ero eī diligēs
et attēt⁹ ne cū fortūa mihi auxilio fuerit. ego mihiipſi
defuiſſe videar. de cæteris āt reb⁹ q̄ ad me attinēt aliud
nō ē q̄d in pn̄tiaꝝ a te exigā. niſi vt q̄ȝ primū poteriꝫ ad
nos nauiges. ħeo em̄ de multiꝫ tecū cōferre q̄ vtriq̄ȝ no
ſtrum maximā (vt. ſpero) vtilitatē afferēt. ſȝ vide ne te
mari cōmittas niſi oīa ad nauigādū tuta videriꝫ quam
oportunitatē nō ē difficile erit cōſeq̄. ſi poti⁹ triremib⁹
nr̄is tuā ſalutē q̄ȝ nauib⁹ roſtratiꝫ cōmittas Uale

CUpis a me ſcire q̄d ad bn̄ viuēdum ꝓpius acce
dat. Nā te ignorare ad me ſcrib quā potiſſime
viā igrediariꝫ Ego vo ita a veterib⁹ accœpi. nihil diuīo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

religiōe meli⁹ aut ꝙ magꝫ libtati: quā ī vita volum⁹: cō
ueīat. q̄mq̄ꝫ alia ī ſn̄a maioꝛ ps hoīm exiſtat Sꝫ neō il
loꝝ ē q̄ ex re nō opīone iudicare voluerit nō ſtatī vide
at oēm vitā ſuā quā ſilꝛ hoīb⁹ q̄ hyeme nauigāt nā vt
illi vētꝫ ⁊ tēpeſtatib⁹. ita iſti affectib⁹ ſuis nō pn̄t īꝑare
Ex q̊ raro videb̄ queq̄ꝫ illoꝝ aut lætā frōtē. aut trāq̄l
lū aīm p̄ſe ferētē. Neō ē q̄ ſoꝛtē ſuā laudet ⁊ q̊ ſibi ma
gꝫ īdulgēt eo ſꝑ min⁹ placēt. qᵭ nō aliū̄ de eis accidit iu
dico niſi qᵭ de via receſſert̄ ⁊ oīa coꝝ ꝯſilia circa ſūmā
errāt. Sequētib⁹ āt diuinū̄ cultū oīa ſūt trāq̄lla nihil
eis ex aī ꝑturbatōe accidit oīa ītra ſe deſpiciūt fruūtur
ſe ipſ nihil niſi diuinū̄ admirāt̄ nihil ad eos ᵭ mutatōe
fortunæ ꝑtinet eodē loco apᵭ eos ſcᵭa. ⁊ aduerſa iacēt
Quare ſi cōſiliū̄ meū̄ audies: nulla erit res tāta q̄ꝫ reli
giōis ocio ⁊ trāq̄llitati cōpares Nec te ſn̄a illoꝝ hoīm
ab hac re detrahat q̄ fœlicitatē putāt nō n̄ ī reb⁹ t̄reis
poſitā. Crede m̄ nō t̄ aīci ſūt q̄ de r̄ligiōe dehoꝛtāt̄ īgri.
vbi v̄a btitudo ꝯſiſtat. Qᵭ ſi h̄ gen⁹ vitæ non iō a te ꝓ
bat̄ qꝛ ab hūaītate remotū̄ hēt̄ ⁊ ē magꝫ cū̄ hoīb⁹ v̄ſari
q̄ꝫ viuē cū̄ ᵭo placꝫ ſn̄a mea ē vt te lr̄is ⁊ ph̄iæ tradas
Magnū̄ ei auxiliū̄ ad hāc vitā ciuilē quā mlt̄i ſequūt̄
ab his hūaītatꝫ ſtudijs mutuaberꝫ. Si v̄o ſplēdoꝛ iſte
fortūe magꝫ ᵭlectꝫ. vide ne te īplices ī res vn̄ cū̄ voles
SAtiſfeceras deſiderio (te explicare nō poſſis
meo. cū̄ religionē ad bn̄ viuēdū̄ maximū̄ admī
culū̄ hīc ſcꝓſiſti. niſi vita nr̄oꝝ hoīm q̄ illā ꝑfitent̄ me a
cōſilio tuo detraherēt. Neminē fere h̄ meo tꝑe viᵭo q̄
nō magꝫ ſeq̄t̄ ea ī re āmbitionē vl̄ aī auariciā. Pudet me
bonoꝝ tꝑm ⁊ maxīe piget cōmeōꝛare ea q̄ nr̄i pōtifices
ſine vlla honeſtatꝫ reuerētia ſuo arbit̄o faciūt Satꝫ eſt
qᵭ ī eos a plæriſq̄ꝫ ᵭꝛ. maxīoꝝ vicioꝝ capita: q̄ſi īgētiū̄
fluminū̄ origīes: domo ſua p̄mū̄ nata eſſe ⁊ poſtea coꝛ
ruptꝫ moꝛib⁹ ſeculi. illuc vn̄ oꝛta erāt iteꝝ eſſe relapſa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Nō poſſū ergo eā vitā ꝯmēdare in q̄ nullū ducē īueio ad mores c⁹ me cōmittā. aut quē ſeq̄r ī ea via in q̄ erra re facilimū ē. Qd̄ āt p⁹ religionē phīæ ſtudia valde cō mēdas. pbo ꝯſiliū tuū Eſt eñ res prorſus dig̃ admira tiōe ⁊ laude nr̄a. in q̄ nō ſolū rer̄ hūanar̄ ſ; etiā diuini cult⁹ rō mihi videt̄ eſſe repoſita. Nā ⁊ altiſſimar̄ rerū cauſas aperit. ⁊ bn̄ aliq̄d a me agēdū eſſe atq; caſte cū hoīb⁹ verſari īſtituit. Cōſtitui ḡ ſiue cū republica ſiue cū amicis ſit negociādū. ⁊ auxiliū ⁊ cōſiliū ab ea petere. Nihil tñ ē q̄ ī illa mag̃ me delectet. quā q̄ docet illa cō temnere q̄ plærīq; admirant̄ ⁊ aīm ab oī moleſtia atq; anxietate abducit Seq̄r igit̄ poti⁹ hoc mediocre genus qd̄ eſt ī phīa poſitū q̄; ſ; aliud vmbroſum atq; īane ple nū erroris ⁊ īfamiæ qd̄ nemo ꝓfitet̄ niſi anim⁹ eius. q̄ maxīe ab honeſtate diſſidet Tu vero q̄ mihi adiutor ⁊ autor ad hāc rem fuiſti. ſæpe admoneb me nec patier̄ in ea re me errare. in q̄ prudentiſſim⁹ oīm qui hodie vi uūt ab hoīb⁹ haberis. Uale.

Cum ad te lr̄as meas dare cōſtituiſſē. nulla res cōparebat ī mediū q̄ tuis vl̄ morib⁹ mihi videre tur melior aut tibi futura ḡtior. quā ſi ea q̄ de cultu di uīo ab hoīb⁹ ſapiētiſſimis accœpiſſē. tibi ī primis nota eſſe curarē: legēs itaq; his diebus q̄dā græcor̄ ſcripta. forte incidi in baſiliū q̄ in libello multa ad nr̄am erudi tionē diuinit⁹ ab illo hoīe cognita ⁊ dcā repperi. Erat aūt ei⁹ ſñia tantā vim eſſe diuīo cultui quē græci latri am vocāt vt nulla vnq̄; gēs fuerit tā īmanis aut tam barbara q̄ deos negaret. Qui pl⁹ vero intellectu value rūt. vnum aliquē int̄ oēs principantē ⁊ q̄ſi cōmunem omniū numinum parētem cōſtituerunt. quem eundē et rectorem hominū et deorum patrem appellabant. Plato vero (quē de⁹ naſci voluit) vt multa aperiret gentibus quæ prius de reb⁹ diuinis nōdum intellecta

ec̄nt:altiꝰ hoībꝰ q̄ āteip̄m ſcripſerāt ita de deo ſenſit vt
nō multū a nr̄is philoſophis ille abeſſꝫ. ⁊ q̄ ſētiebat. ac
curatiſſimæ lr̄is mādauit. His eīn mihi autoꝛ fuit. vt
diuīo cultui nullā rē cōparādā eē dicerē. Quare īfere
bat nullū magꝫ fidei nr̄æ augmētū eſſe. q̄ꝫ ꝙ oēs hoīes
aliq̄d de diuītate ſenſerit. Multa p̄téa his addebat q̄ ꝑ
te meliꝰ ipſe itelliges Mitto ḡ ad te libꝝ baſilij. quē vbi
perlegerꝫ. ſcito te diuīo illi hoī maximā habituꝝ gr̄am
qui tibi hāc viā ad bn̄ beatæq̄ꝫ viuēdū aperuit. Cupio
tn̄ ꝑ tuas lr̄as intelligere q̄d de ſententijs ſuis iudices
et quātum lectio eiꝰ tibi ꝓfuerit. Uale

Libꝝ baſilij nr̄i ꝑlegi. in q̄ non minꝰ ſuauitatꝫ. q̄ꝫ
ſūmaꝝ ḡuitatꝫ inueni nunq̄ꝫ putaſſē in hoīe græ
co fuiſſe tm̄ peritiæ ad hūc nr̄m diuinū cultū Nā etſi
græcꝫ hoībꝰ in his diſciplīs q̄ ad mores ꝑtinēt plurimū
ſp̄ attribuerī tn̄ in reꝝ diuinaꝝ cognitiōe lōge illis no
ſtros hoīes p̄ſtare nō īiuria videbar mihi iudicare Tā
tum ḡ effecit repetita huiꝰ lectio libelli vt illos ī hoc no
ſtris pene pares iudicē. Quid eīn ſapiētiꝰ de altiſſimis
rebꝰ dici aut excogitari p̄t. quam ea q̄ a platōe deo (vt il
li aiunt) phōꝝ tum ab his q̄ deinceps illū ſecuti ſunt ⁊
ſæpe diſputata ⁊ nō nunq̄ꝫ prudentiſſime ab eis cōſcri
pta fuerūt. ſꝫ hoc nihil ad te cui non minꝰ oēs q̄ in aliq̄
genere doctrinæ apud græcos floꝛuerunt q̄ꝫ nr̄i latini
ſemꝑ autoꝛes notiſſimi ⁊ familiares fuerunt: Quāto
vero legēdo baſiliū noſtꝝ ꝓfecerim. malo te ab alijs q̄ꝫ
a me intelligē. Nunq̄ꝫ tn̄ fui ad bn̄ de me ſperādū cer
tioꝛ. q̄ꝫ hodierno die. Multa ſunt q̄ me in eo libꝛo dele
ctāt ſꝫ hoc maxie. ꝙ illud genꝰ dicēdi tm̄ modeſtiæ ⁊ ſu
auitatꝫ hꝫ vt nihil ſup̄. Uix eīn nunq̄ꝫ de manibꝰ meis
excidit. Sꝫ cum eo ſatꝰ imbutꝰ ⁊ eruditioꝛ factꝰ ero cu
rabo vt primū illum ad te trāſmittā. Uale.

Quod ad te ſcribo maxie ad diuinū cultū attinet

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

de quo ſi ita ſent; vt puto.bñ ē.ſi ꝟo alia i ſm̄a eēs. bre
ui ꝯgſces q̄ꝫ a te diſſentiā.Ego enim de religiōe iudico
oēs q̄ ad aīm cōfugiūt vt ſe dent inertiæ ⁊ lāguori.nō
ſolū hos nō religioſoꝝ veꝝ etiā ſacrilegoꝝ nūero habē
dos eſſe.Qui ꝟo ābitioni ſeruiūt vt voluptatibꝰ.hi di
uinū cultū ita ꝓſtituerūt.vt nulla ſit maior peſtis.in
ter hoīes adhuc orta.Tu ꝟo q̄d de religiōe ſētias.etiā
atq̄ꝫ etiaꝫ videb.Ego enī ſic iudico aliq̄nto meliꝰ eſſe a
religiōe abſtinē.q̄ꝫ ad illam nō eiꝰ rei grā ad quā fuit a
nr̄is maioribꝰ primū ꝯpata.nō vt oportꝫ accedē.Si ĝ
vis factū tuū ab his ꝓbari q̄ tibi maxīe erāt ꝯrīj cū vel
les religionē ꝓfiteri nō mediocri ꝟtute tibi opꝰ ē. Illi
quidā nō ſatis fidebāt.cū id futuꝝ dicerēt.vt neq̄ꝫ con
ſtātiā eſſes ī has re habiturꝰ neq̄ꝫ modeſtiā.q̄n ille tuꝰ
animꝰ refrixerit.q̄ ipſo inicio ardētiſſimꝰ fuit oſtendēs
oēm illoꝝ timorē veꝝ fuiſſe ⁊ noī tuo maculā genera
bis q̄ nunq̄ꝫ abs te aboleri poterit.Illud ĝ tecum ſæpe
cogitab.cæter; in rebꝰ cōſtantiā ꝓbari in religiōe vero
nccāriā eſſe.Quā vnā ꝟtutē nō erit tibi difficile ꝯſeq̄.
ſi te ocio ⁊ remiſſiōi nō dederis.Nā cū hæc vicia in oī
vita ſint fugiēda.certe ī hoīe religioſo maxīe notātur.
Tu q̄d tibi cōueniat etiā atq̄ꝫ etiā videb. Ego te ama
bo ſi cōfirmauer; iudiciū q̄d de te feci.ſi minꝰ.hēbis me
tibi ſūmū aduerſariū q̄ te plīmū ad hāc vitā hortatus
fui Vale

ET religionē ꝓbo ⁊ te maxīe amo
q̄ mihi autor atq̄ꝫ hortat̄ ī ea re fuiſti nec ē aliud
q̄d mag; in oī re me delectet.q̄ꝫ ſuare cōſtantiam ī rebꝰ
optīs atq̄ꝫ honeſtiſſimis.Quare ſi vllā ꝓ me ſollicitu
dinē ſuſpſiſti.q̄ſo te ꝑ nr̄am amiciciā q̄ ab ineūte ætate
incœpit.vt iā deponas ⁊ plꝰ mihi ī hac re credas.q̄ꝫ his
qui mihi h̄ ꝯpoſitū conant̄ excut∴.Si q̄d āt erit ī q̄ tu
me de via errāte videri.malo tuas cōtumelias ⁊ redar
gutiōes audire.q̄ꝫ his laudari.q̄ in p̄ntia cōmendāt.in

abſentia ꝟo nõ ceſſent ſuis maledcis lacerare atq̃ mi
nuẽ. Qd iniq̃ aĩo pferrẽ. niſi hæc vet⁹ eſſz couſuetudo.
Semꝑ eñi fuerũt nec ĩ futuꝝ deerũt hoĩes q̃ ſibi volu
ptati ducãt q̃s alicui bono ſtudio deditos vidẽt. fama ꝛ
bona opĩone ſpoliare ꝛ ſꝑ aliquã flãm fabulã ꝯfingẽ et
ſpargẽ ĩ vulgo varios rumores a q̃b⁹ abſtinẽ nõ ẽ faci
le. Multa q̃dẽ pſil'ia hñt. neq̃ vnq̃ dephẽdunt niſi poſt
q̃ nouerit. hæc ad te ñ ſcribo ſine cã. Quãq̃ ſũma vta
ris ĩ me modeſtia. neq̃ quẽq̃ ĩ tuis lr̃is noĩes. tñ q̃ pri
mũ lr̃as tuas legi ſtatĩ ĩtellexi q̃ ex fõte oĩa emanarũt.
Tu ꝟo ſi chaꝝ me hẽs. nõ pl⁹ his hoĩb⁹ credas. q̃ ꝛ vita
et ipſa dicta fcã ꝟbis eoꝝ rñdeãt. Nõ tñ deſinas ſæpe
me adhortari atq̃ admonẽ (ſicut facꝫ) ad religionẽ obſ
uãdã. ꝛ ad retinẽdũ ꝯſtantiã atq̃ modeſtiã ĩ tota vita
mea. etiã ſi male de me tibi referẽt. Qd ſi fecerꝫ vere a te
amari ꝛ maxĩe ex aĩo coli me iudicabo. Uale.

SCribo ad te de religiõe. q̃ vna res ſꝑ a ſapiẽtiſſi
mis hoĩb⁹ iudicata ẽ pꝛſus nr̃a cura. ac nr̃o ſtu
dio digniſſima. Neq̃ eñi rhoman⁹ ppl's cũ rex poten
tia potit⁹ eſſz neq̃ dict⁹ gentiũ oĩm atq̃ nationũ prin
ceps fuiſſz niſi religionẽ oĩ impio ac oĩb⁹ reb⁹ ptuliſſz.
Qd ſi etiã q̃ falſã religionẽ ꝑ vera coluerũt. nunq̃ ar
bitrati ſunt ſuũ ĩperiũ aut creſcẽ tm̃ potuiſſe. aut p⁹q̃
adultũ fuit tã diu ſtetiſſe. niſi boĩs auſpicijs ac diuino
cultu. oĩa eoꝝ fcã etiã mĩma pri⁹ iniciata. eſſẽt: q̃d nos
arbitrari cõuenit. q̃b⁹ vera ac immortal' religio a nr̃is
maiorib⁹ prius ĩuẽta. ꝛ poſtea a nob optĩa rõne tradi
ta ordĩata ꝛ cõſcripta fuit. Ideq̃ quod rhoman⁹ ppl's
atheniẽſes deĩde ſpartani ceſſerũt. Qui pricipatũ græ
cie diu obtinuerũt. Putauerũt eñi nihil eẽ. q̃ magis
hoĩes ad hũanitatẽ cõuertẽt. q̃ ſi deos timerẽt atq̃ re
uererẽt. Qd bñ ac fidelit̃ nõnulli ex ĩꝑatorib⁹ nr̃is. ve
ræ fidei ſectatores ĩ reb⁹ pacꝫ aĩaduerterũt. Nã q̃diu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

ad diuinū cultū pacē ⁊ bellum ītulerūt. oīa ill' ꝓspere
ceſſerut.ita etiā:vt ꝑ eoꝝ victoria ſæpenūero clemēta
et ipſa reꝝ natura puḡuerūt Theodoſi⁹ iure optīo inē
diuos cæſares numerand⁹:cū oīa bella diuīs auſpicijs
petēt.ac nomē vniuerſi atqꝫ īmortal' dei ſignis ac vex
ill' īſcriptū deferret. nō ſolū hoīes ⁊ arma.ſꝫ etiā ipſos
vētos auxiliatores habuiſſe legit̄. Maḡ ſunt q̄ ꝯſtanti
no primo īpatori chriſtiano diuinit⁹ ꝯceſſa ⁊ attributa
fuerūt q̄ ſi q̄s attēti⁹ ſecū voluerit ꝯſiderare.nemo eſt
qui nō facile dēat ad amorē ſtudiūqꝫ diuiaꝝ reꝝ nō ſo
lū cōcitari.ſꝫ etiā aīo ſp̄ inflāmari.h̄ ego cū lego.īcredi
bile ē q̄nt⁹ me reꝝ diuinaꝝ ardor h̄eat. Sētio em̄ totā
mentē īnouari.⁊ lōge aliū mihi eſſe aīm quā olim. Sꝫ
maxime cupio te ad hæc ſtudia ⁊ adiutorē hr̄e.fuiſſem
aūt ī ſcribēdo ꝓlixior.niſi ſperarē te breui affuturū. Qđ
vt facias vehement̄ rogo. Spero em̄ nos de multꝫ re
b⁹ eā deliberationē ꝯſiliūqꝫ habituros.q̄ nos ab his cu
ris ⁊ moleſtijs extirpabūt.in qb⁹ dudū ſine ſpe exeūdi
fuim⁹

Litteræ tuæ īcredibili voluptate me
affecerūt. Nunqꝫ em̄ maiori ſtudio reꝝ diuina
rū inflāmat⁹ fui.quā poſtqꝫ epiſtolā tuā legi. In q̄ com
mēdas religionē ⁊ eo loco reponis.vt illa ſit oīb⁹ reb⁹
āferēda. Ego v̄o etſi de diuio cultu nō mediocrit̄ ſen
tirē ⁊ eos ī primis laudarē q̄ oīb⁹ poſthabitꝫ illi ſe ī to
to ex aīo dederāt.nōdū t̄n tāta ei⁹ rei admiratio me ha
bebat.vt illā optarē ꝓfiteri. Nūc v̄o nedū cupio ſꝫ eti
am ardeo ita me illi tradere.vt nihil poſſit in vita eſſe
quod ſatꝫ valeat me ſine illa delectare. Cupio itaqꝫ me
tibi ſocium atqꝫ participem iungi. Olim alia ratio at
qꝫ inſtitutio vitæ fuit.qꝫ diu vxor liberi ac parētes fu
erunt. Nec anim⁹ vnquā ad eam fuit. Nec ſi fuiſſet.id
mihi ſalua pietate licuiſſet. Nūc autem cum omnib⁹
fere neceſſarijs morte ipſoꝝ priuat⁹ ſim.⁊ eos amiſeri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

quoꝝ eā iuuabat me oēs moleſtias ferre. quāq̄ ſi te no
ui. etiā me añcedes. Spero ꝓpediē apud te eē Interim
ſarciñculas (vt aiūt) cōponā ⁊ q̊ liberior ſim atq̄ expe
ditior ad illđ gen⁹ vitæ. qđ maxīo aīo āplector. ita me
extricabo ab his īpedimētis q̄ me hucuſq̄ vinctū deti
nuerūt. ꝙ nulla maior erit mihi cura. q̄ʒ vt de nulla re
niſi diuina curem. Uale:

SJ q̄d ē qđ vllo tꝑe apud te magno ſtudio cōten
deri. nūc a te ħ etiā atq̄ etiā exigo. vt ꝓ nr̄a ami
cicia legas attētiſſimæ ea quæ hodierno die ad te ſcribo
Sæpe (vt ſcis) te admonui vt ſīmam tuā nō negligēs
ꝑſpicēſq̄ tibi ī futuꝝ. Tu ꝟo negligēti⁹ adhuc tuliſti
Sʒ niſi tibi aduigilaueꝛ. video nō lōge abeſſe tibi peri
culū. Jta eñ de te narrauit m̄ claudi⁹ hō ꝑ ātiqu⁹ tuæ
faīliæ amic⁹. Et q̄ faīliariſſim⁹ fuit pr̄i nr̄o q̊ ad vixit.
Nā inq̄t te neq̄ modeſto ſūptu. nec honeſtis hoīb⁹ vti
ſʒ circūuentū dolo atq̄ īſidijs coꝝ q̄ tecū viuūt. Et q̊
rū ꝯſilio ī oīb⁹ reb⁹ vteris. q̄ dedita opa ſubordīauerūt
.l. ſillam hoīez diuitē ⁊ q̄ plīmū ī tua cītate pt. Js corū
factiōe tibi litē mouebit de bonis paternis Jlli ꝟo ſcru
pulū tibi inijciēt. ꝑſuadebūt vt eoꝝ fidei tabulas bono
rū tuoꝝ cōmittas q̊ liberi⁹ ac facili⁹ poſſint ē in cā tua
ꝓcinari. id ē bona tua diripe ⁊ expilare. Qđ ſi a te fa
ctū fuerit plane vidđ te excluſū eē Noli ḡ ſi me amas.
īmo ſi te chaꝝ hēs. te cōmittē huiōi hoīb⁹ quoꝝ orō blā
da ē acta ꝟo īſidiaꝝ plena aut ab eoꝝ orōe lōge diffidē
tia. Cogor eñ de ſalute tua ac de oīb⁹ fortūis tuis ſolli
citus eē. qđ mīme facerē. niſi te maxīe colerē Tu ꝟo id
mihi ꝯcedas ne miorē ꝺ teipo curā geras. q̄ʒ illi q̄ te ſal
uū eſſe ac res tuas īcolumes valde optāt. Uale

TAbellari⁹ tu⁹ nuꝑ ad me tulit lr̄as tuas Mones
aūt me ꝓ tua bñuolētia ne fortūas meas credā
his hoīb⁹ cū qb⁹ aſſidue conuerſor. Facis q̄dē aīce. nec a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

tua cõſuetudĩe recedis Sꝫ claudiꝰ quẽ ſuſpcm̄ hẽo pl'a
tibi de me retulit. quã ego ꝯgſcã. Vereor ne h̄ magꝭ ali
q̄ odio ꝙ̄ rcō aīo faciat. Nō pt æq̄ aīo ferre qḋ oīa ſuo
arbitrō (vt olī) vſet. de me mlta ꝯfingit. Neminē nō ſu
ſpectū hꝫ. cui aliqd apď me l' ꝯſuetudo ā grā poſſit. ptea
nis illi dolēt ocli. q̊tiēs vidꝫ a me queq̄ ex meis æqlibꝰ
magꝭ ꝙ̄ ſe diligi. Sꝫ nō efficiet vt aīcos ꝑ īimicꝭ hēam.
Qď ſi tales īſidiæ ac machinamēta ab illꝭ ꝯ me īſtruūt
:vt ad te nuꝑ detulit. n̄ poteit hæc res diu latē. Et ero
maxīo aīo itēꝰ. ſi q̊ ſig̊ et cōiecta dolꝰ eoꝝ a me dephēdi
poterit. Si ꝟo nihil huiōi ab his excogitatū fueit aut
cōfectū. qd aliud credēdū ē hūc hoīeꝫ voluiſſe. quā vt a
ſe vna oīa more ātiq̊ ꝟſent. Nā ſi redolēt ātiquā failia
ritatē ⁊ veterꝭ bn̄uolētiæ quā hūi cū pře meo remīſce
ret. nouos aīcos potiꝰ m̄ facēt. quā ꝯſuetos abigēt. Sꝫ
de h̄ ſatꝭ. Pl'a em̄ ad te ď illo ſcribā. ſi cōperero falſa ea
eſſe q̄ nuꝑ tibi narrauit. Nō tn̄ iteri illꝭ hoībꝰ cōfidā q̊s
apud te de me inſimulauit. vt in re nr̄a quiſquā aut ne
gligentē aut minꝰ attentū videat. Vale.

NIhil ē qď a te mihi gtiꝰ fieri poſſit. ꝙ̄ vt te ſꝑ at
tētiſſimū p̄beas. Sæpe ad te ſcripſi ne vel'i tua
negligēs eſſe aut minꝰ cautꝰ ꝙ̄ oꝫ. Sꝫ mea ꝟba neſcio
quō adhuc ꝓ ioco atq̧ ludo hūiſti nec viderꝭ curare qd
ego aut cæteri aīci de te opinant. has ad te lr̄as vtiliſſi
mas dare cōſtitui. qbꝰ ſi obſecutꝰ fuerꝭ. tibi vni bū ꝯſu
les ſi ꝟo pſeuerauerꝭ ꝑgē quo cœpiſti. ꝯſiliū nō ē ꝓ tua
ſtulticia meipm̄ cruciare aīo. Ego ꝟo (vt aiūt) ī portu
nauigo. tibi (crede) iſte ludꝰ agit. Scis iā ānuꝫ terciū p̄
teriiſſe poſtq̄ patauiū lr̄aꝝ cā ꝓfectꝰ fuiſti qd egerꝭ hoc
tpe. q̄ntūuc ꝓfecerꝭ. nō latꝫ aīcos tuos. Vtinā hæc eēt
ſūma iactura. q̄ tm̄ ad opꝰ ꝑtiet. Illď mlto deteriꝰ ē. q h̄
tēpꝰ tm̄ int digitos fluxit. nec ītelligꝭ mltos tx æqlibꝰ
tuis iam egregie doctos atq̧ eruditos eſſe. Si te aliqn̄

lr̄is tuis rephēdi. Et q̄d de ciues tui ſētiāt ſcripſi. dic̄s
me fabulas t̄ narrare ⁊ eſſe nimis ḡuē atq̄ ioco mole
ſtū nec ſat̄s attēdē q̄d ætas adoleſcētiū ferat. Nūc vō
ne te. nō admonitū a me dicas. ſcribo oēs aīcos atq̄ ne
ceſſarios tuos a me auerſos ēē neq̄ vllā rex tuaꝝ dein
ceps velle curaȝ agē. Ego adhuc reſto quē (vt video) a
tuo aōre ⁊ bn̄uolētia extrudes. Nō poſſū tn̄ nō dolē ⁊
nō vehemenť angi. q̄ eū quē tm̄ dilexi videā cū ſūmo
dedecore ⁊ īfamia ī patriā redituꝝ. q̄ oīa vētura tibi ñ
citi⁹ intelliges. q̄ȝ re ipſa experier̄s hæc ita veli mihi cre
das vt ex oraclo ſacri apolinis ñ cerciti⁹ edictū putes

q Q Uid egeri. neō nouit meli⁹. q̄ȝ ego ipſe nec ē ali⁹
q̄ ſi male vixi ꝑ me depēdet Semꝑ huiōi cantile
nas ad me ſcrib nō vacas ſtudio noctu ꝑ adulteria per
gis. cōfriḡs hoſtia. hūc pulſas illi cōtumelioſus es ⁊ mľ
ta huiōi. q̄ vix nūc patiētiſſim⁹ q̄dē poſſȝ æq̄ aīo ferre.
Neſcio q̄re mihi totiēs iraſceris. ⁊ maxie cū haꝝ rex
(niſi q̄ntū ætas ⁊ ꝯſuetudo iuuenū affert) mihi nō ſim
cōſcius. nihil facio p̄ter morē alioꝝ q̄ ſi nō multuȝ his
annis ꝑfeci. ⁊ mult̄s æq̄liū meoꝝ īferior tibi videor. ſci
to nō oēs eodē eſſe īgenio nec eadē hr̄e ad diſcēdū adiu
mēta. Sȝ vbi aīo ad bona ſtudia vocauero ita ego oēȝ
morē corrigā. vt nō tm̄ ſeq̄ eos q̄ me an̄ceſſerūt videar
ſȝ etiam p̄currē. Quare nolo vt tm̄ de me deſperes nec
oīa credas q̄ de morib⁹ meis ad te ſcribunť. Quā recte
aūt mihi aīci mei curā eā depoſuerūt. q̄ȝ oli̅ ſuſceperāt
forte aliq̄n̄ ītelligēt. cū eo me veniſſe videbūt q̄ nūq̄ꝫ ꝑ
uētuꝝ iudicauerūt. Tibi vō maxias grās haberem. ſi
paulo modeſti⁹ me corrigēs. quanq̄ȝ paterne a te oīa di
ci ſcio. Curab āt (ſi tibi videbiť) oīa mea vt olim feciſti
Et ego dabo interī operā vt me talē efficiā cui inimici
mei inuideāt ⁊ amici cōgratulenť. Uale

S I vllū apō te locū p̄ces meæ vnq̄ȝ hituræ ſūt a te

maiorē ī modū q̄ſo. vt has lr̄as ſūma cū attētiōe legas
et ꝑſuadeas t̄. nō odio. n̄ ira. n̄ īuidia h̄ a me t̄ ſcribi ſꝫ ꝑ
nr̄a aīcicia me tuū negociū agē. Procuratoēs q̄s reb⁹
tuis ꝓpoſueras. t̄ v̄ba dāt. Alios ei fingūt q̄ t̄ aliq̄d de
bēt. ſoluēdo n̄ eē. alios aufugiſſe. cū alijs paciſcūt̄ ⁊ aut
tēp⁹ differūt. aut ſūmæ æris q̄ t̄ tenent̄ aliq̄ꝫ ꝑtē detra
hūt. Tu q̄tidie paupior es illi v̄o locupletant̄. Nō poſ
ſū h̄ tacē cū tui miſereant̄ aīci. alij te pecudez vocāt q̄ſi
gaudeas his q̄ te aſſidue corrodūt. Nec ſoluꝫ doleo cū
tua direptū iri vido. ſꝫ etiā ſtomachor q̄ a multꝭ ꝯtēne
rꝭ. ſcio te ⁊ ſmōe mlͭtoꝝ ⁊ lr̄is meis n̄ ſel̄ admonitū eē
ſꝫ nōdū voluiſſe aliq̄d de ꝑfidia tuoꝝ ꝓcuratoꝝ credē.
volui iterī oīa ad te ſcribē. vt tū expgiſcarꝭ. cū de reb⁹
tuis actū erit. Si m̄ fidē habuerꝭ. gaudebo mediuſſidi⁹
magis tua q̄ꝫ mea cā q̄ ſi ī opiōne tua ꝑmāſerꝭ. ego meo

LR̄as tuas in te officio fūct⁹ ero. tu v̄o lues
diligēt ꝑlegi. ītellexiq̄ꝫ te valde amare me etiāq̄ꝫ
ꝓ cōmodis meis laboraſſe. Qd āt viſus ſum nimis dif
ficil ad ea q̄ q̄tidie m̄ nūciebāt de ꝑfidia meoꝝ ꝓcurato
rū. ſcito nō me poſſe facile īduci vt ab his nō credā me
amari q̄s ipē maxīe diligo. Nā ſi peccādū ē. malo poti⁹
decipi meo īcōmodo. q̄ꝫ alios n̄ credā ī me bono eē aīo q̄ꝫ
fidē his nō q̄ ſe aīcos oñdūt. Sꝫ ꝯgnito errore. diuti⁹ ī
eo ꝑſeuerare neq̄ꝫ ꝓbo neq̄ꝫ laudo. Expgiſcar ḡ ſero po
ti⁹. q̄ꝫ nūq̄ꝫ. Et (vt ſpero) nō p⁹ mltos hos dies ad ꝓcu
ratores meos veniā. ponā cū eis rōez. ⁊ oīa ꝯq̄ſcā q̄ ab
illis in geſtiōe negocioꝝ meoꝝ a prima die vſq̄ꝫ in præ
ſentem acta fuerūt. Qui ſe p̄ter æquū ⁊ bonū male geſ
ſerīt negociū. repetā ab eis quicq̄d de ſumma reꝝ mea
rum abſtraxerūt nec patiar eos diuti⁹ negociari. Illud
quæſo te etiā maiorē ī modū rogo vt q̄cq̄d cōtra illos
cōiecturæ ferre potuerꝭ oīa īſtructa parataq̄ꝫ habeas.
ne ſine cauſa p̄ſumpſiſſe ꝯtra eos videar. Idē veli oēs

amicos adhorterꝫ qui ſæpe de eadē re me admonuerūt
Sꝫ caue ne ꝓcures q̄cq̄ꝫ hoꝝ. priuſq̄ꝫ p̄ns fuero Uale.
Habeo tibi imortales grās ſi ea q̄ ad te ſcribo ill'
oculꝭ ⁊ illo aīo ꝑlegeris. q̄bꝰ aſſoles. cū aliq̄d a te
attētiſſime fieri ſolꝫ. M. metelliꝰ meꝰ neccāriꝰ ⁊ tibi famili
arꝫ cōflictat parti ab inimicꝫ patiū ad īuidis ſnis ⁊ ꝓdu
ctꝰ eſt cōſpiratiōe eoꝝ vt fortunā ſuā quā florētiſſimā
poſſedit nō poſſit diu retinē. niſi tu cām ⁊ defēſionem
eiꝰ ſuſcipias Certū ħeo hoīes nō deeſſe. q̄ ſtudeāt te ab h̄
hoīe alienū reddē. Multa fingūt vt te illi nō amicū fa
ciāt. Sꝫ tuū erit a tua hūanitate nō diſcedē ⁊ potius
naturā tuā ſeq̄. q̄ꝫ eoꝝ ſtudia q̄bꝰ neq̄ꝫ pietas tua neq̄ꝫ
modeſtia neq̄ꝫ reuerētia moꝝ vnq̄ꝫ placuit. Ipſe tibi ſe
cōmēdat. rogatq̄ꝫ vt fortūas ſuas tuearꝫ Ego ħo ꝓ cā
eiꝰ fere magꝫ laboro. q̄ꝫ ſi mea res agerect. Quare te ma
xīe exoratū volo vt cū tuipē ſꝑ nobilitatꝫ defēſor fuerꝫ
huic hoī nō ignobili faueas. iudiceſq̄ꝫ nullā ex tuis lau
dibꝰ maiorē eſſe. q̄ ſi a te hoīe ornatiſſimo atq̄ꝫ āpliſſīō
cauſa ſua defēſa fuerit Nec has putas aut illiꝰ tm̄. aut
meas p̄ces eē Neō vir bonꝰ eſt ī citate q̄ nō idē a te au
diē velit Si em̄ cām hꝰ ſūpſerꝫ incredibile ē q̄ntū grāꝫ
apud oēs bonos inuēturꝰ ſis. Uale
Etſi metelliꝰ nr̄ ſatis cām ſuā mihi cōmēdet. tn̄
lr̄æ tuæ mihi cōmēdatiorē illū fecerūt. Suſcœ
pi itaq̄ꝫ cām nec vllū finē ſtudiis meis in illū priꝰ faciā
q̄ꝫ cū abſolutū videro Uideo em̄ factiōe hoīm īproboꝝ
magis q̄ꝫ æq̄tate. ſuas fortunas īpeti. Sꝫ nihil cogita
uerūt ſi nō potero cōſilia eoꝝ diſcutē frāgam certe au
daciā ſuā nec patiar hoīem nobilē ciuibꝰ deterrimis op
preſſū iri. Noui ego multos ab his miſſos. q̄ me inflā
marēt odiis ꝯ ipm̄. q̄ nō ſolū nihil fecerunt. ſꝫ a me tur
piꝭ ⁊ cōtumelioſe dimiſſi ſunt. Nō ſū ille q̄ q̄lbꝫ vēto
huc ⁊ illuc īpellat. Altiores ſꝑ indicaui aīciciā radices

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

hr̃e.q̃ꝫ vt q̃libꝫ cã tollat̃. Qđ ad amicũ nr̃m ꝑtinet illđ tibi polliceoꝛ neqꝫ ĩduſtriã meã neqꝫ officiũ tibi defutu rum de q̃ re pl'a ad te ſcriberẽ niſi ſperarẽ oĩa lr̃is tuis meli⁹ breui ĩtellectuꝝ. Uale.

Quid adhuc ĩ cã tua iudices egerĩt. ſatꝫ arbitroꝛ ab his hoĩb⁹ renũciatuꝫ tibi. q̇ q̃tidie a nob̃ ad te ꝑuenũt. Poſtridie ãt cætera de tota re vt puto ĩtelli ges Nã cũ nudiuſquart⁹ iudices ꝑ t̃bunali ſediſſẽt. exa minaſſẽtqꝫ diligent̃ oĩa illđ viderũt ſñiam (niſi alias ad uerſarij tui ꝓbatiões afferrẽt) ſcđm te eſſe laturos Sꝫ cũ nihil niſi nugatoriũ poſtea illi attulerũt. tñ ex ↄ̃ĩ cõ ſẽſu ferẽdæ ſñiæ tẽp⁹ ſtatuert̃. q̃ cũ lata fuerit. tu a me ſtatĩ certioꝛ fies negotio argẽti qđ mihi olĩ cõmiſeras ſcito adhuc nihil eſſe fcm̃. Negãt eĩ nccãrij tui te ab ſente. rẽ poſſe trãſigi. Ego ṽo ſponſionẽ ꝓ te feci ⁊ de preſtando cautionẽ ei⁹ obtuli Illi ṽo nunqꝫ ſe renũera turos pecuniã affirmãt niſi te pñte ĩſtrumẽta ↄ̃fician tur. Hæc ad te ſcribo vt ſi q̇d aliqñ vis me hac in re fa ctuꝝ: ꝑ tuas lr̃as ſignificeſ. aut tuipẽ accedas. vt rem tuã ipſis pñtib⁹ facias. Uale

Quæ de mea cã ſcrib̃ ⁊ ſi hæc ſꝑ de his iudicibus mihi pollicit⁹ fuerã. mag̃ tñ voluptate me affe cerũt. Sꝫ tu vide vt curã ⁊ ſtudiũ qđ ꝓ me in ea cã ſu ſcœpiſti nõ deponas ne aliq̃ mea cã l' negligẽtia patiar ſñiam quã ĩ manib⁹ ꝓpe hẽm⁹ vl' mutari l' deferri. Scis eĩ fere nihil ꝑiculoſi⁹ eſſe iudicijs. Et oportere oĩa ſu ſpecta hr̃e. q̃ iure ciuili definiunt̃ cũ nulla repiat̃ lex q̃ (ſi hoĩes q̇ periti ĩ iure dicunt̃ ĩgeniũ accõmodauerĩt) nõ poſſit ĩ diſputãdo huc ⁊ illuc trahi Inſtab̃ g̃ ne ꝑius cõquieſcas. q̃ꝫ ea manu teneb̃ q̃ adhuc ſola ĩ ſpe hẽmus. Qđ ãt de negocio argẽti ad me ſcrib̃. valde me ꝑturba uit nec ſatꝫ poſſum ĩtelligẽ q̃ rõne h̃ a meis nccãrijs fa ctitatũ fuerit. vt me ṽbis ſuis eludãt. Nã h̃ mõ putãt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

ſe æs alienū ꝑſoluē Sȝ faciā ītelligēt nihil ſe cogitaſſe
Iudicāt eī ꝑ occupationē ñ m̄ licē ꝙ ea cā ad eos acce
dā. ego ⁊ ſi ꝑ incōmode ex vrbe diſcedā. ꝯſtitui poti⁹ oīa
poſth̄re. q̄ȝ ab his ludificari ad q̄s ſæpe mlͭa ornamēta
atqȝ adiumēta detuli. q̄re de hac re ampli⁹ eos nō appel
les ſȝ rē integrā in meū aduētum reſeruab' Uale

SCripſi de bello ꝯficiēdo de ānona ꝯꝑanda. ⁊ pecu
nijs ꝑſoluēdis militib⁹ ad q̄ſtores nr̄os Q̄d ꝟo
nūc agitat' nō p̄t expediri. ñ p̄ns ſis. id q̄le ſit dicā Oēs
ad te vnū ſua ꝯſilia refer̄t. tuāqȝ auctē maxīe attēdūt
Cōſtitui itaqȝ maturi⁹ de hac re tecū deliberare. Sȝ cū
id neqȝ ꝑ aliū neqȝ ꝑ lrās poſſit trāſigi. ñ ḡuaber' ad me
ire. duo eī eodē itinē ꝯficies Nā ⁊ officiū tuū qđ vehe
ment' ab oīb⁹ deſiderat'. r.p. p̄ſtab. ⁊ mlͭa expedies q̄ ſūt
hoc tpe ꝑagēda Plib⁹ verb te ad hāc rē excitarē niſi iā

q Uæ adhuc ſūt a   it ad nos te agē ꝯſiderarē
te ꝓ nr̄a r.p. ꝑfcā. maxīe cōmēdo. Utinā oēs q̄ i
ea ꝟſant' eo aīo ī cōfuāda atqȝ exaugēda p̄ria eēnt. q̄ ſꝑ
fuiſti. Sȝ de h̄ p̄la ī ſenatu ꝟba faciā. ſi qn̄ a me int' pa
tres ꝯſcp̄tos ſnīa erit dicēda ꝓ his q̄ optīe p.r.p. meri
ti ſunt Uelio ad ea q̄ ſcrib neqȝ ꝑ aliū neqȝ ꝑ lrās poſſe
trāſigi ⁊ ꝓptēa me hortar' ꝙ meū aduētū maturē Uel
lē oīa tū r.p. cā: tū etiā ꝓ ꝑpetua in te bn̄uolētia mea l'
cōſilio l' opa mea poſſent bn̄ p̄riæ nr̄æ eueīre aut vſui
tuo eē. q̄mq̄ȝ admirer. q̄ poſſit res eē ī q̄ȝ tātoꝑe officiū
meū deſideret'. Sȝ poſtea q̄ȝ tm̄ operā meā atqȝ ſtudiū
in r.p. a ciuib⁹ nr̄is experti ſignificas. ñ differā vltra ac
ceſſū meū. Scio eī te ñ ſine cā. vt ita faciā ad me ſcp̄ſiſ
ſe Nō poſſū fruſtra h̄ iter agē. mō te īcolumē (ſalua r.

MUlta ſūt de qb⁹ ſi mihi ꝑ occupatōes   ꝓ)iueniā
meas licuiſſȝ. te ī r.p. plib⁹ verb admonuiſſē. Sȝ
q̄ ad ea oīa mihi ñ ociū fuit. ſat' erit huic tpi ꝺ ſtudijs
tuis de modeſtia atqȝ hūanitate. q̄ rōne ill' vtar' cōſiliū

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

meñ tibi apire. Mea q̄dē ſnīa fuit. item ⁊ oīm phōꝝ. ſꝑ vnā rē optie ab vno agi. Nec oportē ingeniū nr̄m cū vnū ſit reb⁹ pl'imis ſil' ītētū eſſe. Illō āt video neminē fere hac nr̄a ætate īueniri q̄ diuerſa ſtudia eodē tpe ſe quat. nō q̄ mag̾ ꝑficiat ſꝫ vt hoīb⁹ doctioꝛ eē videat. mihi v̄o cū oīb⁹ reb⁹. tū maxīe ī diſciplis ſꝑ maxīo odio fuit ābitio. Nec eoꝝ opionē ꝓbo q̄ ſe malunt videri q̄z eſſe. Qd viciū hodierno die vſitatū ē ⁊ frequēs. vt nemo ſit q̄ nō mag̾ ad opionē multoꝝ. q̄z ad veritatē ſtudia ſua referat. Tu v̄o q̄ bn̄ a matura īſtitut⁹ mihi vider̾ mag̾ curab' q̄d ſtudijs tuis ſētias. q̄z q̄d alij iudicēt Nā pl'imū refert an vera laus de nob' ꝓdicet an falſa et īanis ſit gl'ia nr̄a. Illa eñ ſuas hꝫ radices. iſta vero poti⁹ hoīm ſmōe fulta ē. q̄z ſuis virib⁹ Cogita ḡ n̄ poſſe vlli⁹ hoīs famā diuturnā eē. q̄ nulla aut vera aut honeſta cā ꝯſtat nec ē q̄ æmulatiōe tuoꝝ æq̄liū ducar̾ q̄ et ſi pl'ib⁹ artib⁹ vno tpe ſtudeāt. nō tn̄ ill' inferioꝛ eris: ſi tu vnā bn̄ didicer̾. nō tn̄ in hūanū te ill' ꝓlxas fieri eī poteſt vt cū modeſtia tuā dignitatē ac moꝛes tuearis Pl'a eñ ſunt q̄ tua cogitatiōe īuenire poteris q̄ cum oīa a te fiēt: ⁊ ſi diuerſa ab alijs ſint. tn̄ certa rōne a te fcā eſſe tueri poter̾. Hæc mādata cū adhuc puer eēm. olim a p̄re meo audierā. hæc eadē nūc ad teipm̄. quē loco filij habeo: libent̄ ꝑſcribo. q̄ ſi ſtudio tuo ⁊ v̄tute cōſequeris: ego ꝓfectu tuo maxīe lætaboꝛ

NUnq̄ lr̄as tuas lego: quin aīo voluptatē ꝑcipiam. Semꝑ eñ aliquā egregiam vtilitatē in ill' comperio quoniā vel cōſulendo vel admonendo id efficis: me doctioꝛem ac melioꝛem indies reddis. Sed incredibile eſt q̄z hæ litteræ me delectauerunt: quæ ꝑ tabellariū tuū mihi redditæ fuerūt Nam vt paterne ad me ſcribis. ita antiq̄ ſapiētia redolēt. Nec ſum i ſquē tāta ambitio delectet vt non plurifaciā iudiciū tuū q̄z

vulgi opiōnē. Oib⁹ ḡ poſthabitꝭ. ī aīo ē vnā tm̄ ſeq̄ ar
tē nec vno ⁊ eodē tpe diuerſaꝝ reꝝ ſtudia ꝯplecti Qꝺ
q̄ faciūt nūq̄ȝ ſatꝭ ſibi ꝑficiūt. Cū āt (ī q̄ntū ē videbit)
in vna re ꝑfecero. tūc cęterꝭ ſtudijs operā dabo. Nec
vagabor mō ī h̄ mō ī illo gn̄e. ñ pri⁹ q̄ntū ſatꝭ erit: hauſe
ro m̄ ex fōtib⁹ illi⁹ artꝭ. cui laborē ⁊ igeniū īpēdero. ꝙ āt
de modeſtia ⁊ hūanitate cū æq̄lib⁹ meis h̄nda: ad me ſcri
bis id tāto ſtudio ꝑficiā. vt nulla nouitate īde diſcedē
ab ipꝭ videar. Et ſpero m̄ bn̄ ī futuꝝ. Nā q̄ min⁹ ābici
os⁹ ī ſtudijs meis fueo. eo plus grē ac bn̄uolētiæ apd̄
oēs ꝯſeq̄r Aliud nō ē ꝙ ad te ſcribā. niſi ꝙ me lr̄is tuis
admoneas: q̄tiēs ei ipas lego. videor m̄ tecū eſſe ⁊ loq̄.

Q Uantū oēs pn̄tiā tuā atq̄ȝ officiū tuū expcānt
ex h̄ potes cogitare. ꝙ etiā inimici tui maxīe ī ḡ
tiā tuā redire exoptant. Quā rē ſi neglexerꝭ nec famæ
tuæ ꝯſules ⁊ oīm ciuiū tuoꝝ expcātionē decipies Nā
ita ſeres hȝ. vt etiā facultas ſi ē nō eſſȝ. maxīe tn̄ idipm
ꝑſuadē poſſis. Elaborādū ē itaq̄ȝ atq̄ȝ toto aīo īcūbēdū
vt voluptati tuoꝝ ciuiū ſatiſfacias. nihil certe natura
tua meli⁹ hēc p̄t. neq̄ȝ īduſtria laudabili⁹. q̄ȝ vt te hoīb⁹ p̄
beas. ⁊ ea vel q̄ ab hoīb⁹ deſiderari ītelliges. ē em̄ p̄clare
a ſtoicꝭ dcm̄. oīa ī t̄ris hoīm cā genita eē. hoīes ꝟo hoīm
grā vt mutuo int̄ ſe officio alt̄ alt̄i ſuū ſtudiū accōmo
det. Nec aut labor aut ꝑiculū ab ea re nos det̄reat Nā
aut nl̄la oīno ē ad īmortalitatē via aut maxīe h̄ ī loco
eſt repoſita. vt ꝓ ſalute bonoꝝ ꝓ cauſ aīcoꝝ null̄ mode
ſtijs frāgamur. ꝓbeamuſq̄ȝ nō ſolū ill̄ quos amare aut
tueri debem⁹ nos ipſos placabiles. ſȝ etiam inimicis ex
orabiles. Si memineris quātum vnuſq̄ſq̄ȝ noſtꝝ debe
at patriæ. gloriabor tn̄ ⁊ tibi cōgratulabor. ſi ītellexero
lr̄as meas aliq̄d ingenio tuo atq̄ȝ ꝟtuti adieciſſe. quo
maturi⁹ oīa quæ a te vides magno ſtudio expeti. non
minori perficias. Uale.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

NIſi r.p. ⁊ aĩcis ſatꝫ a me fcm̃ putarẽ. nõ certe ex
pectaſſem vt me ĩ ea re admoneres q̃ cũ cæterꝫ
honeſta ſit. m̃ etiã neccãria eſſꝫ. Sꝫ cũ ætatẽ meã in r.p
cõſumpſerĩ neqꝫ aut labores vllos aut ꝑicl'a ꝓ illa vnq̃ꝫ
defugerĩ. videbar mihi ſine ĩiuria patriæ aliq̃n ĩ ocium
tanq̃ꝫ in aliq̃d vnũ vitæ nr̃æ portũ me cõtuliſſe ⁊ erat
hoc etiã ab oĩb⁹ ciuib⁹ ⁊ neccãrijs meis ꝯcedendũ. vt qui
diu nauigauerĩ tãdẽ ipſo ĩ portu me cõponerẽ. Sed ẽ
vt ĩ cæterꝫ reb⁹. ita ĩ amicicia ⁊ charitate pr̃iæ nimia q̃
dã cupiditas ⁊ deſideriũ hoĩm cui nunq̃ꝫ ſatiſfieri p̃t. ne
ſcio q̃d ſibi ãpli⁹ velĩt ł pa͞tã ł amici. niſi vt iteꝝ antiq̃s
animi moleſtias repetã. Et cũ adhuc aliquo t̃pe poſſũ
mihi viuẽ videar man⁹ m̃ ĩtuliſſe. Noli g̃(ſi me amas)
ad eã rẽ adhortari. q̃ nec huic ætati nec ſtudijs iã meis
cõuenit. Satꝫ eĩm p̃ſidij nr̃a r.p. hẽbit. ſi ꝯſilijs coꝝ ciui
um quos hꝫ vti volet. Mihi ṽo q̃es ꝓ antiq̃s ĩ r.p. mœ
ritis ꝑta eſſe dꝫ. Tu ṽo abſentꝫ amici cãm apud ciues
defendes. Et maiores tibi gr̃as habeo q̃ꝫ ſi ociũ meum
interpellaueris. Uale.

QUalẽ ĩ gerẽdis ingr̃atib⁹ me p̃buerĩ. volo poti⁹
ſit alioꝝ q̃ꝫ meũ iudiciũ. Jllud ṽo nõ dubito ad
te ſcribẽ. ĩnq̃ꝫ me amiciciã cuiuſq̃ꝫ neqꝫ gr̃am tãti feciſ
ſe q̃n leges ⁊ æq̃tatẽ oĩ priuatæ cauſæ p̃tulerĩ. Sꝫ illđ
ſcio. neminẽ poſſe tã ſub ducta rõne viuẽ. vt ei⁹ officiũ
oĩb⁹ placeat ⁊ neminẽ offendat. Nã cũ ĩ ſentẽtijs ferẽ
dis vni ꝑti faueam⁹. neccẽ ẽ vt aliã ledam⁹. Jllud ãt ſatꝫ
mihi erit. ſi leges ⁊ iura ciuitatꝫ a me cõſeruata fuerit
quid cæteri de me tibi deferãt. ipſi videãt. Ego c[illegible]ien
tia mea vtar. tu ṽo q̃ ſapis ⁊ ſimileꝫ aliq̃n ꝑcellã expt⁹
es. ꝓ tua ſapi[illegible] videb. q̃d huiõi hoĩb⁹ credendum ſit. Si
quid antẽ erit. q̃d ſuſpicionẽ aliquã de me tibi afferat.
ſcribo ⁊ ego te(vt ſpero)ab oĩ ſuſpiciõe eximã. Uale

ETſi de officio tuo nunq̃ꝫ dubitauerĩ. magnam

tn̄ ex lr̄is tuis voluptatē pcœpi. nō ꝗ tm̄ cā mea lætoꝛ
ꝙ̄ alioꝝ. ꝙ dignitatē tuā ī his lr̄is tuerꝭ. Nō ei oēs idē
qđ ego. de tua ītegritate exiſtimāt ⁊ ſūt adeo variæ ac
multiplices hoīm voluptates vt etiā ſi vita nr̄a ſit oī
bꝰ notiſſiā nō tn̄ ſit ab oībꝰ æqꝫ ꝓbata. quē locū vlteriꝰ
nō ꝓſeq̊r. cꝰ erroꝛis cām meliꝰ ītelliges ꝙ̄ ego ipſe q̄ ad
te ſcribo. gaudebo itaqꝫ: vt illuc redeā. vnde oꝛſus fui: te
iſta ad me ſcripſiſſe. ac te maxīe hoꝛtoꝛ vt q̊ magꝭ famæ
tuæ detrahi ītelliges eo ꝯſtātioꝛ ſis ī oībꝰ cauſis q̄ a te
aut ſcđm leges nr̄as aut ex æq̊ ⁊ bono vł ꝯg̊ſcēdæ ł iu
dicādæ erūt. Ego em̄ ita de me iudico. vt nihil a te pu
tarē cōtra moꝛē maioꝝ aut æq̄litatē poſſe fieri.

Quotiēs de officio meo ſcribo. rē maxīe īcōgruā
maioꝛibꝰ meis facio. Sꝫ qꝛ mł̄ta ſūt tꝑa. qbꝰ eti
am id a ſapiēte ē nccārio faciēdū puto vos facile datu
ros mī veniā: ſi rōnē meæ dignitatꝭ habuero ⁊ maxīe
aduerſus eos q̄ nulla modeſtia aut hūaītate pñt a me
vinci. q̄ ſꝑ aliq̄ꝫ fabulā ꝺ me in pplo ſpargāt. ſpero vos
oēm vitā meā ꝓ ſinglari prudētia vr̄a recogníturos.
Cū primū in hāc vrbē vr̄am aduenīſſē. ſtatī vidi alieō
moꝛe nō meo viuēdū mihi eē deīceps. Oīa cogitaui oīa
feci ⁊ dixi. q̄ his ciuibꝰ placē nullū ꝟo offendē poſſent.
Oēs ad me veniētes admiſi neminē excluſi. Meā ope
rā (ſi qn̄ fuit opꝰ) nedū petētibꝰ nō negaui. ſꝫ etiā ſæpe
vltro obtuli. ſperabā aūt hyſdē actibꝰ mł̄tos mihi ami
cos ꝯꝑaſſe nec ea res certe me fefellit. niſi plꝰ inuidi ho
mīes. ꝙ̄ boni potuiſſēt. qđ h̊ loco egerīt q̊s rumoꝛes de
me cōſtruxerīt. aliud nō ſcribo. niſi ꝙ ꝓ amicꝭ multos fi
eri mī inimicos ītellexi. płīa de hac re ad vos nō ſcribo.
niſi vt modeſtiæ ac hūanitatꝭ vr̄æ memīeritꝭ. nolite ꝗ
pati. vt apđ vos hoīes ſapiētiſſiōs plꝰ inuidia valeat ꝙ̄
æq̄tas. recoꝛdemīqꝫ vos huic officio a r. p. repoſitos vt
bonos viros ī cītate retīeatꝭ ⁊ magꝭ cōſideretꝭ quo q̄ſqꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

aīo ſit in r.p.q̄ꝫ q̄b⁹ maiorib⁹ apud vos nat⁹ Uale

C Um ī maxīs occupatiōib⁹ nr̄is tuæ lr̄æ eſſent
nob r̄dditæ.nō ſtatī potuim⁹ ad te ſcribē.ſꝫ p⁹ ea
q̄ꝫ nob p̲ eas licuit.diligent̄ illas p̲legim⁹ Sn̄ia nr̄a eſt
nos velle eos ī nr̄a cītate pl'imū poſſe q̄ de nr̄is ciuib⁹
meli⁹ merent̄. Nec patiemur(ſalua.r.)pl⁹ īuidiā q̄ꝫ æq̄
tatē valē ſi q̄d ē in q̄ iudices te pati aliquā īdigētiā vel
cōtūēliā fecer̄t.monem⁹ te atq̄ꝫ hortamur ne p̲ lr̄as ſꝫ p̲
teip̄m agas. Repies certe nos p̲ tua dignitate p̄mptiſ
ſimos. Nā ſum⁹ hij q̄ cītatē nr̄aꝫ bōis viris ornare po
ti⁹ volum⁹.q̄ redūdare mal' ciuib⁹.nec igra⁹ q̄d eos de
ceat:q̄b⁹(q̄ pl'a poſſit)nr̄a r.p.ſe ꝯmiſit. Niſi cauſæ de
fuer̄ nos neq̄ꝫ t̄ neq̄ꝫ r.p.aliq̄ officio aūt itegr̄tate deeri

P Oſſē ad te de mea ꝯſtātia ſcribē.niſi res m⁹
co ābiciosa videt̄ Cū dicā.nūq̄ꝫ vllū crimē ma
iori ſtudio me fugiſſe.q̄ꝫ ī reb⁹ agēdis leuitatē Nā cū ī
oī vita:tū maxīe ī aōre hoīm atq̄ꝫ bn̄uolētia ſp̲ h̄ viciū ī
primis accuſaui. Ex q̄ miror q̄d ſibi velit apd̄ te crimi
natio adūſarioꝝ meoꝝ q̄ int̄ cæt̄a m̄ obiecta illd̄ obijci
unt.nullā mihi fidē cū ſocijs eē aut ꝯſtātiā cū amicꝫ va
lē dicāt.c⁹ aīci cām vnq̄ꝫ deſeruieri:aut ī quo fidē cuiq̄ꝫ
fefelleri.cū etiā ī reb⁹ aduerſ̄ aīcoꝝ mlt̄a ſubieri p̲icl'a
neq̄ꝫ vnq̄ꝫ moleſtias vllas aut labōēs p̲ his defugerim
Sꝫ video Deſp̲auerūt apd̄ te q̄ſi nō me ſatꝫ notū hīes
fidē facturus. Sꝫ mores tuos(meo iudicio)nō ſatꝫ in
telligūt:ſꝫ te iudicāt eis fore ſil'ez Agāt āt vt velit nec
a ſua ꝯſuetudīe recedāt. Tu v̄o qd̄ te dignū erit:cogi
tab' ⁊ q̄ntū ali⁹ alio p̄ſtet ſapient̄ tecū aduertes. Uale.

E Go te omni charitate ac beneuolentia p̲ſequar.
Et vt amimo ad te affect⁹ ſum.nunq̄ꝫ poſſem ī
mutare iudicium quod ſemel de te feci ſed non poſſum
nō audire.quādo aliq̄d p̲ tuos inimicos vel poti⁹ inui
dos mihi refertur qui ſi intelligerēt quid gratiæ apud

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

me cõſeq̄renť curarẽt alijs morib⁹ q̄z ilľ ſe ꝓbatos eſſe. Morigerẽdũ ẽ ãt huic tpi in q̄ ſum⁹ nã ⁊ hij hoĩes ferẽ di ſũt. nec tñ ꝓpť eos a v̄tute ⁊ aĩcicia diſcedẽdũ. nihil eĩ nã nr̄a meli⁹ p̄t hĩe aut ĩduſtria digni⁹ cõſeq. q̄z vt q̄ in aliq̄ opĩone v̄tutꝫ ſunt poſiti ſtudeãt maxĩe diſſiľes eſſe his. q̄ nõ p̄nt æq̄ aĩo bñ de alio audire. Illud q̄z in primis curab' vt nihil magꝫ veľ. q̄z te ilľ diſſimilẽ eſſe ⁊ ipſos tui. Q̄d ſi fecerꝫ nihil erit q̄d de huiõi homĩb⁹ a te dubitãdum ſit. Vale.

Q Uod apud te h̄ tpe dignitatꝫ meæ rõez habeã. id me nccãrio facẽ. nõ ꝓcul a te aberit. ſi añ actã vitã meã lõge ſp ab ambitiõe fuiſſe remĩſci voluerꝫ Sed nõ ſatꝫ æq̄ aĩo poſſũ ferre ſed aĩo ſubmiſſo ⁊ ĩgro ſi in mgr̄atib⁹ ⁊ hõrib⁹ gerẽdis ſoli volũt ĩ nr̄a r. p. videri. q̄ ſapiẽtes ſibi ſint. ⁊ oĩa ꝑ prudẽtia ſua ꝯficiãt. Ego v̄o dolorẽ meũ nõ poſſũ diſſimulare. q̄ꝛ bñ agẽdo nullã gratiã ꝓmẽri poſſũ. Sunt q̄ leuiť hæc ferẽda putẽt. ac dicãt v̄tutẽ cũ excoeptiõe ĩuidiæ hõrib⁹ datã eſſe nec vllũ velle ⁊ ĩ lauta ꝑte videri. q̄ nõ poſſit ĩuidiã fortiť pati. Sꝫ vbi res arbiťo meo ponẽ licẽt libẽť hãc ſapiãꝫ ilľ cõcederẽ. ⁊ mallẽ ſine ĩuidia v̄tute vti. q̄z cũ ĩuidia. q̄ꝛ ſi hæc peſtis nulla rõne poſſit euitari. nõ facile dixerim. honoꝝ aut ãbitiõis cã. debẽ hoĩem ĩ moleſtia ſp eẽ. et famã ſuã ab ĩuidis (q̄ꝝ nũer⁹ eſt ꝑu⁹) q̄libet loco impugr̄i. Quare niſi timerẽ poti⁹ a q̄dã hũilitate animi. q̄z ex modeſtia factũ crederẽ in p̄ñtiaꝝ ex ipſa cĩtate huiuſmodi hoĩes q̄ nullas cõtentiões fingũt. cæterꝫ dignitate p̄ſtare. Tu (vt velim) dignitatẽ meã cõmendatã habeas. Et ꝑ ſapiã tua ꝑtes meas q̄ntũ poteris. cõtra potentiã illoꝝ hoĩm tuearis. Vale.

Q Ũanq̄z ſperẽ de meo ĩ te aĩo ſatꝫ tibi ꝑſuaſũ eſſe tñ ea ſcribã q̄ ad bñuolẽtiã meã ꝑtiuebũt. Nollẽ tã ſubmiſſo aĩo eſſes. aut tantã ĩuidiã quoꝝundã ci

niũ meoꝝ timẽs nũq̄ꝫ magni viri ĩ nr̃a r.p.fuiſſẽt.ſi ꝑ
vtilitate ꝯi vllas ꝯtẽtiões aut labores fugiſſẽt crede m̃
nõ hi hoies tm̃ pñt q̄ntũ videri volũt in nr̃a cĩtate poſ
ſe.ſꝫ vbi ĩtelligũt alios dignitatẽ ſuã atꝫ hõres ſibi vẽ
dicare remittũt illos ĩgẽtes aĩos q̄s temẽ ſibi aſſũpſe
rãt.ac facile patiunt̃ ſocios ac adiutoẽs ſibi ĩ hac admĩ
ſtratiõe Nõ dico officioꝝ nos cupidos eẽ. Nã cũ h̃ fa
ciũt r.p.fundit⁹ euertũt. Sꝫ laudo ĩ oĩb⁹ reb⁹ honeſtis
cõſtantiã.⁊ nõ deterreri q̄libꝫ momẽto a v̄tute q̄ v̄o ſub
noĩe modeſtiæ lãguori ac d̄ſidiæ ſeſe dederũt.hij nec pa
triæ nec ſibi vtiles ciues repiũt̃. Noli ğ(ſi.r.p.t̃ charã
hẽs)timẽ cuiuſquã hoĩs potẽtiã.cũ libẽ dicas ac facias
quicq̄d ad ãplitudinẽ cĩtatꝫ accedẽ ĩtelligas. Satꝫ ei ſẽ
ties tibi p̄ſidij eẽ apud illos.q̄ oĩa more maioꝝ cõſtitui
ac decerni volũt Si q̄d ãt erit ĩ q̄ poſſim t̃ auxilio eſſe.
cog̃ſces me tm̃ nr̃æ amiciciæ tribuẽ q̄ntũ(ſalua liber
tate)a me fieri excogitariq̄ꝫ poſſit. Uale.

Non poſſũ nõ ꝯmoueri.cũ ab hoĩb⁹ l' inimicꝫ l' iui
dis negligẽtiã ꝑ r.p.obijci m̃ video Quis eĩ ml'
tis ãnis ĩ r.p.fuit.q̄ maiores ꝑ cõmodis nr̃æ pr̃iæ cõtẽ
tiões ſuſcœpit.q̄ꝫ egoipẽ q̄ nullũ vnq̄ꝫ ꝑ r.p.laborẽ aut
periculũ fugi ſi ğ pudor ĩ eis aliq̄s eſſꝫ.puderet certe il
los ciues laceſſẽ.q̄ nihil aliud agũt.q̄ꝫ vt hoĩes æq̄ liber
tate vtant̃. Sꝫ ñ me ſectari deſinãt.expient̃ me eẽ illũ
q̄ ſoleo.q̄tiẽs ĩiuria laceſſit⁹ ſũ neq̄ꝫ h̃ tm̃ mea cã.quã r.
p.cã faciã. Juuat certe cũ ad te ſcribo.oĩa loq̄ libẽ q̄ ſen
tio. Nõ em̃ arbitror ſalutẽ meã a ꝯi vtilitate ſeiũctã
eſſe. Mallẽ tñ ipſi meliori aĩo eẽnt. Nõ ſũ(crede m̃)vl
ciſcẽdi cupid⁹ q̄d ſi bono aĩo ĩ r.p.fuerĩ:ſentiẽt maiorẽꝫ
me dignitatꝫ poti⁹ q̄ꝫ ĩiuriaꝝ rõeꝫ hituꝝ vides q̄s ſit m̃
anim⁹ Tu v̄o vtꝝ fecerint:eris mihi(vt ſoles)ad hãc

Q Uãtũ ſim l̄ris tuis cõ rẽ ſoci⁹ atq̄ꝫ adiutor
mot⁹.meli⁹ ab amicꝫ et neceſſarijs tuis ĩtelliges.q̄ꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

egoipē ad te ſcribā. Nihil em̄ puto ĩ nr̄a r.p. eſſe qđ ſit
moleſti⁹ ferēdū. q̄ꝫ ꝓ bn̄factꝭ nr̄is maleſcā referri nō tn̄
odio maloꝝ. nr̄a ĩnocētia ē deponēda Sꝫ eo ſtudioſi⁹
in r.p. incūbēdū. q̊ pl'es ĩueniunt̄ q̄ vel ĩuidia l' dolore ĩ
nr̄a ſtudia ĩuehūtur quē locū vlteri⁹ nō pſeq̊r. ne vide
ar tuæ ſapiæ (q̄ ſumma ē) differre: modeſtiā vō tuā nō
ſatꝭ poſſū ꝓ tua dig̃tate l' cōmēdare. l' admirari Quid
em̄ ſancti⁹ ab vllo nr̄m p̄t fieri quā odia q̄ r.p. cā ſuſce
pim⁹: eiuſdē r.p. cā deponē. Quicq̊d em̄ a te geſtū fue
rit. hēbis me ad oĩa ſociū, atqꝫ adiutorē Nā ſiue illi re
cōſiliati fuerĩt. ſiue ĩ ſim̄a tua māſerĩt nihil ſcio te ſine
cauſa factuꝝ eſſe. Uale.

P Lurimū ſp̄ nr̄am rēpublicā amauerā. ſꝫ nūq̄ꝫ
magꝭ q̄ꝫ hodierno die. Nā cū ātea oĩ officio meo
illa tm̄ indigēt. nō putabā tāto ſtudio ĩ illā incūbēduꝫ.
Nūc vō ꝓpē marios belloꝝ mot⁹ q̄ vndiqꝫ circūſonaē
vident̄. cupio vehement̄ ꝓbare oĩb⁹ ciuib⁹ meis q̄ bene
uolētia atqꝫ aōre ſū in publica oĩm ſalute Utinā meli
ore oĩm caſu poſſeꝫ in ea cū labore ⁊ p̃iculo meo v̄ſari.
Sꝫ poſtq̄ꝫ ita fortūa (q̄ aliq̄n̄ fuit nob ꝓpicia) videt̄ re
b⁹ nr̄is diuturnis ĩuidē. nūq̄ꝫ viuēdi cupidior fui. q̄m
hoc tp̄e ꝓ defenſiōe patriæ mori cupio. Cōſtitui ḡ oĩb⁹
reb⁹ meis p⁹habitꝭ ad vos ꝓficiſci. vt re oēs intelligāt.
quis mihi ſit ĩ pat̃a ⁊ ĩ oēs ciues anim⁹ Sꝫ dū reb⁹ ad
bellū cōficiēdū neccārijs me ĩſtruo meas lr̄as veli in ſe
natu recites. ⁊ de cōſilijs patꝝ ac de cōmuni ſententia
coꝝ certiorem me facias Uale

S I ĩ nr̄am r.p. oēs eodē mō q̄ tu affecti eſſent nō
ſolū p̃iculū aĩæ veꝝ oĩa a pat̃a nr̄a ꝓpulſarem⁹.
veꝝ etiā bellū vltro ĩferrēm⁹ hoſtib⁹ nr̄is. Sꝫ q̊ magis
ceteri ſūt ꝓ ſalute ei⁹ remiſſiores. eo ḡti⁹ p̄nb⁹ nr̄is fuit
iſte ingēs atqꝫ egregi⁹ anim⁹ quo marie h̄ tp̄e vterꝭ Re
citatæ em̄ fuerūt ĩ ſenatu lr̄æ tuæ ſūma cū læticia at-

q̃ alacritate oīm. Nec tibi quiſquā fuit q̄ nō magnis
laudib⁹ te extollēt. ſūmaq̃ cum bn̄uolētia cōplecterēt
hortāturq̃ te oēs vt q̃primū oportunitas tibi aderit.
nō differas tuū aductum. Eſt em̄ op⁹ celeritate. cum
malū noſtꝝ dietim ꝓpius accedat. Nec mltos defēſo
res habem⁹ Jta me ad te ſcribi pr̄es nr̄i voluerūt Ego
vero ſi q̄d ad autoritatē eoꝝ pt accedē. id etiā et q̃ eti
am a te magnope q̄ſo. vt cū r.p. cauſa oīa fecerꝫ. tum ꝓ
nr̄a bn̄uolētia q̄ ad ſummā pducit. expeditionē tuā ma
D Eſperarē: niſi r.p: ſꝑ plurifeci q̃ aut tures.
meipſum aut meos libros. Proptēa nō poſſū
nō iniquo aīo ferre maledcā eoꝝ q̄ nihil aliud ſtudent.
q̃ quō in ea poſſim infamari. Tu q̄ diu ī ea verſat⁹ es.
ſcis q̃ moleſtuꝫ ſit nō ꝓbari ea q̄ a nob honorifice ꝓ cō
muni ſalute aliquo loco dcā ſint aut egregie fcā. Lau
do ſapiēam eoꝝ q̄ nulla rōne abſtrahi a publicis cōmo
dis potuerūt. neq̃ īpediri quo min⁹ ſꝑ de patⁱa ſua ali
quid egregium ac magnū cogitarēt. Sꝫ nos ea ꝟtute
nō ſum⁹. vt (excepta grā. q̄m vnuſq̄ſq̃ nr̄m velut fru
ctum ac mercedē laboꝝ ſuoꝝ deſidēt) nō aliq̄n defatige
mur. Nunq̃ em̄ (vt de meipſo dicam) tot labores atq̃
pericula ꝓ r.p. ſuſcepiſſem. niſi ab his fcā mea cōmen
darent̄ ꝓ qb⁹ illa admiſi. Et eſſem certe remiſſior ad il
la ipſa deīceps aſſumēda. ſi putarē bn̄ficia ad īgratos
ciues pūētura. Quis ei (hac mercede excepta) nō mal
let in pace ſine īuidia viuē. q̃ in aſſidua cōtentiōe cum
moleſtia. Alī⁹ forte cum ad maximas res gerēdas ma
ior eſſꝫ anim⁹. aliud ſentiret. Ego ꝟo ita ſum inſtitut⁹
vt q̄ ꝓpē dignitatē accidūt non ſatꝫ poſſim ęquo aīo ꝑ
ferre. Expecto lr̄as tuas qb⁹ intelligā q̄d mihi ſit agē
dum autem̄ me conſolaberis. aut ad omnia quę male
me habēt. magno animo ſuſtinēda tua exhortatiōe for
tiorem facias. Vale

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

NOn poſſum dolorē tuū accuſare. q̇ cū bn̄faciēdo
mltos ad īuidiā cōcitauerꝫ. nō pt n̄ iuſta cōcep
tio a te videri Sz cū hēarꝫ in oib⁹ reb⁹ gerēdis prudētiſ
ſim⁹ magꝫ cogitab. q̇d tibi reſpublica cōferre dēat q̄ꝫ q̇d
ingr̄tos ciues ſuſcipe cōueniat. Neō em̄ potuit vnq̄ꝫ r.
p. ſapient̄ iraſci. Nec ē ei⁹ ciuis q̇ ſe primū eſſe velit. et
paucoꝝ hoīm odio patriā velit ſuo p̄ſidio dēſtā eē. Eſt
(fateor) ꝑmoleſta res ⁊ iniq̄ ferēda. odiūz ꝓ bn̄uolētia
cōſeq̇⁊ q̊s nr̄o deuictos bn̄ficio ſperam⁹. eoſdē nob ini
micos reddē. Sz ego nunq̄ꝫ tātā ſūmis virꝫ laudē att
buiſſē. niſi vidiſſē illos nulla rōe a charitate. r. p. nunq̄ꝫ
depelli potuiſſe. Iſta vellē te cogitare aīo: quotiēs hoꝝ
hoīm q̇ tibi vident̄ prꝫt æquū ⁊ bonū nimis g̃ues atq̄ꝫ
infeſti eē. maledcā magꝫ te vrgēt. q̄ꝫ poſſis æq̊ aīo ferre.
Scio tn̄ hæc nōdū tibi ꝓ tuo dolore licuiſſe Ubi vero
paulū iſta ꝑturbatio tua ſe remiſerit. vterꝫ ea v̄tute ac
modeſtia q̄ ſoles ī cæterꝫ reb⁹ ⁊ magnis q̇dē vti Nollē
ei vt gloriā quā rcē fcīs cōſecut⁹ fuiſti: eoꝝ cā depones
qui nihil magꝫ intēdūt. q̄ꝫ vt bona æſtiatōe te expoliēt
Meū āt ꝯſiliū (vt aliq̄n cōcludā) eſt q̊ magꝫ ab aliꝭs tua
glia īpug̃tur. eo ſtudioſi⁹ ⁊ r. p. ⁊ bonæ famæ īſeruias.

QUo mō ī ꝑicul. r. p. me geſſerim. etſi tibi renūci
atū eē nō dubitē. tn̄ quo certior de oib⁹ reb⁹ fias
illō ad te ſcribō nunq̄ꝫ maiori v̄tute cū hoſte certatum
eſſe neq̄ꝫ maiore ꝑiclo. q̄ꝫ his dieb⁹ cū apō inimicoꝝ ca
ſtra pug̃tum fuit. Qō niſi nr̄i milites ardētiſſime ī ho
ſtes irruiſſēt. ac fortiſſime pugnādo ſeipſos obieciſſēt
tel hoſtiū. certe victoria alteri⁹ ꝑtis fuiſſꝫ. nou⁹ em̄ ex
ercit⁹ noctu fuerat (nob ig̃rātib⁹) ī caſtra inimicoꝝ ad
miſſus die āt oriente cū ſig̃ ad caſtra hoſtiū admouiſſe
m⁹. repēte ex ipſis portis oīs eoꝝ æq̇tat⁹ emiſſus fuit.
Nr̄i v̄o nouitate rei ꝑculſi p̄mo īpetu niſi ſūt ex acie
cedē. Qō vbi a me intellectū fuit. ſtatī cœpi nr̄os eq̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

tes circuire atq̃ adhortari vt meõres patriæ eẽnt vellẽt
q̃ magis p glĩa. q̃ p. vita dimicare Juſſi ãt ptẽ nr̃oꝝ eq
tũ ſe cẽturiare. Aliæqores his meis ſuaſiõib⁹ effecti de
ſciſas ꝑpe acies ĩ vnũ rurſus ↄ̃xerũt. Tũc pug̃ acrior
reſtituta ẽ ⁊ tãtis viribus vtriuſq̃ cõcurſũ. vt vſq̃ ad ſex
tã horã diei æq̃ marte dimicatũ fuerit. Nr̃i pedites q̃
iã piclo eẽnt exẽpti. peditib⁹ eoꝝ incurſabãt æq̃tes æq̃
tib⁹ donec nr̃a ꝟtute paulatĩ vidim⁹ acies inimicorum
pugnã ſubtrahẽ Tunc via nob̃ ad victoriã apta fuit.
Nec citi⁹ a bello ↄ̃ſtituim⁹. q̃ fugãdo atq̃ cædẽdo fugi
entes caſtra illoꝝ ſil' ĩuaſim⁹. Quæ res m̃ltas citates
ad ſocittatẽ nr̃am ĩduxit. m̃ltas etiã ĩ fide cõfirmauit.
Hæc oĩa ad te breuit' ſcripſi. Nã de ſingul' q̃ a nob̃ nõ
min⁹ fortit'. q̃ fœlicit' geſta fuerũt. doctior his fies. qui
huic bello int'fueuerũt. qb⁹ ego lr̃as meas cõmendatu
ras ad te cõmiſi. Vale

g Gaudeo mediuſſidi⁹ tũ r. p. cã: tũ etiã tua. q bellũ
nr̃æ r. p. piculũ cõfeciſti Nã paulo ãteq̃ tuæ ad
nos lr̃æ delatæ fuiſſẽt. rumor exort⁹ fuerat nr̃os pedi
tes fere oẽs cæſos ⁊ æq̃tes nr̃os turpiſſime ab hoſtib⁹
nr̃is fugatos. Quæ res multũ aĩos oĩm ciuiũ pturba
uerat. Sz poſtq̃ lr̃is tuis ⁊ ſmõe eoꝝ q̃ ex caſtris huc
veniebãt renũciatũ ẽ de victoria exercit⁹ nr̃i. ĩcredibile
eſt q̃nta læticia mẽtes oĩm tenuerit. Neõ erat q̃ cũ ꝟ
tutẽ militũ laudaſſet. nõ te maxĩe admirarẽt. Cõmẽta
bat' tua diſciplina militaris ⁊ autoritas extollebat' Illd
vero mirũ in modũ oẽs admirabant'. q fcã ex ĩprouiſo
inimicoꝝ eruptiõe (nr̃is cedentib⁹) nõ ſolũ bellũ reſti
tuerĩs. ſz etiã ipſos victores fortiſſime pugnãdo ĩ caſtra
ipſa cõtuleris Immortalitatẽ (crede mihi) hodierno die
et gloriã apd' ciues tuos cõſecut⁹ fuiſti Nec bellũ opio
ne oĩm tm̃ pt deĩceps patriæ ĩgruẽ. qd tua ꝟtute nõ cõ
ficiat'. Quare te etiã atq̃ etiã hortor ⁊ rogo. vt hũc aĩm

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

quē ꝑ defēſiōe nr̄æ r.p.ſuſcœpiſti.nō deponas Nec du
bites etiā ſi ꝓ tua patrīa moriendū eſſꝫ.vllū ꝑiculū defu
gē Nihil eī mali p̄t tibi accidē qđ ſi cū æt̃nitate gl'æ cō
parādū fuerit.nō mō paruū.ſꝫ nullū oīno nō debeat vi
deri. Uerꝫ qꝛ hæc ſæpiꝰ a te cogitata ſcio. finē ſcribēdi
facio. Sꝫ illud tibi priꝰ ꝑſuaſero neminē āīs mlᵗꝫ ī ci
uitate nr̄a fuiſſe.cui nr̄a r.p.plꝰ debē fateat̃ ꝙ̄ tibi vni.

QUa pietate pr̄em meū ſꝑ excolueri̅.nemo p̄t me
liꝰ quā tu ipſe diiudicare. Nā cum morbo ꝛ ſene
ctute ꝛ ſibi g̃uis ꝛ aliis moleſtꝰ eſſe cœpiſſꝫ.ſcis cum q̊
aīo ꝑtuleri̅.Semꝑ eñ̄ putaui labores ꝛ moleſtias. nō
ſolū fortit̃ ſꝫ etiā hūanit̃ ꝓ illo eſſe ferēdos.Qđ ſi q̄d ꝑ
turbatiōis in ea re accœpi.id totū ſua magꝭ cauſa.quā
mea ꝯtractū erat.h̄ ad te nō ſine cā ſcribo.audio q̊tidie
mihi a maliuol' hoībꝰ detractū iri.Qđ ſi h̄ factū meum
ab oībꝰ aut a te ītelligeret̃.nihil maledcis eoꝝ mouerē
tur Sꝫ cū pl'es ſint.q̄bꝰ vita mea nō ſatis ē ꝑſpecta.fa
cile euenit vt hoīes ad male credendū ꝑatiores ſint. ꝙ̄
prudētes ad bn̄ iudicandū.q̄re ne opīonē quā apud ci
ues ſꝑ optaui aliq̄ mea negligentia aut tarditate amit
tam. vide vt ſi aliq̄n̄ huiōi ſmōes de me cōfingi aut di
ſcœptari audierꝭ.famæ ac noīs mei rōeꝫ hēas Nec mi
nori ſtudio defēdas.quē ſꝑ ad oēm hūanitatē atqꝫ mo
deſtiam adhortatꝰ fuiſti. Uale.

NIhil ē qđ te magnoꝑe ꝑturbare dēat.ſi tuam fa
mā ſæpe impeti audis ab his.q̄ nulla ꝑte laudis
ſunt cōſtituti Eſt eñ̄ puetꝰ mos ꝛ īueterata ꝯſuetudo
vt nunq̄ꝫ æq̄ aīo alienā ꝟtutē hii ferāt.q̄ maxīe a ꝟtu
te abſunt.Sꝫ maledcis eorū occurrē ꝛ magꝭ vita ꝙ̄ ꝟ
bis oēm īuidoꝝ orōeꝫ cōfutare.ꝛ ſapiētꝭ ꝛ docti hoīs eſt
Qđ g̊ me hortarꝭ vt defenſionē tuā ſuſcipiā.prudenter
facꝭ Nā ꝛ honeſtiꝰ h̄ officio ſꝑ ī aliena cā quā in nr̄a vti
mur. Et qꝛ ſæpe minꝰ hoīes a maledcis tēperāt cū hii

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

ſint abſētes qb⁹ detrahē in aīo ē. quā dum adſūt. fit vt
huiōi ſermonib⁹ ſæpi⁹ quā tu intēſim. Quātas vo ↄten
tiōes ꝑ te ſuſcœperī aduerſus eos. q̄ magꝭ īuidia q̄ȝ alia
rōne tibi detrahūt malo te ab alijs q̄ȝ a meis lrīs ītelli
gē. Illud habeto me nunq̄ȝ īuidiā neq̄ȝ cuiuſquā odiuȝ
tātifactuꝝ. q̄n tuæ dignitatꝭ ⁊ famæ rōeȝ oīb⁹ āñ ponā

MAtrē meā iā vltimæ ſenectutꝭ oī officio atq̄ȝ pi
etate ꝓſequor. q̄ᵒ meli⁹ ex ſorore tuo fœīa pru
dētiſſima. q̄ȝ ex me ↄgſces. Illud vo nō tacebo me nūq̄ȝ
in maiori honore hūiſſe. q̄ȝ h ipſo tp̄e quo fere ab oibus
derelinquit̄. ꝓpt̄ multa q̄ illa ætas hȝ faſtidiēda. Quaē
ſi q̄s aliť de me tibi dixerit. caue ne cuiq̄ȝ aſſentias Nō
eñi h ad te ſcriberē. niſi īnocētiæ meæ cōſci⁹ mihi eēm.
Tu vo ſi aliq̄d ſec⁹ ab æmulis meis (quos multos ha
beo) tibi relatum eſſȝ. pl⁹ mihi vni q̄ȝ oīb⁹ illꝭ credas Ni
hil eñi aliud mali ſtudēt. q̄ȝ vt te ex iſta opīone dimo
neāt quā de me feciſti. Ego vo coꝝ īuidiā ꝑuifacio Nō
memor ſis me illū eſſe q̄ cū in oēs velī human⁹ videri.
tū maxīe ī parētes ⁊ nccārios meos cupio officioſus

QUanq̄ȝ de tua pietate atq̄ȝ officio dici Va.
nunq̄ȝ dubitauerim tamē tuis lrīs maxime dele
ctor. q̄s teſtes vis eſſe v̄tutis tuæ ne tacēdo confirmare
videaris ea q̄ de te mihi hoīes ſpargut. Sȝ illud multo
magꝭ a te cauēdum erit. q̄liť alijs de tuo ī matrē tuam
fœminā ībecillē atq̄ȝ decrepitā aīo ꝑſuadeas: q̄ȝ mihi ūp
ſīcui omnia ſtudia tuæ humanitatꝭ nō optime ſunt ꝑ
ſpecta. Suadeo ḡ tibi. vt oēm ſuſpicionem apud alios
diluas. Quātum eñi ad me attinet. nihil iudico a te p̄
termiſſū. quod a hoīs liberꝭ p̄ſtari parētib⁹ deceat Va.

QUalo aīo in parētes fuerim. alias h vno intellexi
ꝙ nunq̄ȝ coꝝ magꝭ p̄ñtiam deſideraui. q̄ȝ poſtq̄ȝ
reb⁹ humanis exceſſerūt. Quotiēs eñi memoriā eoꝝ
repeto. nunq̄ȝ poſtea viſus ſū vnā diē in lætitia egiſſe.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Cū etiā couſpcū ꝛ cōſilijs eoꝝ priuat⁹ ſim. Nec facile
dicā vtꝝ fœlicioꝛ ſim ꝙ tales parētes habueri. aut mi
ſerioꝛ ꝙ ornamenta atq; adiumenta vitæ morte ipſo
rū amiſeri. Sȝ vna res hūc meū maxīe dolorē auget.
ꝙ neq; pietas neq; mea modeſtia p̄t q̊rundā īuidiā ſub
mittē ꝛ eis ꝑſuadē. vt a ſuis maledcīs tēperēt. Vtinā
Poſtea q̄ȝ neq; hūani caſus oīb⁹ cōmunes nec pudoꝛ
aliqs aut reuerētia naturæ p̄t eos īhibē: talia maneāt
apud eos gaudia q̄lib⁹ ego noctes ꝛ dies īuidia eoꝝ af
ficioꝛ. vt aliqn̄ ītelligāt qd ſit eos amittē. q nob dn̄t vi
ta nr̄a eſſe chariores. Neminē qdē arbitroꝛ (niſi q foꝛ
te huiōi hoīb⁹ ſit ꝑ quā ſiłis) q nō malit ſiue cura opib⁹
et cæterꝭ boīs abūdare. q̄ȝ cū eiſdē cū labore ꝛ moleſtia.
Nunq̄ȝ enī (vt de meipſo dicā) viuētib⁹ illꝰ optimis pa
rētib⁹ meis. qd vlla moleſtia aut ſollicitudo fuerit ītel
lexi. Nunq̄ȝ eis vita functis. vnā noctē ītegrā ſine vl
la intꝰruptiōe q̄etis duxi Et hēc qꝺ vehemētꝰ me ꝑtur
bat. cū illi m̄ obijciāt nimia cupiditate vtendi opib⁹ ex
arbitꝰo meo morte parētū meoꝝ lætatū eſſe. Vna res
tm̄ fcit inimicoꝝ meoꝝ ꝯtūeliā æq̄ore aīo ferre. ꝙ hēo
te ſūmū amicū ex tuis ciuib⁹ et hoīb⁹ vel auc̄te lꝰ ꝟtute
ſuꝑiorē neminē. quē nō dubito poſſe hoꝝ hoīm ſmōes
et maledcā facilime cōprimē. Scio nō patierꝭ me hac ī
dig̃ cōtumelia ab hoīb⁹ inuidis affici. Qꝺ etſi certe mi
hi ꝑſuaſeri. tn̄ rē ꝑgratā facies. ſi qd de hac re ſēties. ad

Ego de tuo ī parētes ac ne me ꝑſcribas Vale
cessarios aīo pietate nūq̄ȝ putaui eſſe dubitādū
Sȝ cū oīb⁹ hoīb⁹ nō æq; nota ſit tua pietas: facile eueīt
vt alij ꝑ īuidiā. alij q̊dā errore ꝛ q̄dā ꝯſuetudīe detrahē
di poti⁹ q̄ȝ laudādi. aliqd de te cōfingāt aut credāt. vtꝝ
aūt aliq̄ tua culpa ea res ꝯcta ſit. ꝛ ſi optīe de te iudicē.
tn̄ id maxīe ē ꝯſiderādū. Poſſȝ eī accidē vt etiā boni vi
ri nō bn̄ de te opinarentꝰ. ſi male vtērꝭ pecuia a tuis pa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

rētib⁹ relicta. Quare etiā atqȝ etiā tibi ꝓuidēdū ē. ne ł
in cultu ſplēdidior ſis ł ī cōuiuijs aut ī cæterꝫ reb⁹ ſūp
tuoſior q̄ȝ ł mos patruus ł dignitas maioꝝ tuoꝝ ł ip
ſa facultas ferat. Uidem⁹ eñ his reb⁹ ſæpe huiōi ſmo
nes int̄ hoīes hēri q̄ famæ detrabāt ⁊ pl̄es inimicos q̄ȝ
aīcos cōparēt. Sūt eñ nōnulli ī cītate qb⁹ anim⁹ dole
at. ꝙ bona q̄ r. p. adiumēto ⁊ cōmodis aīcoꝝ erāt ab op
timis ciuib⁹ īduſtria ⁊ labore ꝯpata. debēt temeritate
et intēperātia adoleſcētiū ꝯſūptū iri. Nō puto hæc vi
cia ī te eē Sȝ ea tibi cōmemoro. q̄ ſis ī oī vita tua hone
ſtior ⁊ magꝭ abhorreas ab oī īmodeſto ſūptu. ⁊ ab oī ſo
cietate coꝝ q̄ ſunt ꝯſis diuitū adoleſcētū ꝑnicies. Quā
tū vō ſtudio meo aut diligētia fieri poterit. famæ tuæ
ratione hēbo. ſi q̄d īdigne de te referri audiā. Tu āt da
bis operā. ne cū ego officiū tuū laudauero. ipſe aliq̄ in
re bonā æſtimationē hoīm diminuas Uale.

q Q Uātū oēs nccārios meos ex aīo colā. facile itel
liges. ſi mea ſtudia ī illos cogitab Chari eñ ſūt
vnicuiqȝ ſui Sȝ neminē coꝝ q̄s noui puto viuē q̄ ſuos
maiori bñuolētia ꝓſequat̄. quā ego meos Nō poſſum
ergo ſatꝭ admirari. q̄d hoīes q̄dē poſſint de me cogitare
quos nec ſupiora ī meos officia neqȝ bñficia pñt mouē
quin m̄ detractū vadāt Sȝ ideo vt v̄ba ill' ad alias res
deſunt. Nolūt ocioſi eſſe ⁊ poti⁹ volunt maledicē. quā
bñloq̄ hēo tñ ī hac ægritudīe ac moleſtia animi vnū h̄
leuamē. q̄d ī ea cītate viuim⁹ in q̄ ſatꝭ vtriqȝ noti ſum⁹
Nō efficiēt āt vt ego a mea ꝯſuetudīe diſcedā ⁊ q̄ ma
gꝭ ill' oculi crepēt dolore. ſp̄ ī meos ſtudebo ⁊ officioſior
et benignior eſſe. Quicq̄d āt ſtudij a te ꝓ me fieri pote
rit. aduerſus huiōi hoīes. totū id ꝓ nr̄a veteri bñuolē

m M Agnā ex ep̄la tua mole tia ſuſcipies Uale
ſtiā cōcœpiſſez. niſi tua ī oēs nccārios officia ſa
tis oīb⁹ ciuib⁹ eſſent ꝑſpecta. Nunq̄ȝ eñ min⁹ pro tua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

dignitate quã ꝑ mea ſollicit⁹ fui. ſꝫ cũ neõ ſit q̃ nõ opti
me de te iudicet. poti⁹ arbitroꝛ cauẽdũ eſſe tuæ dignita
ti ab his q̃ ex aĩa hoĩm bonã æſtimationẽ tuã cupiũt le
uare. quã vt tibi ſit de fama tua dubitãdũ Si ꝟo aliud
de te audire cõtigat. nõ certe diſſimulant̃ id ferã. ſꝫ eti
am faciã vt q̃ ad maledicendũ de alio pati venerãt. ipſi
de ſe multo pei⁹ audiãt. Quicq̃d ãt illi ꝯ te molian̄t. ni
hil ẽ qđ te mognope ꝑturbare dẽat Validioꝛ eñ opĩo
eſt quã boni hoĩes de te fecerũt q̃ꝫ vt poſſit ab huiõi hoĩ

Emp amiciciã q̃ ex honeſtate eſſꝫ. b⁹ violari
ĩ primis colui. neq̃ꝫ aliud q̃cq̃ꝫ in reb⁹ hũanis ma
gis ꝑ me tuli Nũc ꝟo turpiſſimũ eſſꝫ b⁹ ſiue ꝟtutꝫ ſiue
cõſuetudĩs rationẽ negligẽ. quã ſæpe multꝫ reb⁹ ⁊ ma
xĩs añ potuiſſẽ. Quæ me ad hæc ĩpulerit rõ. dicã Ego
eñ ſic m̃ pſuaſi aut nullũ eſſe bonũ ĩ vita. aut illud eſſe
cũ aĩcicia cõiunctũ Qđ ſi tm̃ ſtudio nr̃o fiẽt. tm̃ bonũ
iſtud admirarer. Sꝫ cũ videã ab ipſa natura oẽs hoĩes
ad h̃ ꝑduci ac fere cõpelli vt ſil' viuãt ac ſeipſos diligãt
nemo ẽ q̃ hãc rẽ nõ diuinã iudicet. Nõ tñ æq̃ꝫ oẽs ad
amiciciã veniũt Sꝫ q̊ magꝫ quiſq̃ꝫ ꝟtute ⁊ ĩgenio valꝫ
eo ſe recti⁹ ac meli⁹ ill' accõmodat. Videm⁹ eñ (ꝓpt̃ va
na hoĩm ſtudia) alios vtilitatẽ in amicꝫ ſperare alios ⁊
honores. q̃dã ad illã excitant̃. vt habeant cũ q̃b⁹ ſe oble
ctẽt. Sapiẽs ꝟo oẽm aĩciciæ fructũ ĩ honeſtatẽ repoĩt
Ego ãt cũ amare nõ niſi bonos hoĩes ꝯſtituiſſem. caui
ne aliud ſeq̃rer. quã qđ ipſis placẽ ĩtelligerẽ. Fui poſtea
in ea re tm̃ attẽt⁹. vt vnũ curarẽ ne h̃ officiũ a quoq̃ꝫ
meoꝝ vincerer Dicã qđ veꝝ ẽ hoĩes vt placcãt: diligãt
Nunq̃ꝫ magꝫ diligo. quã dum aduerſæ res amicꝫ meis
ſuccedũt. Eteni etſi mĩme aduerſa ill' optẽ. tñ illud ſũ
mũ tẽp⁹ aĩciciæ m̃ videt̃. l' qꝛ tũc magꝫ operã nr̃am ami
ci expectãt. l' qꝛ nũq̃ꝫ potuit q̃s ex aĩo amare. niſi cũ ali
qua ĩeſt amicꝫ ægr̃tudo. quã abſoluẽ l' cõpatiẽdo mederi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

poſſim⁹ Faciebat me ꝑtēa hæc res ī aīcicia magꝫ officio
ſū.ꝙ m̄ ꝓmittebā nō poſſe ab illꝰ nō amari.q̄s tā dilige
bā q̄ rō etſi nōnunq̄ȝ me fefellerit.nunq̄ȝ tn̄ defatigato:
in amore meoꝝ.Spero em̄ poſſe mihi his rōnib⁹ hoīm
aīos cōciliari.Nā ⁊ tu ipſe me ad hāc rē ſæpe adhorta
t⁹ fuiſti.Feciq̄ȝ tāti ſn̄az tuā vt nulli⁹ magꝫ Video ita
q̄ȝ ꝓ tua ſapiā ſi q̄s de me tibi aliꝰ dixerit.vt pl⁹ amico
veteri quam hoīb⁹ credas Vale

N Ullū vnq̄ȝ tm̄ lꝰ laborē lꝰ ꝑiculū putaui.qđ ꝓ cō
modis aīcoꝝ fugiēdū arbitrarer.Neq̄ȝ eſt vlla
res alia tāta:ꝟtute exceptā:q̄ȝ aīciciæ ꝑferēdā iudicē.
Jd etiā te ſentire puto.Cōiecturā em̄ de meipſo facio.
Scis nos eūdē ꝑceptorē habuiſſe q̄ poſtea q̄m e ſcola
diſceſſim⁹.nr̄a aīcicia ſꝑ cum ānis creuit.Siue em̄ ī re
publica ꝟſaremur ſiue ī priuatꝫ reb⁹ ſeu īꝰ vrbe ſeu in ru
re eſſem⁹.ſꝑ vt rex oīm.ita ⁊ ꝯſilioꝝ magnam inꝰ nos
ſocietatē habuim⁹.Nullū tn̄ adhuc tēp⁹ fuit ꝑter mu
tuā inꝰ nos cōuerſationē:in q̄ officiū meū deſiderares
Vtinā fortunæ tuæ maneāt nec vllā indignam cōtu
meliā patiaris Sȝ vbi aliud reb⁹ tuis accideret.intelli
geres quo in te aīo eſſem.Vnū eſt qđ maiorē ī modū
nō ſolum te rogo.ſȝ etiam obſecro.vt(cum maxīe te di
ligam)nō patiarꝫ inuidoꝝ hoīm ꝟbis nr̄am amiciciā di
uelli.Et magꝫ apud te valeat ſocietas nr̄æ amiciciæ q̄
vſq̄ȝ a puericia incœpit.quā orō eoꝝ q̄ hoc tꝑe maxime
ſtudent quo modo poſſint amiciciam nr̄am inꝰmittere
Probo em̄ vt nō ſolū maneam⁹ in amicicia.ſȝ etiā hij
iudicemur q̄ a nullo alio aōre ⁊ bn̄uolētia vincamur

Q Uod nr̄æ amiciciæ me cōmoneri facꝫ.magnaȝ
certe voluptatē ꝑcipio Juuat em̄ ⁊ nr̄æ aīciciæ
remiſci priorꝫ ⁊ oīm ſtudioꝝ q̄ poſtea ī ætate adulta iꝰ
nos magꝫ ꝯſēſu celebraui⁹.ſiue ī r.p.ꝟſaremur ſiue ī ꝑ
uatꝫ reb⁹.lꝰ ī vrbe lꝰ ī rure eēm⁹.ſꝑ vt rex oīm.ita ꝯſilioꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

magnā int̄ nos ſocietatē habuim⁹ Nullū tñ adhuc tē
p⁹fuit:p̄ter mutuā int̄ nos cōuerſationē:in q̄ officium
meū deſiderares. Utinā fortūe tuæ maneāt nec vllū
indignā cōtumeliā patiar; Sʒ vbi aliud reb⁹ tuis acci
dēt. itelligēs q̄ in te aīo eſſem Unū ē qđ maiorē in mo
dū non ſolū te rogo ſʒ etiā obſecro. vt: cū maxīe te dili
gā: nō patiar; inuidoꝝ hoīm vrbis nr̄aꝝ aīciciā diuelli ⁊
mag; apud te valeat ſocietas nr̄æ aīciciæ q̄ vſqȝ a pue
ricia icœpit. q̄ȝ orō eoꝝ q̄ hoc tp̄e maxīe ſtudēt q̄ mō poſ
ſint amiciciā nr̄am intmittē Probo eñ vt nō ſolū ma
neam⁹ in amicicia. ſed etiā hij iudicemur q̄ a nullo alio
amore ⁊ beneuolētia vincamur. Uale

Q Uod nr̄æ amiciciæ me admones. magnā certe
voluptatē pcipio. Juuat eñ ⁊ nr̄æ amiciciæ re
miſci. ⁊ oīm ſtudioꝝ q̄ in ætate adulta int̄ nos magno
conſenſu celebrauimus. Sed hoc male a te audio. q̄ de
nr̄a amicicia ſuſpicari ⁊ dubitare ne ab īuidis homīb⁹
labefactet Quid alij d̄ hac re diiudicēt. nō ſat; ſcio Ego
vero illā amiciciā q̄ ex honeſtis officijs cōtracta ſit. alti
ores puto radices hr̄e ⁊ firmiora fundamēta. q̄ȝ non di
co dēat (nā id q̄dē certū ē) ſʒ ne poſſit q̄dē īuidia aut d̄
tractiōe aliq̄ꝝ hoīm quaſſari. Quare ſi quā de meo ī te
aīo ſuſpicionē admiſiſti. q̄ſo. eā deponas Nā cū cæter;
in reb⁹ ſemel a me ſuſceptꝭ ſp̄ volueri cōſtās videri. tñ
id maxīe in amicicia ſeruādū putaui. Quid de me iudi
catur⁹ ſis. p̄ tua prudētia ac humanitate pſpicies Qđ
aūt ad me attinet: dicā. Nunq̄ȝ certe mag; te ex aīo co
lui. q̄ȝ hodierno die. Prætmiſſis ḡ huiōi ſuſpiciōib⁹: fi
nē faciam⁹ ⁊ qđ ad me ſcrib ſtudeam⁹ vehement vt om
nes hoīes beneuolētia ac amore vincam⁹ Uale

M Ulta ſunt q̄ a me maīno pſequēda ſtudio cen
ſeam. Sʒ nulli rei maiorē operam do. q̄ȝ vt oēs
qui me amāt plane itelligāt ſe nō min⁹ diligi ⁊ obſuari

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Quid tibi vſu accidat neſcio cõcipio tamẽ bene de te. Sz vide ne opionẽ meã fallas Turpiſſimũ enĩ eſſz tu os nõ amare.a qb⁹ maxie diligerɛ Hoc qle ſit breui cogſcã in cã pompinij q̃ tu⁹ nccari⁹ eſt ꝛ ver⁹ amic⁹ Hũc ſi deſeruerɛ nemo ex tuis erit.q̃ a te nõ abalienet. Sz ego maxie.q̃ te ꝓpt illũ amare cœpi. Puto nõ patierɛ nos mutare ſñaz nec alit q̃z oli.de te opiari. Facies ei vno tpe oĩm fere aĩcoꝝ tuoꝝ iacturã.qlẽ nõdũ expt⁹ fuiſti. Qđ ne tuo vicio accidat.etiã atq3 etiã te rogo. Vale.

SI cauſa põpinij iure defeudi poterit nihil omittã qđ in rẽ ſuã factuꝝ ſit. Sinautẽ min⁹ crit.neq3 ei⁹ nccitudo neq3 e⁹ familiaritas(q̃ mihi vet⁹ eſt cũ illo)pl⁹ ad me poterũt.q̃z eq̃tas ꝛ iuſticia Qđ ãt oĩm fere amicoꝝ(vt ſcrib)faciẽda ſit a me iactura niſi cõmodis illi⁹ obtẽperauero.nõ puto ad illã ĩdignitatẽ puentũ iri vt quos ꝟtute ꝛ honeſtis officijs ꝯpaui.eoſdẽ recte faciẽdo amittã. Quo ꝟo aĩo(ſi a me pter ſñam animi tui iudicatum fuerit)ſis eã rcẽ latur⁹.tuũ erit iudicare. Nã q̃ntũ ad me attinet.ego bñ de te iudico. Nec arbitror te ꝑ põpinio q̃cq̃z niſi qđ bonuz ſit ꝛ equũ rogare. Hãc rem ꝛ quo aĩo ſim in oẽs affect⁹.etiã ſine cuiuſq̃z pcib⁹ vltro eram illi pſtatur⁹ Vale

POſtea q̃z togam a pře ſumpſi. nullã ego rem putaui maiori ſtudio cuſtodiẽdam.q̃z vt aduerſus eos gt⁹ videar a qb⁹ plurima ꝛ maxima bñficia ſuſcepiſſem. Nolim igit illis credas:q̃(vt aĩm tuũ a me remoueant)conant tibi pſuadẽ nunq̃z me habituꝝ tuis bñficijs grãm. Ita enĩ vitã ĩſtitui.vt ab his qb⁹ aliqđ deberẽ nunq̃z poſſem iure accuſari Sz quoniã id maxime apud te cõtendũt vt eis fidem habeas.q̃z maxie vellem vt te preſente de hac re diſceptarem⁹. Niſi enĩ illos refellero vt ſe facti ſui peniteãt.nihil eſt quo in ceteris reb⁹ velim mihi fidẽ haberi Vale

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Q Uod i referēdis gr̃ijs ſꝑ attent⁹ fuerꝫ facis rē ⁊ tuis maiorib⁹ ⁊ te dignā. Nec ē qđ alit̃ qſcꝫ ad huc m̄ de te retuleit neſcio an tu male ab alio intellexe rꝫ. an q̃ ego igro. tu forte meip̃o meli⁹ ſcias Si ṽo aliq̊ ſig̊ ꝯiecturā facies ⁊ me đ tua nūc gr̃a dubitatuꝝ. mal lē hic i pn̄tia qꝫ lr̄is a te audire. Qđ ſi fecerꝫ nō ꝑmittā te in h̄ errore diuti⁹ eſſe. Vale

E Tſi de meo in tuos nccārios aīo ſatꝫ ꝓſpectū ti bi ſit credā. nō tn̄ poſſū facē qn aliqđ de meo ad te officio ſcribā. Gaudeo em̄ tibi oīa facē ꝯia q̄ a me ſū ma cū voluptate geſta ſunt. C. appulei⁹ hō tibi failia ris cū vi tēpeſtatꝫ in portū nr̄m appuliſſꝫ. eſſetqꝫ legū et ꝯſuetudis pr̄iæ nr̄æ igr̄⁹ ſine iuſſu q̄ſtoꝝ nr̄oꝝ mer ces ex naui ſuſtulit. q̄ cū a publicaīs iā int̃cœptæ eēnt. ipſa res iā plane ad ꝯfiſcationē ſpectabat. Nec dubiū erat qn ab ſe ſubuerterent̃. ſꝫ cū illic forte adeſſeꝫ. cœpi quiſnā eſſꝫ ꝑcūctari. ꝙ poſtqꝫ ītellexi eum ex tuis nccā rijs eē. ſtatī ad p̄torē acceſſi ig̊rātiāqꝫ hoīs ꝑegrini alle gaui. Quo die optinui. vt cōfiſcatio ſuſpenderet̃. Po ſtera ṽo die cū amicꝫ meis acceſſi ad iudices qb⁹ a p̄to re cognitō huiōi cauſæ mādata erat docui nō poſſe no ſtris legib⁹ qđ ꝑ ig̊rātiā ꝯctū eſſꝫ. tanqꝫ dolo fcm̄ cōuin ci. ml̃tos hūi i cā tui aīci adiutoēs dimiſim⁹ itaqꝫ hoīeꝫ illū. ſaluis reb⁹ ſuis a quo meli⁹ intelliges. q̄nto ſtudio vſus ſim i ſuo ꝑiculo. h̄ libent̃ ad te ſcribo. vt ſcias oēs qui tibi amici ſunt. etiā a me coli. Vale

P Ridē qꝫ lr̄æ tuæ m̄ darent̃. C. appuleius diligē ter m̄ expoſuit te oī officio atqꝫ bn̄uolētia in ſe vſū eē nec te p̄us ꝯceſſiſſe. qꝫ ſe reſtitutū in ītegꝝ vidiſ ſes Ego ṽo ⁊ ſi maximā ab his q̄ m̄ retulit voluptatē recœpiſſē. tn̄ magn⁹ amorꝫ cumul⁹ ad p̄orē bn̄uolētiaꝫ acceſſit. cū idē p⁹ea tuis lr̄is ſig̃ficari m̄ ītellexi. Amo eī maxīe. C. appuleiū. Nā vtor eo failiariſſiē ⁊ ē ea ṽ

tute atq̄ꝫ modeſtia. vt neō ſit cui n̄ dēat ſuo mėito cha
riſſi⁹ eē Cogita ḡ q̄ntifaciā. ꝙ nullū a te officiū ſit ꝑe⁹
defēſiōe p̄tmiſſū. Cupio aliq̄d accidē qđ ī tuā rē n̄ vllo
pacto cū tuo icōmō veire vellē. ī q̄re poſſē ē gr̄az refer
re Spero ītelliges nihil a me vllo tp̄e maiori ſtudio ſu
ſcœptū. q̄ꝫ vt ḡtiā. q̄m ē īmoꝛlē hēo re ip̄a ꝓbarē Si q̄d
autē ꝯḡſces ī q̄ mea op̄a poſſit ē ꝓdeſſe. id maxīe īpetra
tū iri a te patiarꝫ vt q̄ in appuleiū nup̄ officio vſus fui
ſti. eodē ꝓ tuo iure vel' me ī oēs tuos vti. Vale.

NVnq̄ꝫ futuꝝ putaſſē vt ſtudiū meū ⁊ cura quā
ꝓ tua ſalute ſuſcœpi. magꝫ ī te poſſꝫ cumulari. ſꝫ
īcredibile ē q̄ꝫtū ſingl'i dies meo ī te aōri adijciāt. Nā
poſtq̄ꝫ te amari cœpi. nullū tēp⁹ fuit ī q̄ nō h̄ de te cogi
tarē ⁊ ſmonē de te ſæpe hīeꝫ. Si q̄n aliq̄s ē familiares
cōueio q̄b⁹ cū veli q̄ prudētia ⁊ hūanitate ſis apđ illos
cōmeōrare ſētio meū ī te aōrē dupplicari ⁊ lōge pluſq̄ꝫ
credi p̄t. meā ī te bn̄uolētiā augeri' Quotiēs ei mea ī te
bn̄ficia (q̄ q̄tidie ſūt maiora) aīo ꝯſidero. ea res p̄ſtio aō
ri meo tm̄ adueīt vt iā te magꝫ. q̄ꝫ oculos meos diligā
Nullū itaq̄ꝫ m̄ finē amādi te facio Nec aliud ē qđ ma
gꝫ cogitē. q̄ꝫ vt ē ⁊ hoīb⁹ ſatꝫ ḡt⁹ videar. ſꝫ tāta ſunt ī me
tua merita. tāt⁹ tuis bn̄ficijs cumul⁹ acceſſit. vt n̄ dico
ad referēdū ḡtiā. ſꝫ ne ſatꝫ ad dicēdū q̄dē (meo iudicio)
par ē eē poſſim Illđ āt magꝫ ꝓ tua natꝫ q̄m mėito meo
cōſiderab'. q̄nto affectu atq̄ꝫ bn̄uolētia nō q̄b⁹ facultati
b⁹ ad referēdū ē debitā ḡtiā magꝫ aīo ac ſtudio pat⁹. ſū.

NImis ī me officioſus es nimis ḡto aīo cū plura
meis ī te bn̄ficijs attꝛbuis. quā vere mihi attꝛbuē
da cognoſcā nullū em̄ eſt temp⁹ in quo nō maiorē gra
tiam attuleris. quā prius a me accœperis. aut non ali
quo tuo vl' inſigni facto. vl' egregio dicto meipſum an
tecæſſeris. ſed hæc eſt tua humanitas ac ſumma ī om
nibus reb⁹ modeſtia beneficia quæ ab alijs accœperis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

magnificare tua aut nulla aut pe̾gna putare. q̄ āt aōꝛ
tu⁹ (q̇ meo iudicio ad ſūmū ꝑuenerat) q̄tcdie maioꝛ fi
at. pl̄imo certe gaudio læticiaq̄ afficioꝛ. Quid eī p̄t eē
qd̄ magꝭ me ī aīcicia nr̄a delectet. q̄m nullum modū ei
rei facē in q̄ null⁹ mod⁹ vnq̄ eſſe p̄t. Patioꝛ ḡ facē illd̄
iudiciū qd̄ de me feciſti. ſi mō ea res ſit q̄ tibi ꝑſuaſerit.
nullū tuū ī me bn̄uolētiæ opoꝛtē finē ꝯſtitui. Quātū
igit̄ aīo ꝓcedē poteris tm̄ me amab. Idē etiā ego de te
facē ꝓpoſui. ⁊ huic vni rei maximā operā dare. vt non
min⁹ a me amari te iudices. q̄ ego tū multꝭ alijs ſignis
tū his lr̄is vehement̄ a te diligi atq̄ obſuari iudicem.

c Cum te valde ſp̄ amaueri. nunq̄ tm̄ magꝭ opta
ui quā h̄ ipſo tp̄e. officioſus ī re tua videri. Ita q̄
de rō negocioꝝ tuoꝝ poſcebat. Nā niſi pedib⁹ ⁊ maīb⁹
elaboraſſē vt meliori loco res tua eſſ3. certe de tuis foꝛ
tunis actū erat. Nūq̄ ſollicit⁹ de te eſſe deſtitui. donec
ōīa tua ī tuto collocaui. Cōueni aīcos. ſpōſionē ꝑ te fe
ci argentū nūeraui cām tuā egi. ipos deniq̄ aduerſari
os tuos de oī ſpe ſua deieci mlt̄aq̄ q̄ iā ꝑturbata ⁊ ꝯfu
ſa erāt. labore meo atq̄ īduſtria ī ſedē ſuā ac loca reſti
tui. Is āt exit⁹ cauſæ fuit. vt oēs adūſarij tui fracto aīo
et magꝭ cū īdigtiōe ex ipſo iudicio ac lite cederēt. Sen
tētiā aūt quā ꝑ te iudices tulerūt. ꝑ hūc tabellariū ad
te mitto a q̊ meli⁹ q̄ a me diſces. q̄ a me tuo in negocio
geſta fuerīt. Hæc t̄ nota eē volui. q̊ me⁹ ī te anim⁹ meli⁹

s Sollicitudinē tuā ac ſtudiū q̊ ī cā ꝑſpect⁹ eſſ3
mea viſus fuiſti ⁊ laudo. ⁊ admiroꝛ. S3 lōge ma
gꝭ ipē anim⁹ quo ipſe vterꝭ delcāt me. nihil eīn video qd̄
ad hāc tuā in me bn̄uolētiā addi poſſit. Utinā poſſim
quātas hēo tibi grās. aliqn̄ re ipſa referre. ſ3 h̄ t̄ ꝑſuade
as veli. meōriā tuoꝝ ī me bn̄ficioꝝ futurā ſēpit̄nā. q̄n
tū ei aīo eniti poteō tm̄ efficiā vt ō nl̄la re ſæpi⁹ cogitē
q̄ vt ea faciā. q̄ te velle expc̄āre ītelligā. cæteꝝ foꝛtūæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

aut ip̄rudētiæ aſſigṅbis ſi q̄d erit ī quo tuis īmortalib⁹
in me officijs q̄ntū oporteat ſatiſfacē nō videar. Vale
L Ibenē in oīb⁹ negocijs q̄ ptinē ad te coḡſco oēm
laborē meū curā atq̄ ſtudiū cōſumo. Neq̄ hæc
a me ſcribunt̄. vt velim vllā a te mihi ḡram deberi qui
tuo merito iā dudū oīa debeo Ita em̄ de me es merit⁹
vt nihil tm̄ ſit. qđ p te ſuſcipe ac pfiteri non debeā Si
quid ē in tua re qđ a me fieri poſſit. id abſolutū. ſemp a
me accipias. Cogita nullā rem tam arduā eſſe: quā nō
putē eſſe leuiſſimā ſi mō ītelligā aliqđ officiū meū tibi
pdeſſe Facigit̄ vt ſæpe de reb⁹ tuis ad me ſcribas. nec p
mittas me eſſe ocioſum. Tūc em̄ a te maxīe diligi pu
tabo: cum magnū aliq̄d qđ in tua re ſit p ſæpe mihi im
poſueris. Vale.
q Q Væ ad me de tuo aōre ſcrib̄ vſitata ſunt ⁊ iam
antiq̄. Qñ em̄ tēp⁹ fuit in q̄ negocia mea plurꝫ
nō fecerꝫ quā tua. Nouā tn̄ ſp voluptatē pcipio. q̄tiēs
de tua beneuolētia aliq̄d audio. Nec minorez animi io
cūditatē ex tuis lr̄is pcipio q̄ꝫ ſi de his reb⁹ int̄ nos cō
mētaremur de q̄b⁹ ad me ſcrib̄ Non nego quin tua pn̄
tia multū voluptatꝫ mihi īferret. Sꝫ neſcio quō eueīt
vt nr̄æ cogitatiōes magꝫ obtuſæ videant̄ cū eoſipſos
quos diligim⁹ intuemur quā dū ill̄ abſentib⁹ coꝝ de no
bis ſtudia ſmones ⁊ ꝯſilia nobiſcū ipſi cogitam⁹ Pu
to h̄ ideo nob̄ accidē. ꝙ nr̄i affectus hn̄t aliq̄d mai⁹ aut
nobili⁹: quā nr̄i ſenſus poſſint attingē. Poſſident̄ qui
dē aīo. vbi etiā ſunt recōditi. Rem itaq̄ꝫ mihi p ḡtam
facies. ſi quotiēs hēbis cui poſſis epl̄as tuas ꝯmittere.
ſp aliq̄d ad me ſcribas Totiēs em̄ eſſe tecū videor. quo
tiēs tuas lr̄as lego. Nec pmittā amiciciam nr̄ām eſſē
ocioſam. ſi q̄d accidat in quo vel tua mihi poſſis opera
prodeſſe. vel ego tibi mea. Vale
n N Eminē hodierno tpe viuē puto. q̄ me vno infor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

tunatior ſit tāta em̄ me circūſtāt icōmoda. vt nullum
ego ill' exitū videā niſi quē mors mihi attulerit. Nam
ego ita miſer ſum: vt iā oīno nō hēat fortūa vbi poſſit
me ferire. Amiſi patriā in q̄ diu cū hōre ⁊ dignitate flo
rui: Paternis bōis mihi intēdictū ē. Socios q̄s in r. p
habueraꝫ. vis belloꝝ ciuiliū abſumpſit. Oēs q̄ aīci fue
rūt. aut perierūt aut ī eadem calamitate mecum ſunt.
Quid āpli⁹ reſtat mihi miſero. niſi vt tot mal' morte
finē īponā: Crede mihi nō ſolū cōſilio careo. ſꝫ etiam
amēs fact⁹ mihi videor. Releuabā olī mihi ægritudinē
animi aut aliq̄d legēdo aot ſcribēdo nūc aūt ꝓſus nul
læ artes ſunt. q̄ me delectēt. deſidero maxīe p̄ñtiā tuā.
Spero aut dolēdo mecū aut ꝯſolādo. aliq̄d ſolaciū ī tā
to meroē meo m̄ afferes. Vix poſſꝫ fieri (q̄ prudētia ſꝑ
ac ſapīa p̄dit⁹ fuiſti) quin aliq̄d a te mihi eſſꝫ conſiliū q̄
min⁹ acerbe oīa ꝑferrē. Q̄d cū ita potes. cōtēde vt huc
accedas. aut ſi te occupationes detinēt. aliquid. ad me
ſcribas. Putabo em̄ vt cū feceꝛ. mihi aliquā huic mor
bo (ſi q̄ eſt q̄ poſſit afferri) medelā inueniſſe. Vale

Tanto me dolore lr̄æ tuæ affecerunt. vt egoipſe
maxīe cōſolatiōe egeā. Nā vt ſꝑ in reb⁹ lætꝭ nr̄i
ſēſus cōueniebāt. ita poſtea quū illa ꝑturbata atq̄ꝫ ab
iecta ſunt q̄b⁹ diu int̄ ciues tuos florueras. nō minorē
aīo ꝑturbationē ſentio. ac ſi oīa rebus meis acceſſiſſēt
quāquā q̄d p̄t mag' dici meū. q̄ꝫ q̄d tuū ē: Habes ḡ me
mag' tuaꝝ erūnaꝝ ſociū atq̄ꝫ ꝑticipē. q̄ꝫ cōſolationem
Sꝫ vbi ea mihi vis īgenij eſſꝫ aut magnitudo q̄ te poſ
ſem aut lr̄is aut p̄ñtia mea cōſolari. vno certe ⁊ eodeꝫ
tp̄e aliq̄d auxiliū vtriq̄ꝫ noſtꝝ ſimul attuliſſem. Verū
nec ꝑ me ſat' valeo. neq̄ꝫ ad hāc rē idone⁹ mgr̄ vnq̄ꝫ fui
Q̄d facile poſſum. h̄ ꝑficiā dieb⁹ ꝓxīs ad te accedā. et ſi
dolēdo mæror leuat' (q̄ꝫuis h̄ gen⁹ cōſolationis ꝓalienū
ſit) nihil ī tua dolore minuēdo p̄termittā. Interim aūt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

cõſiliũ aliq̃d a lr̃is ⁊ philoſophia mutuaberis et memor
eris te marcũ liliũ eſſe. Cũ enĩ fere oĩm hoĩm q̃ hac no
ſtra ætate viuũt vn⁹ habearis prudẽtiſſim⁹ vł ſapiẽtiſſi
m⁹: cogita quã id cõueniat expectatiõi coꝝ qb⁹ not⁹ es
te dolore vinci. q̃ ſemꝑ ꝓſperã fortunã modeſte tuleris.
Hæc a me nõ ſcribo. Sꝫ cum oculi multoꝝ ĩ te cõiecti
ſunt. ſæpe hoĩm ſermonẽ de te haberi audio. Ego ꝟo il
lud rñdeo nõ poſſe te nõ ſentire tantã calamitatẽ ac ia
cturã reꝝ. Sꝫ tñ oĩa ꝓ tua ſapiã æquo aĩo feras. Ne
q꜄ ꝯſiliũ tibi deeſſe puto neq꜄ remediũ q̃ huic ægritudi
medearis. Facies ḡ qđ ego in h̃ tuo dolore maxĩo cupio.
Stab aĩo erecto et ꝑferẽdo vinces fortunã q̃ te prius
vicit. Si h̃ feceris. maiorẽ certe gloriã ex tua victoria
q̃ꝫ ex omnib⁹ iacturam referes. Uale

TAntis icõmodis h̃ tpe afficior. vt neq꜄ auxiliũ
mihi ſit neq꜄ ſpes neq꜄ cõſiliũ. Tu q̃ habes q̃ hãc
meã ægritudinẽ poſſis leuaẽ. fac ad me ſcribas. q̃q꜄ qđ
poteſt eſſe. qđ a te poſſit mihi ĩ tãtis malꝭ afferri. Exceſ
ſit enĩ vis hui⁹ mali oĩa ſtudia hũana ⁊ remedia. ⁊ eo
loco res meæ ꝑuenerũt: vt (qđ aiũt) nec ipſa q̃dẽ ſalus
etiã ſi velit. poſſit me his malꝭ eximẽ. Temptab tñ etſi
quid erit q̃ mihi poſſis opẽ aliquã afferre. nihil ex ꝯtin
gẽtib⁹ amittas. Narrarẽ h̃ loco q̃ in ſtatu eſſem. niſi ⁊
dolor me ꝑpediret. ⁊ is eſſes q̃ fortunã meã ſatis noſcẽs
Plura tñ ad te ꝑ lachrymis ſcribẽ nõ poſſum. ſꝫ tu of
ficio tuo atq꜄ pietate in me fungere. Uale

MAllem te poſſe aliq̃ meo auxilio q̃ꝫ ꝯſilio iuuare
Quæ facultas ſi mihi adeſſet. certe nulla res
meã ĩ te bñuolẽtiã ac pietatẽ ĩpediſſꝫ. Sꝫ poſtq̃ꝫ id qđ
maxĩe ĩ tua aduſitate optabã a me ñ ꝑt fieri. id ad te ꝯſi
liũ meũ ſcribo. q̃ egoipſe ĩ reb⁹ meis aduꝰ vſ⁹ fui Cũ ei
aliq̃ ĩ ſilĩ fortũa fuiſſẽ. vt ã ꝑcœptis hoĩm aut phoꝝ ã ꝯſo
latiõe aĩcoꝝ dolorẽ meũ leuaẽ nõ poſſẽ. lõge a ꝯſpectu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

ciuitatꝫ ⁊ eaꝝ reꝝ qb⁹ priuat⁹ fuerā diſceſſi. Nā hæ res
ſolēt cū aſpiciunt. nimis exacerbare aīm ⁊ reuocare de
ſiderium prioris fortunæ. Cœpi igit vitā in ſollitudine
agē. Videbā multa q̄ natura ꝑduxiſſꝫ. ſuis reb⁹ cōten
ta: nec ſibi īuidē. Cogitabā turpiſſimū eſſe hoī q̄ rōnis
ac diuitiatꝫ ꝑticeps eſſꝫ nō poſſe conſilio acq̄eſcē. Illud
autē eſſe nefandū putare ſe poſſe p̄ſtare int hoīes. niſi
reb⁹ ornati eſſem⁹ quæ natura ſua excellūt ⁊ ad impro
bos vberi⁹ plærūq̧. quā ad bonos eueniūt. Cōfirmaui
eq̄dē aīm meū his rōnib⁹ atq̧ exēplis. Et q̄ nulla pri⁹
rōne ꝑturbatiōib⁹ meis remediū īuenire poterā: ita oī
b⁹ curis leuat⁹ fui vt nō tm̄ merorē meū deponerē. ſed
etiā iudicarē me aliq̄ꝫto fœliciorē q̄ priorib⁹ opib⁹ tāq̧
aliq̄b⁹ ipedimētꝫ ad bn̄ viuēdū. exēpt⁹ eſſē. Si g̊ volue
rꝫ tecū attēti⁹ iudicare. nō video cur nō ſis mag̃ ex ꝑte
tot mal' tuis ac moleſtijs magnū aliq̄d remediū allatu
r⁹. Nā bn̄ de te ſpera ⁊ ſi paululū dolor iſte tu⁹ ſe remi
ſerit. tāto facili⁹ his medijs vſuꝝ te iudico. q̄ntomagis
cæteris hoīb⁹ virtute ac ſapiā preſtās

Eo res meæ ꝑductæ ſunt. vt iā plib⁹ incōmodis
vitæ affect⁹ ſim. q̧ vel ipſi etiā inimici mei ſpera
re auſi ſunt nō hēo ad quē poti⁹ me cōuertā. q̧ ad teip
ſū q̄ valde amādo id feciſti. vt ſol⁹ in me ꝯſolādo magis
apd̄ me valeas. q̧ cæteri oēs amici. Nemo etiā ē q̄ vel
ſapient ꝑuidēdo: l' cōſtant defendēdo. pl⁹ te vno in hac
nr̄a ciuitate poſſit. Videb g̊ q̄s exit⁹ fortunæ meæ ſit
Oīs q̄dē ſpes mea i te ſolo ē poſita. Suſcipe g̊ hāc pro
me curā: ne aliq̄d inexꝑtū relinq̄s. Cogita ſi me potes
eximē ex his mal' qb⁹ ſine fine diſtrucior. maiorē me ti
bi habituꝝ grām q̧ parentib⁹ meis ex qb⁹ vitā accœpi
Erit āt ea res tibi maxīe gl'æ ⁊ hōri. ſi potētiā (q̄ tibi ē
maxīa a fortūa tbuta) ad ſalutē aīcoꝝ tuoꝝ attuleris.
Propi⁹ ad deū certe neō p̄t accedē. q̧ his oīb⁹ cōſilio et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

auxilio adeſſe. q̄ nō ſuo vicio: ſȝ hoīm īuidia calamitate

ETſi lr̄as tuas ſꝑ attēte lego: tñ eti p̄munt̄
am ſine ill' ſatꝫ de tuo caſu admonit⁹ erã. Qđ ãt
nō te officio meo p̄uenerim. nō mea culpa ſȝ tp̄is fuit.
Cupiebã eñ p̄occupare lr̄as tuas ⁊ efficē. vt pri⁹ te iu
uari ī his tuis moleſtijs aī tui ſētires q̄ȝ audires. Sed
cū id malignitate hoīm pfici nō potuerī. curabo vt nō
mīori ſtudio te defēſū a me ītelligas: q̄ȝ ſi mea ſalute ac
de fortunis meis agerek. Turpe q̄dē ⁊ nō ferēdū eſſȝ.
ꝙ ego (q̄ ſꝑ īnocētes hoīes ī eoꝝ cauſis defēdi) paterer
hoīeȝ q̄ ſūma faīliaritate ac bñuolētia mihi deuict⁹ ſit.
meo p̄ſidio: meaq̄ȝ ꝓtectiōe īdefēſū eſſe. Bono itaq̄ȝ ſis
aīo ⁊ t̄ pſuade me poti⁹ oīa incōmoda ꝑpeſſuꝝ: q̄ȝ fortu
nas tuas ⁊ eã ſpē quã de me cōcœpiſti relictuꝝ. Uale.

MAiora ſunt īcōmoda mea: q̄ȝ vt eis q̄ſq̄ȝ poſſit me
deri. Unū tñ hēo ī his mal' remediū ꝙ ea nō ſūt
a me diu pferēda. Spero ꝙ mors me cito ab his ſolet
Quid ãt ē ꝙ iã viuē me delectet. aut cui ſpei me refuo.
Si eñ hoīes ſiml' īmitterenk. vix mihi pñt eē auxilio.
Sȝ h̄ ī his mal' meis fruor ſolatio ꝙ ſine cuiuſq̄ȝ hoīs
inuidia vixi. Neō eſt q̄ īfamiã obijcē poſſit. Qđ ſi eoꝝ
ſil'is eſſe voluiſſē q̄b⁹ maxīe diſſil'is eſſe ſtudebã. fortaſ
ſis huc loci nō pueniſſē. ſȝ eat res vt volet nūq̄ȝ me pe
nitebit neq̄ȝ doleo. ꝙ bñ faciēdo mltoꝝ hoīm aīas ꝯ me
excitauerī Ipi videãt: q̄ȝ iniq̄ rōe tot m̄ caſus aduerſos
eoꝝ odio parauerunt. Cōponã g̊ meipm̄ ⁊ q̄ȝdiu mihi
viuēdū erit: cauebo ne v̄tutē: ſi q̄ in me fuerit. cū fortu
na amiſerī. Sētio nō poſſe mediū huiōi mal' cōflictari
Nã eo ætatꝫ pueni. vt in pſperitate viuēdi nō multū
poſſit mihi vita plōgari Nolui te erūnas meas ign̄raē
quaſi q̄d vnq̄ȝ iucūdi ī vita habui. ſꝑ mihi cōſci⁹ fuiſti.

NIhil minus putabam: q̄ȝ vt iſta ætate in qua es
tot mala nūciares. Nunq̄ȝ iſta tibi eſſe vētura

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

quiſcꝫ potuiſſꝫ mihi ꝑſuadē. Cū eñ meōria reputo ne
mī vnqꝫ te nocuiſſe. multꝫ āt ł cōſilio ł opib⁹ tuis te au
xilio fuiſſe: maxīe admiroꝛ ſi hāc fortūæ ꝯtumeliā ſatꝫ
cōſtāti aīo ferre poſſis. Quis eñ nō moleſtū ferret ſe
poſt mł'tos laboꝛes ea ætate oīa turbulētiſſima expiri
quā decebat oīs ocij ꝛ trāquillitatꝫ portū eē. Cōpatioꝛ
quidē tibi: ꝛ aliqñ acerbi⁹ hui⁹ tuæ calamitatꝫ īdignita
tē fero: qꝫ tuiꝑe ꝑferēcꝫ moleſti⁹: niſi eā in te ꝟtutē ꝯgͦ
ſcerē. q̄ tibi ſatꝫ ꝓſidij afferat. Nā qͦ aīo ſis tū ſupioꝛ vi
ta demōſtret. tū idipm maxīe ex tuis lrīs ꝯgͦui. Recte
eñ iudicas nullū malū opoꝛtē magnū videri. qđ breue
futuꝝ ſit. Si qđ ē qđ aliquā aīo acerbitatē afferat. id
puto eſſe ꝙ mala q̄ nob accidūt nō expectata fuerunt.
quanqꝫ ꝓ tua ſapīa illud iudico. nullū tēp⁹ fuiſſe ī qͦ nō
ꝓuiderꝫ in his reb⁹ fluxis exiſtē: qđ ſit firmū aut ſtabile
Veteris ḡ his remedijs ħ tpē: q̄ multꝫ ānis añ. hæc oīa
cōparaſti. Quid tibi cōſilij mei afferā. nō hēo cū ipſe in
oīb⁹ reb⁹ meis tuo ſꝑ vſus fui. Jdcꝫ te maxīe oratū vo
lo: vt oīa in bonis tuis numeres. Vale

Vā ḡue m̄ ſit ī ſenectute ꝓpt̄ inopiā fuire. facile
potes ex te ꝛ alijs cōiecturā facē. Sꝫ ħ int̄ nos re
fert ꝙ tu pauꝑtate aſſuet⁹ es. Ego ꝟo cū ī maxīo ſplē
doꝛe ꝛ abūdātia fortūæ ſꝑ vixerī. nō poſſū illud ꝑferre
Cæterꝫ fortaſſe rerū ꝓſpaꝝ meōria moleſtia ē ego ꝟo
nō ſolū ħ malo crucioꝛ. ſꝫ etiā cū huiōi īcōmodoꝝ nūqꝫ
experiēs fuerī. eo min⁹ patiam poſſū hīe. Vtinā ī mi
ſeria nat⁹ eſſē: aut qꝫ beate vixerī nō meminiſſē. Vide
quot īcōmoda me circūſtāt. Olī opes nedū m̄: ſꝫ oīb⁹
faīliarib⁹ ꝛ amicꝫ meis abūde ſuppeditabāt. nūc ꝟo co
goꝛ ꝓſidiū ab alijs expetē. Jn cōſpcū ꝛ ī ipꝭ ocul' hoīb⁹
cū magͣ dignitate: vt noſti. ꝟſabar nūc aſpectū ciuium
meoꝝ nō poſſum ſuſtinē. Quid mihi credis aīo eſſe. cū
hoſpites meos q̄s aliqñ ſplēdide excœpi nuꝑ ꝓpt̄ pauꝑ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

rate̅ ⁊ iopiā meā nō audeā aſpicē. Pudet calamitatē
meā ill' cōfiteri. Mēdicare āt apud eos qb⁹ ipſe mlta ſo
lebā erogare. nimis erubeſco. Eſt ḡ mihi ſæpe animus
ignotas t̄ras q̄rē. vbi me int̄ nō notos recōdā. Et cer
te niſi reb⁹ meis ali⁹ ſtat⁹ ſit. breui illd factur⁹ ſū ſ; tu q̄
ſꝑ oēm fortunā meā ꝯēm tibi duxiſti ſi q̄d habes ꝯſilio
Vid tibi ꝯſilijs mandē. nō ſatis meo iuuab.
hēo cui ꝑ diuturnitate maloꝝ meoꝝ nō ſuppetit
qualit̄ ipſi mihi medear Pauptas: vt ad me ſcrib. iō ti
bi ḡuis ē. q nō es aſſuet⁹ egere. Illd ṽo m̄ nimis ē mo
leſtū q eā ſpē amiſi: q̄ dū vuln⁹ recēs erat finē mal' me
is cito ꝑmittebat. Tu āt adhuc es in ea ſpe. a q̄ ego iā
excidi. ſ; vbi te mal' miſeriorē dic facile ſic cōcedā: mō
non neges me lōge maiori pauptate ꝑmi: q̄ ego ꝑferre
poſſum. Si te p̄t ſocietas miſeriæ meæ leuare. ſat p̄ſi
dij hēs quāq̄ ego nunq̄ ſīmā illoꝝ ꝓbauerī: q̄ illud di
cūt min⁹ vrgē mala q̄ multos ſocios hēant. mihi ṽo mlt
to mīora mala mea vident̄. ſi neminē ſociū hrem h aūt
nimis male me hȝ q aīci mei mihi nō p̄nt auxiliari. q̄d
ſis actur⁹ meli⁹ diſces ab his q̄ aīo trāquillo ſunt. q̄ ab
hoīe cui fortūa cū opes auferret. ſil' cōſiliū abſtulit. Il
lud poſſū ad te ſcribē oīa p̄us a te eē tentāda: q̄ a tuis
Vlo i ſtatu fuerī aut i q̄ poſit⁹ ſim. (diſcedas
nō te puto igrare. Illud āt me ꝑturbat maxīe: q
neq̄ anim⁹ neq̄ ꝯſiliū ē mihi q̄ poſſim me iuuare: Nō
ſū enī ſic a natura īſtitut⁹. vt dolorē meū poſſim diſſi
mulare: nec ſub his p̄cœptorib⁹ educat⁹ vt pauptatem
meā fortit̄ pati poſſim. Nunq̄ ſperare poterā ad hāc
indignitatē ꝑuētū iri vt is opib⁹ deciderī q̄ mag̃ ṽtute
partæ eēnt ⁊ oīb⁹ boīs ciuib⁹ ꝓdeſſēt. Sz mea ꝯſilia for
tuna fefellit. Et illū florētiſſimū ſtatū meū i q̄ diu btē
vixi. nō expcāta diſcuſſit. Credebā eī aliqn̄ his adūſita
tib⁹ finē eē. aut (qd trito ꝓuerbio dr) tēp⁹ hoīb⁹ ægritu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

dinē adimē. ſꝫ vtrūqꝫ falſū expior Nā ⁊ ita fortūa ſꝑ
recrudeſcit: ⁊ q̊ diutiꝰ his icōmodis atqꝫ moleſtijs cōfli
ctor. eo ſꝑ me deteriꝰ hēo. Pudor āt i pimis mihi obſtat
Nā ſi forte amicꝭ meis me oñderē ⁊ meā cōfiterer ino
piā. multa ab illꝭ venirēt pſidia. Tāta cōfuſio meū ani
mū tenet vt potiꝰ malim iopia perire: qꝫ pauꝑtatē meā
detegē. Noſti qꝫ durꝫ ſit hoi nō ignobili ⁊ q̇ ſit aio inge
nuo. ſupplicare alt̄i. Vix qdē iduci potui: vt has ad te
lr̄as darē q̇ mihi ſume failiarꝭ es Sꝫ tua fides ac bñuo
lētia oēm meā cūctationēz diſcuſſit. Tu ꝓ nr̄a aicicia
etiā videb ſi qd erit i q̊ apud nr̄os aicos iuuare me poſ
ſis. Illud em̄ p̄ nimia verecūdia facē prohibeor. Vale

LEgi nuꝑ lr̄as mihi a te miſſas ex qbꝰ magnā ſa
ne ꝑturbationē accepi ſed tibi ſubiraſcor ꝙ tar
de ad me de ſūma iopia tua ſcripſiſti Nā iudico ſi h̄ ad
me tēpeſtiue reſcriptū fuiſſꝫ cū amicꝭ nr̄is operā dediſ
ſē ne tā ḡuis ⁊ moleſta eſſet tibi pauꝑtas tua: ſꝫ vt vi
deo ⁊ ad me ſcrib. pudor fuit tibi ipedimēto ⁊ ē ꝯ̄ nobi
litatꝭ vitiū: ꝙ nō minꝰ ḡue ſibi ē alt̄i ꝓpt̄ iopiā ſupplica
re qꝫ egere. Tibi ḡ iputab ſi amicꝭ ignorātibꝰ diutiꝰ qꝫ
oportebat. hāc moleſtiā ꝑpeſſus fuiſti. Qd iſtat cura
bo. ne i poſterꝫ ſis āpliꝰ in his icōmodis i qbꝰ adhuc fui
ſti. idqꝫ tāta modeſtia ꝑficiā: vt neqꝫ tibi vēcūdiā vllam
incutiat: neqꝫ aicis negligentiā. Mitto ad te pauculas
pecuniolas donec meliꝰ ꝑ me ⁊ amicos nr̄os ꝓuidebit.
Noli q̄ſo de amicꝭ tuis deſpare. Ego vt demeipſo dicā
cōſtitui vt nullo pacto me abūdante. vlla te rerꝫ failia
riū iopia laborare ſinā Idē oēs q̇ te pūs amabāt: ſētire

SI vicio meo: qd multis accidē de te iudico.
video. ad inopiā redactꝰ eſſem. aliquāto fortunā
meā æquori aio ꝑferrē. ſed cum oīa prær̄ mea ſtudia bñ
multis faciēdo aduerſa ceciderūt. nō ſatis poſſum acq̄e
ſcere Nunqꝫ inducere aīm potuiſſem vt ab illis male

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

acciperer.ĩ q̃s ego ſp̱ frugi ac liberal' fuiſſe̅.q̃ a me extāt
in ciues nr̃os bn̄ficia ⁊ officia.ſat; noſti. Qualit̃ xo in
me g̃ti fuerit.h̃ tēp⁹ maxīe docuit. Cū em̄ hoīes q̃s mi
hi p̱ ꝯ̄ĩ ſalute inimicos fecerā ĩ me ꝯſpiraſſēt.ſubordiaſ
ſētq; iudices.⁊ falſos ꝯ̄ me teſtes inſtruxiſſēt.q̃s meoꝝ
ius meū defēdit? Aut q̃s tueri dignitatē meā voluit?
Sȝ merito illud euenire ſētio.vt illos ing̃tos expiar.ĩ
q̄b⁹ diligēdi nulla de me rō h̄ita fuerat. Scio em̄ ac ve
rū eſſe ĩtelligo qđ ĩ veteri p̱uerbio ē.oēs q̃ alioꝝ cauſa
in laqueū ĩcidūt ſuo p̱iculo ſe abſoluē. Qđ ſi res mihi
in ĩtegꝝ rediret.facerē p̱fecto ꝙ vicē hāc dolerēt. Inte
ri ego penā pēdo.ſȝ h̃ nihil ad eos. Scripſi h̃ ad te.nō q̃
in re deſp̱ata tuū ꝯſilium ac p̄ſidiū expectē.ſȝ q̱ꝛ leuare
dolorē mihi vidoꝛ.qn̄ de meis ĩcōmodis tecū loq̊r. Va

n
NOn de re nona ad me ſcribis:nec mihi ignorata
Quotiēs em̄ huiōi fortūæ ĩdignitatē credis ⁊
meipm̄ ⁊ itē alios ſæpenūero ciues ⁊ g̃ues ⁊ egregios
præt̃ bonū ⁊ æquū ſuſtinuiſſe. Quā̃q; hæc calamitas
nr̃a nihil ad tuā tn̄ fit neſcio quō.vt mala q̃ in cĩtate
ſunt vſitata:nos min⁹ p̄mant. Malo tn̄ ſapĩa tua huic
per turbatiōi ĩueĩas auxiliū.quā a vulgari ꝯſuetudĩe
Nā illud ſcio futuꝝ.vt nulla res mag; tuā egritudĩeȝ
leuet:q; ꝙ nihil hoꝝ tuo merito ẽ acciderit. Et lōge ſen
tētiaȝ in q̃ mō es mutab'.ſi maiorē de morib⁹ tuis q̄; de
turbatiōe q̃ adhuc recēs ē.rōeȝ habuer;. Qđ vero ĩ re
deſperata nec p̄ſidij nec ꝯſilij cauſa ad me ſcrib:ſȝ q̱ꝛ iu
uat te de ĩcōmodis tuis mecū loq̊ fācis rē int̃ aĩcos vſi
tatā. Idē ego facē ſoleo.q̊tiēs aĩo diſcrucioꝛ Maiorē q̊
dē p̱tē moleſtiaꝝ meaꝝ depoſuiſſe mihi videoꝛ.cū ami
cis meis oēm p̱t̃bationē apui. Hoc gaudeo pl'imū et t̃
gr̃as hēo.ꝙ ex mult; me delegiſti.apđ quē curas tuas
deponēs Nā tū pl'ib⁹ alijs ſignis.tū etiā iſto me valde
a te amari iudicoi Cætera q̃ ad ꝯſolationē tuā p̱tinēt.

tuipſe meliꝰ:vt ſpero tua v̾tute.q̄ meis lr̄is ꝑſpicies
Si vllū inopiæ meæ finē aut ꝑſidiū futuꝝ ſpera
rē.nihil tā duꝝ eſſz ī hac mea fortūa.qd̕ nō mag̊
et icōcuſſo aīo ꝑferrē.Sz cū nulla pr̄ſus me ſpes hēat
quid ē q̄ i vita diutiꝰ manē cupiā.Solebā ānos meos
a die natali ſæpe nūerare vt ītelligerē q̄ntū tēpꝰ ſcd̕m
naturā mihi reſtaret.Tūc maxīe viuēdi cupidꝰ eram.
qꝛ tūc nihil erat cur vitā accuſarē.Nūc v̾o nihil mihi
ꝓlixiꝰ ānis videt̾.Alij morbos ac mortē mag̾ timēt.q̄
ſapiēti cōueīat.Flēt in tēpeſtate ⁊ cupiūt rebꝰ amiſſis.
ex naufragio euadē.Si ꝑcuſſor telū iugulo admouit
miſerabilit̾ exorāt.vt vitæ ſuæ miſereat̾.Ego v̾o q̄ iſti
horrēt.iā deſiderare īcipio.Nec aliud maiꝰ int̾ moleſti
as meas notū eſt mihi.q̄ vt cito extīguar.Sz q̄d hæc
ad te ſcribo.q̄ me niſi dolēdo mecū nō potes iuuare.Et
hoc vno miſerior ſū.q̊ etiaz te miſeꝝ video.Qd̕ me dili
giſ:nō paꝝ affert mihi int̾ has moleſtias ſolaciū:q̄ āt ꝑ
ter illū dolorē q̊ affligeriſ etiā te ī ꝑtē dolorꝭ mei trahā.
nimis ægre fero.ſz ꝑ tua modeſtia q̄ ſūma ē.fortit̾ æg̊
Quid ad te ſcribā (tudinē meā feres.Vale
neſcio qꝛ ita ꝑturbato aīo ſū vt neq̄ rō neq̄ ꝯſi
liū ī me ſit vllū.Male eñ alt̾i ꝑt cōſulē:q̄ ipſe maximo
cōſilio īdiget.Quod poſſē facile tibi ꝑſtare h̾ polliceor
Dolē tecū parit̾:⁊ accuſare fortunā.q̄ nr̄as res aduer
ſas ꝑ debitꝭ addit.His g̊ remedijs poſſuz te iuuare.ſi ea
ſunt appellāda remedia.q̄ aīm ægrotātē īcurabilē red
dūt.Mallē tñ potiꝰ ad tuā v̾tutē recurrēs quā exēpla
hoīs amētꝭ vtererꝭ vt ego r̄mediū qd̕ nullū ex meipō vi
deo:ex te q̄ ſapiētior es poſſi vidē.Nullꝰ eī hodie viuit
q̄ faciliꝰ huic morbo meo q̄ iā ab īicio īueteratꝰ ē faciliꝰ
quā tuipſe mederi poſſit.Qd̕ ſi feceriſ duos ſil̾ vno ⁊ eo
Quo me credis aīo eē: Vdē remedio curaueriſ
cū fortūas meas ab oībꝰ amicꝭ deſtitui ītelligo.q̄

res ita me ꝑturbat: vt mihiipſi īmutat⁹ eſſe videar Nō
expectabā vt q̄ officio meo illos iuuiſſē. Nūc ſil' ab his
oīb⁹ deſtitut⁹ eēm: ſꝫ hæc ſunt nr̄oꝝ ciuiū artes: cū res
nr̄æ ſecūdæ ſunt oīa vltro polliceri: certare v̄bis de ſū
ma bn̄uolēcia: de fide de ꝯſtātia cū his q̄ nos vere amāt
Si v̄o vētos mutatos eē videāt: rōez fortunaꝝ ſuarū
ac liberoꝝ poti⁹ q̄ꝫ aicoꝝ hūanā eſſe dicūt. Nihil de āti
quis officijs nihil de bn̄ficijs acceptꝭ cogitāt. Et q̄s ſi
ne ꝑic'lo tueri poſſēt facile patiunt̄ a ſe deſ̄tos eē. Hæc
te admonē pn̄t ſi prudēs es: ne (dū tuæ res adhuc ſūt
ꝓſpæ) huōi aīcos tuo icōmodo tibi ꝯpares Neō te me
li⁹ p̄t docē q̄d ſit h̄ tp̄e cauēdū: q̄ꝫ ego q̄ meo ꝑiculo pru
MAllē icōmodis alioꝝ: q̄ꝫ tuis dēs fact⁹ ſum
admoneri q̄ ſꝑ me valde me amaſti. Sꝫ p⁹ea q̄ꝫ
res ita ſe hꝫ: vt (q̄ꝺ mīme optabā) ſis ab amicꝭ tuis deſ̄
t⁹ q̄ a te ſæpenumero defēſi fuerūt. cautior ī reb⁹ meis
ero nec maiorē rōnez aicoꝝ hēbo: quā cōmodoꝝ meoꝝ.
Q̄ꝺ ſi hoīes ea ītegritate vitæ: ⁊ ꝯſtātia eēnt q̄ olī fue
rūt. nulla arbitror tāta icōmoda q̄ ꝓ amicꝭ eſſent fugi
enda. Nūc v̄o cū ī aīcicia vtilitatē ꝓpriā aut delcātio
nē aliquā magꝭ quā honeſtatē ſeq̄mur: oīa vident̄ mihi
ad tp̄a ī q̄b⁹ ſum⁹ referēda. Illud āt cauebo ne q̄s aīcoꝝ
vincat me ſua bn̄uolētia aut officio. Et ſi illō mihi ac
cidēt vt ab aliq̄ mō vere ītelligā amari Nullū ego mo
dū officijs meis: aut amori meo in illū faciā: ſꝫ ne ab oī
b⁹ te deſ̄tū eſſe iudices. ego (q̄ē forte ī nūero aīcoꝝ nō
hēbas) polliceor t̄ operā meā ⁊ q̄ꝺ illi n̄ ſine ſcelē negle
xerūt ego pat⁹ ſū defēſionē tuā ſuſcip̄e. Tu v̄o admo
neb̄ q̄b⁹ adiumētꝭ op⁹ tibi ſit. ⁊ ego neq̄ꝫ pecuīa neq̄ꝫ cō
ſilio tibi deero. Uale.

Finit Gaſperini pergamēſis oratoris clariſſi
mi ſuaniſſimaꝝ epiſtolaꝝ opus

¶ In preſſura plateæ epiſcopi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
170 G 25